

75let

novi tednik

Tednik za Savinjsko regijo / št. 53 / Leto 75 / 31. december 2020 / Cena 2,90 EUR / www.nt-rc.si/novi-tednik

Bo cepljenje ustavilo epidemijo?

V nedeljo so v Sloveniji zdravstveni delavci začeli prostovoljno cepljenje proti covidu-19. Med prvimi so bili cepljeni stanovalci domov za starejše, z manjšim delom odmerkov prve pošiljke cepiva so oziroma še bodo cepili najbolj izpostavljene zaposlene v zdravstvu in domovih. Tudi na Celjskem. Je to žarek upanja, ki naznanja konec koronačasov? str. 2-3

Foto: Bor Slana, STA, DU Šmarje pri Jelšah

INTERVJU

Zvezdana Mlakar, voditeljica in igralka str. 26-27

ŠPORT

Z nekdanjim športnim direktorjem NK Celje str. 19

ZADETKI

»Sreča je to, da smo lahko to, kar smo in s tem ne škodimo nikomur druge-mu.«

Zvezdana Mlakar, igralka in voditeljica

»Učiteljski poklic je zame priložnost, da poskušam otrokom vcepiti občutek, da so vredni kot človeško bitje. Pomembno se mi zdi, da so sprejeti ne glede na to, kdo so, od kod prihajajo, kakšni so ...«

Tanja Drolec, učiteljica in lektorica

»Diagnoza bolj malo pomeni in ne določa Niki. Odprla nam je vpogled v popolnoma nov svet, vrednote in mogočnost življenja.«

Alja Pak Storjak, psihologinja in mama deklice s posebnimi potrebami

»Zame je vseeno, ali je dvorana polna ali so v njej trije gledalci, vedno igram z enakim pristopom in dajem vse od sebe.«

Manca Ogorevc, dramska igralka

»Mama me je zaradi težav z vizo tudi tolažila. Če te resnično želijo imeti, potem se ne bodo kar tako predali. Zato moli, veruj in še naprej sledi svojemu hrepenenju. Kar ti je namenjeno, bo tvoje, mi je govorila.«

Sophie Jite Gbemutor, Nigerijka, ki se želi pridružiti slovenski reprezentanci

Januarja in februarja bosta v državah članicah EU razdeljeni vsaj še dve vrsti cepiv. Zaenkrat še ni znano, v kakšnih količinah. Na vladi dodajajo, da – če bodo napovedi približno takšne, kot so glede učinkov cepljenja – bo možno konec februarja sproščati številne ukrepe.

Bo cepljenje ustavilo epidemijo?

Cepljenje zaenkrat brez stranskih učinkov

V nedeljo so v Sloveniji zdravstveni delavci začeli prostovoljno cepljenje proti covidu-19. Med prvimi so bili cepljeni stanovalci domov za starejše, z manjšim delom odmerkov prve pošiljke cepiva so oziroma še bodo cepili najbolj izpostavljene zaposlene v zdravstvu in domovih. Na Celjskem so kot prvega cepili nekdanjega direktorja Steklarne Rogaška Jožeta Pelka v Pegazovem domu v Rogaški Slatini.

SIMONA ŠOLINIČ

Domovi za starejše so iz prve pošiljke cepiva, ki je v Slovenijo prispela v soboto in v kateri je bilo skupno 9.750 odmerkov, dobili

toliko cepiva proti covidu-19, kot je bilo zanimanja pri stanovalcih, za zaposlene pa v sorazmernem deležu. Starejši od 80 let, ki niso v domo-

Zdravstveni dom Celje je v nedeljo prejel 295 odmerkov cepiva Comirnaty. Od tega je Dom ob Savinji prejel 100 odmerkov, Dom starejših Lipa Štore 95, Dom sv. Jožefa 60 in Senecura dom Starejših Vojnik 40.

vih, bodo najverjetneje za cepljenje prišli na vrsto konec januarja. Ostali marca ali kasneje. Kot pravijo na Nacionalnem inštitutu za javno zdravje, bi lahko do konca julija ali avgusta naslednje leto cepili približno 1,2 milijona ljudi.

Med prvimi domovi, ki so prejeli cepivo v nedeljo, je bil tudi DEOS Dom starejših v Gornjem Gradu, kjer so takoj po prejemu opravili cepljenje oskrbovancev. Cepljenje

izvajajo tudi v DEOSO-vem domu v Topolšici. Zaenkrat ni pri nikomur od cepljenih zapletov ali alergijskih odzivov. Podobno je bilo tudi v Domu starejših Šmarje pri Jelšah, kjer je cepljenje bilo brez zapletov. Vsi cepljeni se dobro počutijo. V Šmarju naj bi novo pošiljko cepiva, ki bo namenjena zaposlenim, dobili čez nekaj dni. Cepljenje so opravili med drugim tudi v Domu starejših Laško in ostalih domovih na Celjskem.

V Splošni bolnišnici Celje je od sredine septembra do tega tedna umrlo več kot 227 covidnih bolnikov.

Množično testiranje v nekaterih občinah se nadaljuje tudi ta teden. V torek in sredo so tako že testirali v Šentjurju, Podčetrtku in Šmarju pri Jelšah. V Braslovčah je možno testiranje danes med 9. in 15. uro na prireditvenem prostoru Skup'n plac. Občine in zdravstveni domovi objavljajo lokacije množičnega testiranja na svojih spletnih straneh.

Testiranje tudi v Braslovčah in Žalcu

V Spodnji Savinjski dolini bo testiranje na SARS-Cov-2 s hitrimi antigenski testi možno v Braslovčah in Žalcu. Občina Braslovče testiranje v sodelovanju z Zdravstvenim zavodom Zdravje in tamkajšnjo civilno zaščito omogoča danes (četrtek), medtem ko se bo pred žalskim zdravstvenim domom mogoče testirati od ponedeljka naprej.

V obeh primerih se na testiranje ni potrebno predhodno naročiti. V Braslovčah je brezplačno testiranje danes med 9. in 15. uro na prireditvenem prostoru Skup'n plac, kamor se posameznik ali člani istega gospodinjstva pripeljejo z osebnim vozilom. Testiranja bo izvedeno v avtomobilu, udeležijo se ga lahko tudi občani sosednje občine Polzela. Na parkirišču pred Zdravstvenim domom Žalec bo od ponedeljka naprej testiranje samoplačniško. Cena enega testa bo 15 evrov. Bodo pa v tamkajšnjem laboratoriju od ponedeljka naprej izvajali tudi teste za določitev protiteles, katere bo nato analiziral nacionalni laboratorij. Z njimi posameznik izve, ali je v preteklosti že prebolel okužbo. Cena takšnega testiranja je 35 evrov.

ŠO

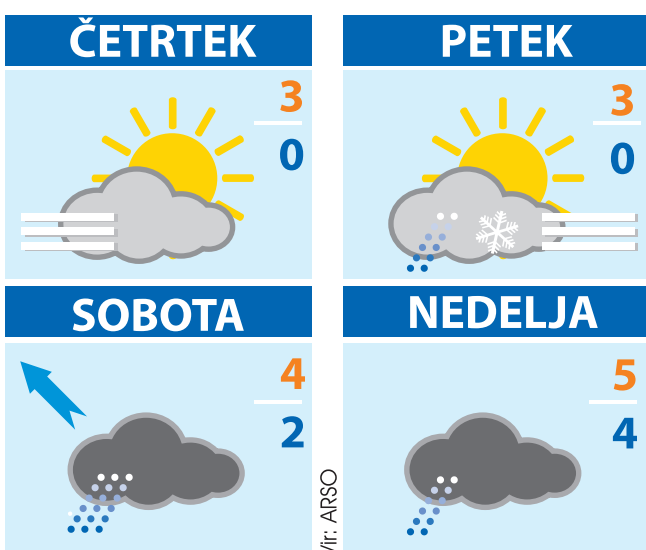
Dobrodelni koncert Rotaract kluba Celje

Tudi Rotaract klub Celje je prazničnem decembru pripravil dobrodelni dogodek. Kljub posebnim razmeram so se v klubu odločili, da bodo pričarali božično vzdušje, zato so v predzadnjem tednu leta pripravili dobrodelni spletni božični koncert, na katerem je nastopila skupina Take OFF iz Slovenskih Konjic.

Spletni koncert, ki ga je bilo mogoče v živo spremljati na FB- in spletni strani Rotaract kluba Celje, je imel tudi dobrodelni namen. Poslušalci koncerta so lahko s SMS-sporočilom namenili pet evrov donacije Božičkovi tovarni daril za obdarovanje otrok, ki niso prejeli božičnih daril, ter otrok, ki se zdravijo v onkološki bolnišnici v Ljubljani in Mariboru.

»Upamo, da vam je koncert prinesel tudi nekaj pozitivne in dobre energije, ki jo v teh časih zagotovo potrebujemo,« so ob spletnem koncertu zapisali v Rotaract klubu Celje. Dobrodelni koncert si je še vedno mogoče ogledati na omenjenih spletnih straneh.

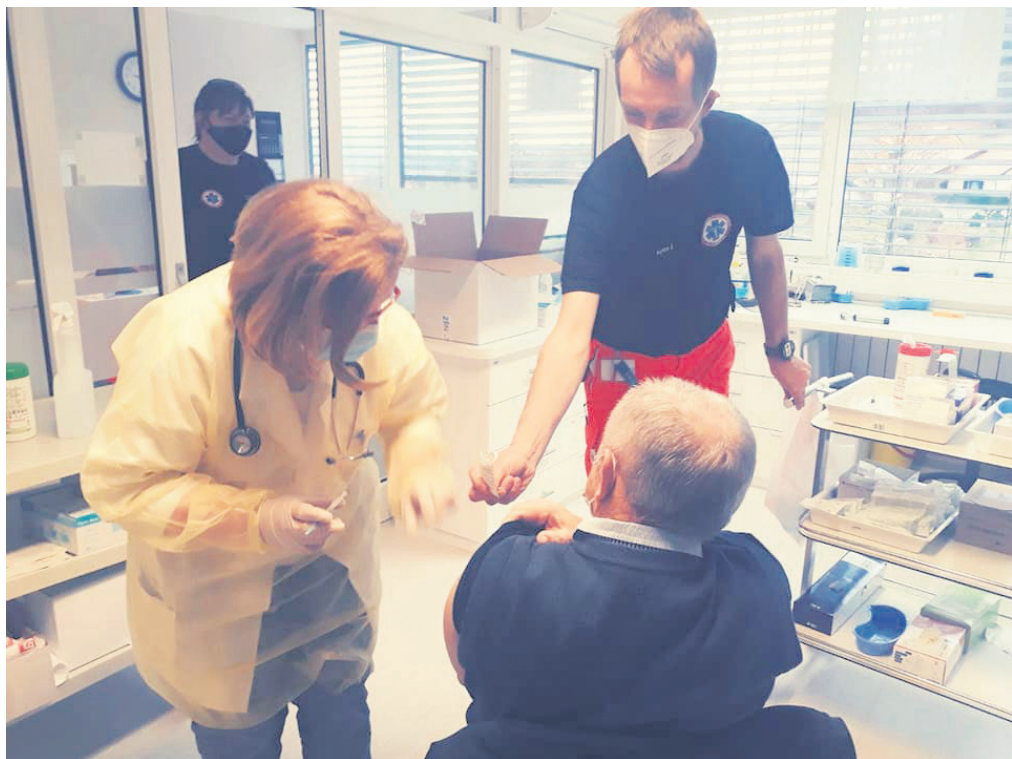
RG

Jože Pelko, ki je bil prvi, ki so ga cepili na Celjskem, je nekdanji direktor slatinske steklarne. Po cepljenju se dobro počuti. Preden je prejel cepivo, ni imel treme, vboda – kot je sam dejal – skoraj ni čutil: »Ljudje bi se morali zavedati, da se je treba zaščitno vesti do sebe in drugih. Mislim, da je v tem rešitev,« je poudaril.

Slovenija do konca leta pričakuje še 6.825 odmerkov cepiva, zatem po 16.575 odmerkov vsak teden v naslednjem letu. Ob registraciji cepiv še drugih proizvajalcev bi se lahko dinamika stopnjevala in pristojni pričakujejo, da bi do konca julija oz. avgusta cepili tudi do 1,2 milijona ljudi.

V domovih za starejše je zanimanja za cepljenje med oskrbovanci veliko, med zaposlenimi nekoliko manj. Foto: Dom starejših Šmarje pri Jelšah

Iz prve pošiljke so 550 odmerkov namenili tudi za cepljenje zaposlenih v bolnišnicah z intenzivnimi enotami za covidne bolnike. V Splošni bolnišnici Celje se je cepljenje začelo v ponedeljek. Bolnišnica je prejela prvih 55 odmer-

kov cepiva. V bolnišnici so za cepljenje zdravstvenih delavcev določili prednosti. Najprej so cepili zaposlene, ki delajo na intenzivni terapiji, nato zdravstvene delavce, starejše od 60 let. Tem bodo sledili zaposleni na urgenci in na

covidnih oddelkih. Pred dnevi so med zaposlenimi izvedli anketo. Za cepljenje se je trenutno izreklo 450 zaposlenih, prijave še vedno prihajajo oziroma jih še vedno sprejemajo.

Foto: Bor Slana, STA, DU Šmarje pri Jelšah

Močan potres vznemiril tudi prebivalce na Celjskem

»Ob torkovem močnem potresu, ki je imel žarišče na območju Petrinje na Hrvaškem, čutili smo ga pa po vsej Sloveniji, na Celjskem ni bilo poškodovanih in tudi ni povzročil večje gmotne škode. Zaznane so bile poškodbe posameznih sakralnih stavb, dimnikov, streh, pročelja fasad in razpoke na stenah, odpadanje ometa na starejših stavbah,« so sporočili iz štaba Civilne zaščite Zahodnoštajerske pokrajine (CZ ZŠ).

Med opaznejšimi posledicami je bila v Slovenskih Konjicah ugotovljena poškodba industrijskega dimnika v podjetju Konus, v Radečah je prišlo do manjšega zemeljskega usada, ki pa ni ogrožal stavb ali ljudi. V Dobju je bilo porušenih nekaj dimnikov, zaznane so bile poškodbe na strehah, v Braslovčah in Taboru je prišlo do kratkotrajnega izpada mobilne telefonije.

Gasilske enote so bile aktivirane v občinah Dobje, Slovenske Konjice, Celje, Šentjur in Šmarje pri Jelšah. V pripravljenosti je bil Oddelek za reševanje iz ruševin Izpostave URSZR

Celje, v nekaterih občinah so zbirali informacije in pregledovali stavbe starejše gradnje. Na Agenciji RS za okolje so ocenili, da intenziteta potresa v Sloveniji ni presegla V. stopnje po evropski potresni lestvici. Zaradi potresa se je samodejno ustavila tudi jedrska elektrarna v Krškem.

Mnogi prebivalci našega območja in velikega dela Slovenije so bili ob potresu zelo vznemirjeni in prestrašeni in so tudi na družbenih omrežjih sporočali, da tako močnega potresa že dolgo niso doživeli.

Hude posledice na Hrvaškem

Žarišče potresa je bilo na območju 9 kilometrov od Siska in 46 kilometrov od Zagreba, jakost najmočnejšega potresa, do katerega je prišlo v torek nekaj po poldnevu, pa je bila 6,3 stopnje po Richterjevi lestvici. V potresu je po doslej znanih podatkih življenje izgubilo sedem ljudi, veliko je poškodovanih, mnogi so ostali brez strehe nad glavo, gmotna škoda je ogromna. Najhuje je bilo v Petrinji, Sisku in Glini, kjer je bilo

porušeni mnogo hiš v središču mest.

Potres manjše jakosti je bil tudi v ponedeljek in smo ga prav tako čutili v večjem delu Slovenije.

Hrvaško je sicer že v spomladi prizadel močan potres, ko je bilo najhuje v Zagrebu in za odpravljanje posledic tega potresa je Hrvaška tudi prejela pomoč Evropske unije. V njenem imenu je območje potresa včeraj obiskal slovenski evropski komisar za krizno upravljanje Janez Lenarčič. Pomoč po torkovem potresu je Hrvaški namenila tudi naša država.

Foto: SHERPA

Seizmolog na Arsu Andrej Gosar je dejal, da je popotresne sunke mogoče pričakovati še v prihodnjih dneh (opaznejši je bil tudi v včeraj zjutraj), kot je bilo tudi po potresu v Zagrebu.

Takoj po torkovem potresu je pri manjši poškodbi stavbe na Gregorčičevi ulici posredovala tudi Poklicna gasilska enota Celje.

Potop penin v Savo kljub koronačasu

Občina Radeče kljub aktualnim razmeram ostaja zvesta tradiciji in je tudi tokrat, kljub koronačasu, ob pomolu na Savusu izvedla potop penin Vinske kleti Mastnak v reko Savo. Kot vselej je bil potop dan pred božičem, letos sicer brez običajnega spremljajočega programa, ki k pomolu privabi množico obiskovalcev.

V okviru dogodka, ki ga je zasnovo vinar Zdravko Mastnak iz sosednje občine Sevnica in je postal že prava turistična znamenitost Radeč, vsako leto na zorenje v

Savo potopijo tristo steklenic penine Valvasor Savus. Penine ležijo v Savi pol leta, zorenje v hladni reki, kot je povedal znan vinar, jim daje poseben okus in žlahtnost.

Potop penin, ki ga Občina Radeče in Vinska klet Mastnak prireja od leta 2012, je postal eden najpomembnejših turističnih in družabnih dogodkov v občini, ki se ga udeležujejo ministri, veleposlaniki in drugi ljudje iz javnega življenja. »Želimo si, da bi bilo leto 2021 ponovno naklonjeno druženju, in upamo, da se bo proti poletju epidemiološka slika že toliko izboljšala, da bomo lahko ob dvigu penine iz objema Save nadoknadili zamujeno,« so ob tem dogodku še sporočili iz Občine Radeče.

RG

Foto: Občina Radeče

Na fotografiji: tokratni potop so izvedli (z leve) poslanec v DZ Matjaž Han, vinar Zdravko Mastnak, župan Občine Radeče Tomaž Režun in minister za okolje in prostor Andrej Vizjak.

Za marsikoga je bilo težko, vendar se gospodarstvo ni ustavilo

Leto katastrof in uspehov

Podlaga na začetku leta je bila dobra, čeprav lanska rast ni bila tolikšna kot v zadnjem obdobju. Gospodarstvo celjske regije je v leto 2020 vstopilo s 323 milijoni evrov čistega dobička, višja kot prejšnja leta sta bila produktivnost in število zaposlenih, tudi povprečne plače so bile nekoliko višje. Koliko dobička je »stopila« korona in za koliko je na drugi strani povečala izgubo, bo znano šele čez nekaj mesecev, ko bodo podjetja objavila letna poročila. Vendar je že zdaj jasno, da so mnoga med njimi kljub »nenormalnosti« delala še boljše kot lani, veliko jih bo na koncu svojih bilanc imelo rdeče številke, marsikje pa se že zdaj držijo za glavo in se sprašujejo, ali bodo prihodnje leto, če se razmere ne bodo izboljšale, sploh še lahko na seznamu delujočih družb. »Leto 2020 je bilo zelo naporno. Razmere na trgu so bile nepredvidljive, vendar to ni bilo edino, kar je oteževalo poslovanje podjetij. Zelo velik je bil tudi psihični pritisk,« pravi Izidor Krivec, predsednik Regionalne gospodarske zbornice Celje.

JANJA INTIHAR

Čeprav so zlasti tista podjetja, ki delajo za avtomobilsko industrijo, že dlje časa čutila ohlajanje, so bile v začetku leta napovedi še vedno optimistične. Potem je pandemija marsikaj postavila na glavo. Zaradi ukrepov, ki naj bi zajezili širjenje virusa, je morala vrsta dejavnosti za dlje časa zapreti vrata. Mnoga podjetja, zlasti manjša, ki so bolj ranljiva, so se zaradi tega znašla na robu propada.

Od načrtovanih trinajstih letos le en sejem

V družbi Celjski sejem so letos namesto načrtovanih trinajstih sejmov uspeli pripraviti le sejem Agrotech, ki je bil februarja. Bil je tudi Mos, vendar le na spletu, kamor se je v gospodarstvu tudi sicer preselila večina sestankov, dogovorov, iskanj novih kupcev in sklepanj poslov. Prihodki celjskih sejmarjev so letos upadli za več kot 80 odstotkov, po napovedih izvršnega direktorja Roberta Otorepca bo izguba ob koncu

leta znašala več sto tisoč evrov. Podjetje se je sicer trudilo in poskušalo nekaj zaslužiti z oddajanjem sejmskih hal in s prirejanjem filmskih predstav na prostem, a je bila to le kapljica v morju. Čeprav je, tako kot večina, izkoristilo nekatere ukrepe, ki jih je za ublažitev socialnih posledic ponudila država, in je zmanjšalo stroške, kolikor se je dalo, to ni bilo dovolj. »Država nam je s tem, ko nam ni dovolila delati, letos vzela 3,5 milijona evrov prihodkov, dala pa nam je bolj malo. Bolje bi bilo, da ne bi dala nič, kot da se hvali, kako pomaga gospodarstvu,« je bil večkrat kritičen Otorepec. V podjetju so morali število zaposlenih prepoloviti, kako bo prihodnje leto, ne vedo. Če bodo omejitve trajale še nekaj mesecev, jim bo zmanjkalo finančnih rezerv, z najemanjem posojil pa bo težko, saj banke ne dajo denarja, če nimajo prihodkov.

Tako kot Celjski sejem so zaradi prepovedi organiziranja prireditev morali odpuščati tudi v podjetju Petre z Vranskega, ki

je največji slovenski ponudnik na področju proizvodnje, namena in prodaje prireditvenih šotorov ter industrijskih hal. Namesto običajnih 1.500 prireditev so jih lahko pripravili le nekaj sto, a še to v glavnem manjših, pri katerih zaslužek ni velik. Nad vodo sta jih držala oddajanje in prodaja skladiščnih hal. Če bi se ukvarjali samo z izposajo šotorov za prireditve, jih ne bi bilo več, je povedala direktorica Mira Petre. »Preživeli smo že veliko kriz, tudi to bomo, ampak še nikoli do zdaj nam ni bilo z zakonom prepovedano delati.«

Lani dobiček, letos izguba

Leto 2020 bosta poskušala čim prej pozabiti tudi družba Štore Steel in njen največji lastnik zreški Unior. Oba delata za avtomobilsko industrijo in oba sta iz lanskega večmilijon-

skega dobička letos padla v večmilijonsko izgubo.

V družbi Štore Steel so se letos soočili z izjemnim padcem naročil in so morali med letom za nekaj časa proizvodnjo celo ustaviti ali so delali le s polovično zmogljivostjo. Tovarna je bila povsem zasedena šele v zadnji četrtini leta. Čeprav so v podjetju ves čas izvajali različne ukrepe za znižanje stroškov in izkoristili finančno pomoč države, bodo letošnje poslovno leto končali z izgubo. Predvidoma bo znašala 2,8 milijona evrov, kolikor so lani imeli čistega dobička. Glavni direktor Jani Jurkošek poudarja, da sta bila letos za podjetje ključna preživetje in ohranitev kondicije za čas, ko bo gospodarstvo spet oživel in bodo razmere na evropskem ter svetovnem trgu spet normalne. »Ta naš osnovni cilj smo dosegli, kako bo prihodnje leto, težko napovem. A je

treba biti optimističen,« je pričar.

Kljub težavam v štorski je-klarni niso odpuščali, kot se je to na primer zgodilo v Steklarni Rogaška, kjer so bodisi v pokoj bodisi na zavod za zaposlovanje poslali malo več kot 130 ljudi. Takšen ukrep sicer ni bil samo posledica pandemije, ampak tudi odločitve lastnice, finske korporacije Fiskars, da temeljito prevetri družbe v svoji skupini.

Odpuščali niso niti v Uniorju, kjer so se zaradi zaprtja večine družb v avtomobilski industriji, od katere je odvisen pretežni del njegove proizvodnje, že sredi marca soočili z ogromnim upadom naročil. Zmanjšati so morali obseg dela in več kot polovico zaposlenih poslati domov na čakanje. Čeprav so se zaradi postopnega oživljanja gospodarstva in tudi avtomobilske industrije v drugi polovici leta razmere začele izboljševati, v zreškem podjetju niso mogli nadoknaditi izgubljenega in bodo leto 2020 končali v rdečih številkah. Izguba bo znašala več milijonov evrov.

Nekateri so dobili nove lastnike

Kljub vsem težavam, s katerimi so se soočala podjetja, je bilo tudi letos živahno na področju nakupov, prevzemov in združitvev. Konec avgusta se je v sodni register kot nova večinska lastnica Valjev vpisala avstrijska družba Rudolf Weinberger Holding, ki je vodilna proizvajalka valjev v svetu. Odkupila je približno 92 odstotkov štorskega podjetja, ki so ga po gospodarski krizi leta 2008 pestile hude finančne težave in si kljub poskusom reševanja s prisilnimi poravnami ni opomoglo več kot desetletje. Letos so si kljub pandemiji, ki je močno ovirala njihovo poslovanje, Valji finančno opomogli, novi lastnik je napovedal, da bo podjetju zagotovil dolgoročni uspešen razvoj. Prihod Avstrijcev ni ugodno vplival na sosednje podjetje Center ISI, ki je večino del, to je izdelavo orodij in mehanško obdelavo kovin, opravljalo za Valje. Res, da je bilo naročil manj že prej, a so letos skoraj

Nošenje obraznih mask je letos v vseh podjetjih postalo eden od nujnih ukrepov za preprečevanje širjenja koronavirusa. Na fotografiji Vera in Anton Kisovar iz žalske družbe Tehnos.

usahnili in podjetje, ki je zaposlovalo 36 ljudi, je šlo v stečaj.

Letos je v avstrijskih rokah končalo tudi podjetje Koplast iz Slovenskih Konjic. Kupil ga je sosednji Isokon, katerega lastnik je že 25 let skupina Isosport iz Avstrije. Isokon, ki se ukvarja s predelavo plastičnih mas, sodi med najbolj uspešna podjetja v svoji dejavnosti in večino svojih izdelkov izvozi. Odločitev družine Mlakar, ki je bila lastnica Koplasta, je bila torej zelo modra, za avstrijsko podjetje pa je bil še en nakup v Sloveniji eden manjših projektov. Tako so vsaj povedali njihovi predstavniki.

Dve zanimivi združitvi sta se zgodili tudi med podjetji v slovenski lasti. Zanimivi zato, ker takšnih združitvev doslej skoraj ni bilo in bodo najverjetneje v prihodnje bolj pogoste. Oktobra se je 80 članov Gozdarske zadruge Vransko odločilo, da se bodo priključili veliko večji in tudi bolj uspešni Kmetijski zadrugi Šaleška dolina. Sicer jim kaj drugega niti ni preostalo, saj bi v nasprotnem primeru njihova zadruga končala v likvidaciji. Svoj pohod po celjski regiji je nadaljevala Veterinarska postaja Šmarje pri Jelšah. Pred štirimi leti je svojo dejavnost razširila na sosednjo šentjursko občino, letos je pod svoje okrilje vzela še celjski Veterinarski center in postala edino veterinarsko podjetje v Sloveniji s tremi koncesijskimi enotami.

Še ena zanimiva lastniška sprememba se je zgodila letos. Pivovarna Laško Union je mestinskega proizvajalca brezalkoholnih pijač prodala družbi Plasta iz Šentrupertu na Dolenjskem. Prodaja Vitala je bila pravzaprav pričakovana, saj je pivovarna že pred časom napovedala, da so njena strateška usmeritev zgolj lastne blagovne znamke piva in brezalkoholnih pijač.

V primežu DUTB

Največji »osmoljenec« leta 2020 je najbrž ptujsko podjetje Altius, ki je poleti na dražbi kupilo šentjursko Mejo. Na najslabši možen način je spoznalo, kako je biti v primežu Družbe za upravljanje terjatev bank, če ji moraš vrniti več

Zaradi prepovedi organiziranja prireditev se je podjetje Petre z Vranskega komaj obdržalo nad vodo. »Preživeli smo že veliko kriz, tudi to bomo,« optimistično napoveduje direktorica Mira Petre, ki namerava posle kmalu predati hčeri Ane Mari.

Najbolj odmevna kadrovska sprememba se je letos zgodila v Cinkarni Celje. Tomaž Benčina, ki je bil družbi zvest kar tri desetletja, je sredi leta prevzel položaj direktorja Regionalne gospodarske zbornice Celje.

milijonov evrov dolgov, za katere sam sploh nisi kriv in si jih dobil v paketu s kupljenim podjetjem. Potem ko se je Altiusu po več pritožbah, s katerimi je poskušala preprečiti prenos lastništva, le uspelo v uradne registre vpisati kot lastnik, je slaba banka za Mejo predlagala prisilno poravnavo, ki jo je sodišče tudi potrdilo. S tem je Altius potisnilo v podrejen položaj, saj mora za vse svoje odločitve dobiti njegovo soglasje.

S prisilno poravnavo je v Mejo prišel tudi nov direktor, nekdanji član upravnega odbora slabe banke, ki ga je Altius, potem ko mu je le uspelo izvesti sejo skupščine in imenovati svoj nadzorni svet, odstavil in na čelo šentjurske družbe postavil svojega človeka. A se s tem zgodba ni končala in se najbrž še nekaj časa ne bo. Cilj slabe banke je očitno postati lastnica Meje, kar bi ji (ali ji bo) tudi uspelo s prisilno poravnavo oziroma s pretvorbo svojih terjatev v lastniški delež. Kaj vse je za to pripravljena narediti, je pokazala tudi na predbožični dan,

ko je v Šentjur poslala »svojega« direktorja z varnostniki. Podjetju Altius slaba banka s svojimi podporniki ves čas očita, da Meje ni kupilo, da bi jo razvijalo, ampak zaradi spekulativnih namer. Pri tem ne vidi, koliko poslovne škode je bilo zaradi vsega nerazumnega dogajanja v zadnjih mesecih že povzročene šentjurskemu podjetju. In koliko je še, žal, najbrž bo v prihodnjih mesecih.

Dobra popotnica

Najbolj odmevna kadrovska sprememba se je letos zgodila v Cinkarni Celje. Čeprav se je vedelo že dlje časa, je za marsikoga vendarle bil rahel šok, ko jo je sredi leta zapustil Tomaž Benčina. Pravzaprav je bil rahel šok tudi zanj, saj se je še nekaj juter namesto na sedež regionalne gospodarske zbornice, kjer je postal direktor, vozil proti cinkarni. Benčino je na mestu predsednika uprave nasledil Aleš Skok iz Mengša, ki je podjetje uspešno pripeljal do konca leta. Kaj tudi ne bi, saj so se po juniju razmere na trgu izboljšale, poleg tega mu

je Benčina podjetje zapustil v zelo dobri kondiciji in s 36 milijoni evrov na bančnem računu. Čeprav je po besedah Skoka poslovanje v letu 2020 zaznamoval odmik od normalnosti, so v podjetju s hitrimi in učinkovitimi ukrepi uspeli omejiti njegove posledice in bodo leto končali z malo več kot 14 milijoni evrov čistega dobička. V leto 2021 vstopajo zato z veliko mero optimizma.

V dobrem stanju bo svojemu nasledniku podjetje predal tudi Marko Staroveški, predsednik uprave mednarodne trgovske družbe Kovintrade. To se bo zgodilo že takoj v novem letu. Staroveškega bo nasledil Jože Kastelic, njegov dosedanjí namestnik, ki v družbi dela že dvajset let, tako da bo vse »ostalo v družini«. Na čelu družbe ga bo nasledil Jože Kastelic, njegov dosedanjí namestnik, tako da bo vse »ostalo v družini«.

In še ena zanimiva kadrovska odločitev je »padla« tik pred koncem leta. Vodstveno ekipo Cetisa bo 1. januarja okreplil Davorin Leskovar, ki je doslej vso svojo poklicno pot preživel

in v bančništvu. Večino časa je delal v Banki Celje, kjer je bil pred združitvijo z Abanko predsednik uprave.

V krizi še bolj uspešni

Po čem si bodo menedžerji in zaposleni zapomnili leto 2020? Ga bodo poskušali čim prej pozabiti? Na srečo se gospodarstvo ni ustavilo in padec gospodarske dejavnosti je bil manjši, kot so mnogi pričakovali in napovedovali. Čeprav je kriza zaradi pandemije marsikatero podjetje spravila na rob preživetja, je število tistih, ki so delali dobro ali celo odlično, prav tako veliko. Ne samo za Cinkarno Celje, Kovintrade ali Cetis, leto se je dobro izteklo tudi za BSH Hišne aparate, kjer so zabeležili rekordno prodajo, za žalski Tehnos, kjer so zaradi upada naročil že takoj spomladai začeli iskati nove kupce in bili pri tem uspešni, za celjski Hermi, ki mu je prav tako ob velikih naporih uspelo ohraniti lanske rezultate, za Celjske mesnine, ki so klub manjši količinski prodaji povečale dobiček ...

Kriza se vsaj zaenkrat ni dotaknila najbogatejših, saj so mnogi med njimi še povečali svoje premoženje. Letošnja lestvica sto najbogatejših Slovencev je tudi na širšem celjskem območju prinesla kar nekaj sprememb. Prvič sta se nanjo uvrstila družina Romana Moškotevca, ki ima v lasti družbo Ahac in pomembne deleže v Skupini Voc, ter Boštjan Marovt, lastnik Metroja in od lani tudi največji delničar Celjskega sejma. Na lestvico se je vrnil Miran Zagožen, lastnik žalskih podjetij Zagožen

in Aplast. Najvišje na lestvico se je iz naše regije spet uvrstila družina Strašek, lastnica podjetja KLS Ljubno, ki je letos prav tako uspešno kljubovala težavam na trgu. Revija Manager, ki je lestvico sestavila, je Straškovim pripisala 96 milijonov evrov premoženja.

Nekoliko polnejši, a ne z milijonskimi zneski, ampak le s kakšno tisočico ali stotico več so bili ob koncu leta tudi bančni računi zaposlenih v kar nekaj podjetjih. Prav zanimivo je, kako so se direktorji letos bolj kot prejšnja leta radi pohvalili, kolikšno nagrado za uspešnost so letos dali svojim delavcem. Najbrž zato, ker je izplačilo te tako imenovane božičnice pomenilo, da je podjetje letos bilo uspešno in si jo je lahko privoščilo.

Najbolj prizadeto malo gospodarstvo

Prezgodaj je še za oceno, pravijo v Gospodarski zbornici Slovenije, ali je bilo ukrepanje

države dovolj obsežno, da bodo podjetja obstala in izkoristila ugodne napovedi o rasti v prihodnjih letih. Kriza je še posebej prizadela malo gospodarstvo, ki mu je po izračunih zbornice epidemija odnesla kar 1,8 milijarde evrov dodane vrednosti. »Številna mala podjetja so na robu zloma, mnoga ne morejo poslovati ali pa ne morejo poslovati njihovi poslovni partnerji. Poslabšuje se plačilna sposobnost, trgajo se poslovne verige, sodelovanje in poslovanje sta vedno bolj nestabilna. Ukrepi, ki jih je sprejela država, so marsikje pomagali, da so podjetja preživela prvi val, vendar se v drugem valu kaže velika ranljivost malega gospodarstva mnogo bolj neusmiljeno. Številni so rezerve, ki so jih še imeli, porabili in zdaj nimajo več od kod jemati tudi za poplačilo najnujnejših obveznosti, ne le za plače zaposlenih,« so ob koncu leta ugotavljali v zbornici.

Foto: arhiv NT (SHERPA, Andraž Purg-GrupA)

POMEMBNO OBVESTILO NOVE KBM

Cenjene stranke Nove KBM in nekdanje Abanke obveščamo, da bomo **od četrтка, 31. decembra 2020, do ponedeljka, 4. januarja 2021, popoldne** posodabljali informacijski sistem. Zaradi tega v tem času nekatere storitve ne bodo na voljo.

RAZPOLOŽLJIVOST STORITEV MED PRAZNIČNIM KONCEM TEDNA:

Poslovna mreža	Poslovalnice bodo v skladu s prazničnim urnikom zaprte od četrтка, 31. decembra 2020, od 12. ure do ponedeljka, 4. januarja 2021, zjutraj.
Spletno in mobilno bančništvo, mobilna denarnica	Spletne in mobilne bančne aplikacije ne bodo na voljo od četrтка, 31. decembra 2020, od 15. ure do ponedeljka, 4. januarja 2021, popoldne. mDenarnica bo na voljo od 1. januarja 2021.
Plačilne kartice in POS-terminali	Uporaba bo mogoča kot običajno .
Bankomati	Uporaba bo mogoča kot običajno .
Pošte	bodo v skladu s prazničnim urnikom zaprte od četrтка, 31. decembra 2020, od 13. ure (razen dveh dežurnih pošt, kjer bo opravljanje bančnih storitev mogoče do 15. ure) do ponedeljka, 4. januarja 2021, zjutraj.
Kontaktni center	Na voljo na e-naslovu info@nkbm.si in telefonski številki 080 17 70 med 8. in 19. uro vsak delovnik ter dodatno v petek, 1. 1. 2021, in soboto, 2. 1. 2021, med 8. in 13. uro.
Plačilni promet (interni prenosi in plačila na račune prejemnikov pri drugih bankah)	Plačilni promet ne bo deloval od četrтка, 31. decembra 2020, od 12. ure (poslovalnice) oz. od 15. ure (spletna in mobilna banka) do ponedeljka, 4. januarja 2021, do 8. ure.

Da bo vaše poslovanje čim bolj nemoteno, vam svetujemo, da potrebne bančne storitve opravite **pred četrtkom, 31. decembrom 2020, oz. po 4. januarju 2021**.

Več informacij najdete na spletnih straneh Nove KBM www.nkbm.si. Prepričani smo, da bomo z načrtovanimi izboljšavami še lažje izpolnjevali vaša pričakovanja.

Zahvaljujemo se vam za razumevanje.

Nova KBM

nkbm.si

080 17 70

info@nkbm.si

Nova KBM

Neizbrisna sled Mirana Gracerja

Celje se je aprila poslovilo od Mirana Gracerja, uspešnega podjetnika in dolgoletnega predsednika območne obrtno-podjetniške zbornice. Neizbrisna sledi ni pustil samo v poslovnem svetu, ampak tudi v lokalni politiki ter mnogih društvih. Bil je tudi velik

dobrotnik, večni optimist in človek, ki se je iskreno razveselil vsakega znanca, ki ga je srečal na ulici ali kje drugje. Na enem od poslovnih druženj celjskega Kluba Zlatorog se je tako razveselil tudi mene.

Foto: Andraž Purg – GrupA

Našli smo tudi spodbudne zgodbe

V letu zaprtih šol in vrtcev

Ko človek lista po arhivu leta 2020, kar ne more verjeti, kako čas hiti in kaj vse se je zgodilo v dvanajstih mesecih. Predvsem pa, kako temeljito so se v tem času spremenila naša življenja na vseh področjih, tudi v šolstvu, ki ga spremljam v časopisu. Posledice večmesečnega zaprtja šol dobivajo vse jasnejšo podobo, ob čemer je izpad določenih znanj še najmanjša težava. Veliko težje bo nadomestiti izpad vsega, kar prinaša obiskovanje šole in druženje s sošolci. Verjetno si niso v življenju nikoli predstavljali, da bodo vse to kdaj pogrešali.

TATJANA CVIRN

Leto se je začelo čisto običajno, poročala sem lahko o raznih šolskih tradicionalnih prireditvah, kot je vsakoletni kulturni maraton na I. gimnaziji v Celju. Februarja sem pripravila našo običajno prilogo o izobraževanju, ki je opozarjala na roke za vpis, na možnosti, ki jih ponujajo razni izobraževalni programi ter na stvari, na katere je treba biti pozoren

pred izbiro poklica. Ob veseli novici, da je Šolski center Celje začel graditi nov prizidek, so se starši in učitelji na Hudinji ponovno vprašali, kaj bo s prizidkom k tamkajšnji šoli, saj ga ta nujno potrebuje. V jubilejnem 60. letu delovanja šole ga je občina obljubila za prihodnje leto. A čas epidemije je vse skupaj premaknil v nedoločljivo prihodnost.

Septembra smo se razveselili novih prostorov Glasbene šole Celje.

Večino leta pouk na daljavo

Zaprtje vseh šol sredi marca je bilo za mnoge šok. »Najtežje je otrok dojel, da to niso počitnice in da pouk na daljavo ni interesna dejavnost, temveč obveza.« Tako je ena od mam, ki se je morala čez noč preleviti v učiteljico, takrat strnila vtise

prvega tedna izobraževanja na daljavo. Na začetku je bilo najrazličnejših težav veliko, od pomanjkanja primerne opreme, slabih internetnih povezav, premajhne usposobljenosti učiteljev za tako delo ... Šole so se same znašle, kakor so najbolje znale, ob tem pa so skupaj s preobremenjenimi starši upale, da bo tak način

šolanja le kratkotrajen. A so se učenci prvih treh razredov in otroci s posebnimi potrebami lahko vrnili šele sredi maja, starejši osnovnošolci in dijaki še kasneje. Takrat so ponovno odprli tudi vrtce, česar so bili po dveh mesecih zaprtja veseli tako starši kot najmlajši. Videti je bilo, da se bodo čez poletje razmere umirile in da bo glede

na izkušnje jeseni mogoče lažje in z manj zapleti pripraviti šolanje na daljavo, če se bodo razmere spet poslabšale. A ni bilo čisto tako. Po spodbudni septembrski vrnitvi vseh učencev in dijakov v šole so ti že v času jesenskih počitnic spoznali, da bodo spet ostali doma. To se je zgodilo od 9. novembra, potem ko so se osnovnošolcem iztekle podaljšane počitnice. Zapleti pri izvajanju pouka na daljavo so se pokazali tudi tokrat, zlasti pri opremi in povezavah, a učitelji so bili zdaj bolj pripravljeni na takšno delo. A kaj pomaga, ko so domači pogoji pri otrocih tako zelo različni. Če ima eden na voljo primeren računalnik in starše, ki mu lahko priskočijo na pomoč, ko se mu zatakne, je morda drugi prepuščen sam sebi, saj so starši v službi, tretji nima niti primerne povezave, četrti ima učne težave in se sam ne zna lotiti nalog. Več kot 45 tisoč otrok naj bi že pred epidemijo živelo v revščini in jim je šola predstavljala varno zavetje in možnost toplega obroka. Kakšne stiske doživljajo v teh časih, lahko le slutimo.

Te so velike tudi med starši otrok s posebnimi potrebami, ki potrebujejo posebne terapije in obravnave, za katere doma nimajo pogojev. Zato se starši tudi z iskanjem pravice na Ustavnem sodišču RS borijo, da bi se lahko ti otroci vsaj po novem letu vrnili v šole. Zakaj so bile šole marsikje po Evropi odprte še dolgo po-

tem, ko so pri nas vsi otroci že tedne delali od doma, pa je vprašanje, na katerega v tem času nismo slišali ustreznega odgovora. Kot tudi ne, kako bodo praktična zunanja usvojili dijaki poklicnih šol, ki jim teorija ne pomaga kaj dosti, ko morajo znati popraviti avto ali urediti pričesko.

Foto: SHERPA

Ni bila lahka, tale afriška želva, ki jo imata med mnogimi drugimi Darja in Mario Baumgarten iz okolice Nove Cerkve. A obisk je bil zanimiv in poučen. (Foto: Andraž Purg – GrupA)

Med mladimi

Mladih, ki imajo veliko idej, tudi ti časi ne ustavijo pri njihovem uresničevanju. Nekaj takih zgodb je bilo objavljenih v Novem tedniku. Kulinarčna mlada upa Nives Kovačič in Sergej Omerzu vesta, kaj želita. To velja tudi za letošnji kristalni nagradni MOC za študijske dosežke dramaturginjo in režiserko Leo Kukovič in sociologinjo Lucijo Dežan ter za Saro Očko, študentko in vse bolj uveljavljen fotomodel. Zanimiv je bil pogovor z Veroniko Šoster, prejemnico Stritarjeve nagrade za najbolj obetavno kritičko pero leta. Tudi okrogla miza z raziskovalci, ki so začeli svojo pot že v osnovni šoli, je prinesla mnogo zanimivih spoznanj. Da so tudi dijaki zelo podjetni, je dokazal Jon Kanjir, ki je s pomočjo šole (GCC) izdal slikanico z naslovom Tudi Luka nosi masko, presenetil z zreлим pogledom na svet. Navdušil me je Vid Palčnik, ki je še kot dijak letos ob pomoči sošolcev in prijateljev posnel videospot za Kreslinovo skladbo Tista zakartana ura.

Nenazadnje, tudi letošnja zmagovalca naše maturantske akcije (zaradi zaprtja šol udeležencev žal ni bilo toliko, kot smo računali) Maša Volavšek z Gimnazije Lava ŠCC in Davor Završek iz Srednje šole za strojništvo, mehatroniko in medije ŠCC, sta nam ob osvojenih nagradah zaupala svoje želje in cilje, za katere jima želimo, da bi jih uspela uresničiti.

Letošnja naj maturantka Maša Volavšek in naj maturant Davor Završek, zmagovalca akcije naše medijske hiše

Živalske zgodbe

Tudi letos sem, sicer zaradi razmer manj kot prejšnja leta, pripravljala zapise na temo živali in opozarjanja na skrb za te naše življenjske sopotnike, ki so pogosto žrtve zanemarjanja, pobijanja, mučenja. Zato je svetel primer, da je mogoče tudi drugače, nov center za rejne živali Pončo v Rifengozdu nad Laškimi, kjer lahko zavetje najdejo živali, ki bi sicer končale v klavnicah.

Zanimiva je bila tudi zgodba o živalski družini, s katero živi Darja in Mario Baumgarten, ki imata zavetišče za želve, ob tem pa še kopico mačk in dva psa.

Če je celjsko Društvo proti mučenju živali (DPMŽ) proslavilo 50 let delovanja v dobrobit zapuščenih in zavrženih živali, se je novoustanovljeno Društvo za lepše mačje življenje Vojnik šele dobro podalo na to pot pomoči. Glede na to, da so mnogi še pripravljeni pomagati z donacijami, se lahko društvo že po nekajmesečnem delovanju pohvali z zgodbami s srečnim koncem. Naj bo teh na vseh področjih tudi v prihodnjem letu čim več!

Leto 2020 v Mestni občini Celje ter v Občinah Laško in Radeče

»Korona« načela turizem, a naložbam ni mogla do živega

Koronavirus je pustil močan odtis tudi v Celju in od prvega vala epidemije precej spremenil njegov običajen utrip. Bolnišnica in zdravstveni dom sta bila (in sta še) na največji preizkušnji doslej v svoji novejši zgodovini, kar bolj ali manj velja tudi za mestno občino, javne ustanove, podjetja, organizacije, društva in posameznike, ki krojijo dogajanje, razvoj in podobo mesta. Koronačas si bomo zagotovo zapomnili po tem, da je negativno vplival na turizem, da je osiromašil kulturno in prireditveno dogajanje. A je Celje kljub »koroni« na račun predvsem evropskih projektov bogatejše za nekatere pomembne pridobitve (Tehnopark, severna vezna cesta ...).

ROBERT GORJANC

Knežje mesto je ostalo brez nekaterih tradicionalnih prireditvev in dogodkov, brez katerih si utripa v mestu kar ne znamo več predstavljati (npr. Mosa, Srednjeveškega dne na Starem gradu ...). Poletje v Celju je bilo zaradi vladnih ukrepov programsko zelo okrnjeno, še bolj to velja za Pravljično Celje, ki je minilo brez božično-novoletnega sejma, Pravljične dežele, koncertov, silvestrovanja na prostem.

Potem ko je v zadnjih letih turizem v Celju beležil visoke rasti, tudi na račun večje promocije, se je po zaprtju meja, razglasitvi epidemije in uvedbi karantene turistični obisk izrazito zmanjšal, posledično tudi prihodki od turistične takse. Padec števila domačih in tujih gostov so seveda še posebej občutili hoteli in restavracije, ki imajo še vedno zaprta vrata.

V takšnih posebnih razmerah so v ospredju druge prednostne naloge. Mestna občina Celje se je ob epidemiji hitro odzvala, aktivirala občinski štab civilne zaštite, ki s svojimi pripadniki in prostovoljci pomaga zdravstvenim ustanovam, starejšim

in drugim, ki potrebujejo pomoč. Tudi za občinske službe in ustanove, ki delujejo na področju sociale, so te razmere velik izziv, da poskrbijo za najbolj ranljive posameznike. Dragoce na je občinska pomoč malemu gospodarstvu in kulturnikom, glede na razmere bo verjetno v prihodnje na kakšen ustrezen način treba še komu pomagati. Veseli tudi, da je v teh težkih časih v Celju še več vneme in poslušanja za dobrodelna dejanja pri ustanovah, organizacijah in posameznikih, ki jih izvajajo ali prispevajo denar in materialne dobrine.

Naložbe

V začetku septembra je zaživel nestrpnost pričakovani Tehnopark, šest milijonov evrov vredna naložba, ki je zdaj pozitivno spremenila podobo tega dela mestnega jedra in vanj vrnila precej nepozabne nostalgije iz najboljših časov te stavbe.

Pomembni so bili dosežki s področja trajnostne mobilnosti: odprtje prvega P&R-parkirišča v Celju, novi odseki v mreži kolesarskih povezav mestu, nove

postaje in električna kolesca v sistemu Kolesce, ki beleži rekordne izposoje tudi v koronačasu. Zaradi vmesne ustavitve javnega potniškega prometa Celebus ne more dosegati takšne rasti, a je nesporno, da se je v mestu prijel.

Nove dragocene pridobitve so letos v cestni infrastrukturi, največja med njimi je severna vezna cesta, ki jo je celjska občina mnogo pred rokom.

V mestni četrti Dečkovo naselje sta že v veliki meri zgrajena dva bloka nove stanovanjske soseske DN 10, v kateri bo na voljo 140 novih najemnih stanovanj. Gre za največji evropski projekt v iztekajoči se finančni perspektivi v Celju, vreden približno 14 milijonov evrov, ki ga skupno uresničujeta občinska stanovanjska družba Nepremičnine Celje in MOC.

Veseli tudi sta celjska občina in ministrstvo za izobraževanje po dolгих letih končno uredila lastniška razmerja, da je kompleks nekdanje ekonomske šole postal last občine in da bodo tam zaživele nove vsebine.

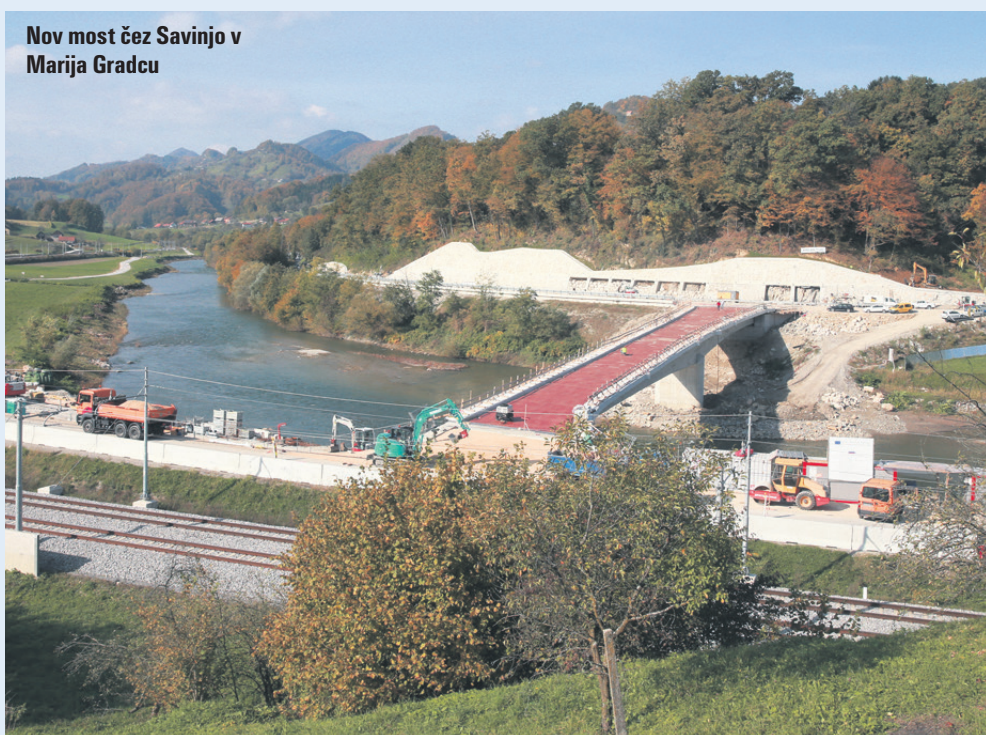
Rekreacija in šport

Če je karantena prinesla kaj dobrega, je zagotovo to, da smo se prebivalci Celja lahko še bolj prepričali, kako dobre možnosti imamo za rekreacijo, kaj vse ponujajo mestni gozd, Celjska koča, kjer je letos zaživel tudi zipline, Šmartinsko jezero, kjer je nova pridobitev wake-žičnica ... Da adute knežjega mesta prepoznavajo tudi izven občinskih meja, so dokazala vnovična priznanja Turistične zveze Slovenije Celju kot najlepšemu mestu (v okviru spletnega glasovanja) in MCC-ju za najboljši mladinski hotel v Sloveniji.

Če bo nekoč »korona« le še bežen spomin, bo v zgodovini Celja za vselej zapisano, da je v njeni dobi še bolj utrdilo sloves najbolj športnega mesta v Sloveniji in postalo še bolj prepoznavno: s prvim naslovom državnih prvakov NK Celje in senzacionalno zmago Martina Čatra v kraljevski disciplini alpskega smučanja. Še dva tehtna razloga, da Celje končno dobi športni muzej oziroma stalno razstavo o športu.

Žal letos (spet) ni bilo premika pri urejanju Prešernove ulice, kjer je še vedno mnogokrat prometna zmeda, stavbne lepote (Marijina cerkev, magistrat oziroma muzej novejši zgodovine ...) se utapljajo v pločevini. Upajmo, da bo v pokoronskem razvoju mesta, ki se ob novih evropskih projektih očitno ne bo zaustavilo, prišlo kmalu na vrsto tudi to.

Nov most čez Savinjo v Mariji Gradcu

Občina Laško: besnenje narave in nov most

Iztekačje se leto je bilo za občino Laško v znamenju velikih izzivov. Ob spopadanju s koronavirusom se je bilo treba soočiti tudi z naravnimi ujmami, ki so povzročile veliko materialno škodo. Hkrati je bilo to leto, ko so bili, v okviru obnove proge Zidani Most-Celje, narejeni pomembni premiki na področju cestne in železniške infrastrukture, ki so dober obet za nadaljnji razvoj.

Kot drugod je pojav epidemije predstavljal zahtevno nalogo za občino, občinski štab civilne zaštite, Zdravstveni dom Laško in druge službe, da so zagotavljali ustrezno oskrbo in pomoč prebivalstvu ter nasploh organizacijo življenja v novih okoliščinah. Občina Laško jo je v prvem valu epidemije dobro odnesla in ni beležila večjega števila okužb.

Poleti so v občini, predvsem na območju Rečice, huda neurja povzročila ogromno škodo gospodarstvu in prebivalstvu. Ta znaša nekaj milijonov evrov in občina je za obnovo po škodi že zgodaj v letu izčrpala vse proračunske rezerve in brez pomoči države seveda ne bo šlo. Ob tem so se sprožili še novi plazi in ogrozili stanovanjske hiše ter tako še

razširili dolg seznam reševanja problematike plazov, ki je v občini že leta stalnica.

Po nemirnem poletju je sledil drugi val epidemije, ki je občino veliko bolj oplazil kot prvi: po uspešnem desetmesečnem spopadanju je do okužb prišlo tudi v domu starejših v Laškem. V drugem valu je sicer tudi ZD Laško postal covidna točka, kar je bil še dodaten izziv za vodstvo zdravstvenega doma.

Ta je sicer s svojo zdravstveno postajo v Rimskih Toplicah in z načrtovanim prizidkom tudi v iztekajočem se letu bil rdeča nit mnogih sej občinskega sveta.

Končuje se gradnja novega mostu čez Savinjo, ki bo omogočil hitrejšo povezavo z vzhodnim delom občine in središče Laškega razbremenil tovornega prometa. Do nove sodobne postaje, varnega izvenmestnega prehoda in obnovljene ceste proti Jurklostru prihajajo tudi v Rimskih Toplicah.

Vse te naložbe so dober obet za razvoj turizma v občini v prihodnjih letih, ta je letos utrpel hud udarec z večmesečnim zaprtjem obeh term, odpovedjo Piva in cvetja, Gušfesta, osiromašenim decembrskim prazničnim dogajanjem ... Vsaj majhen obliž na vse te turistične rane je zagotovo spet priznanje TZS za Laško kot najlepši zdraviliški kraj v državi.

Končno se je začela dolgo pričakovana obnova ceste Radeče-Zidani Most.

Občina Radeče: savske zgodbe bodo še bolj žive

V občini Radeče si bodo iztekajoče se koronaleto zagotovo zapomnili po tem, da se je prvič v novejši zgodovini zgodilo, da so ostali brez prave splavarske sezone in tradicionalne prireditve Splavarjenje. Kljub temu se na račun evropskih naložb za turizem v občini obetajo lepši časi.

V okviru projekta Oživimo savske zgodbe je bil celovitemu urejanju turistične infrastrukture ob Savi jeseni dodan nov kamenček v mozaiku, nova učna pot ob ribniku, ki bo magnet za šolske skupine, domače in tuje turiste, da bodo spoznavali ribji svet ob Savi.

K razvoju turizma bo prispeval uspešno izveden evropski projekt Stara šola za nove

ideje v Jagnjenici, kjer je v nekdanji podružnični osnovni šoli nastal interpretacijski prostor s predstavitev turističnih zanimivosti v občini in hkrati prostor, kjer bodo imela mnogo boljše možnosti za delovanje številna društva.

Občina Radeče in zdravstveni dom sta poskrbela za skupno naložbo in uredila novo ploščad pred zdravstveno ustanovo, kjer je zdaj prostor mnogo bolj privlačen.

Za občino je velikega pomena začetek težko pričakovane obnove prometno obremenjene ceste Radeče-Zidani Most. Zahtevna obnova povzroča tudi zastoje na pomembni tranzitni povezavi in so na preizkusu živci prebivalcev Zidanega Mosta in voznikov, a potrpežljivost bo nagrajena s sodobno cesto, kjer bo vožnja prijetnejša in varnejša.

Foto: SHERPA

V prihodnjem letu novim izzivom in dogodivščinam naproti ...

Kaj je zaznamovalo leto v Obsotelju in na Kozjanskem?

O gradovih na vzpetinah in stolpu v mestu

Najverjetneje ni Slovenca, ki v zadnjem času ne bi slišal za Rogaško Slatino. Glas o tej občini se ne širi le zaradi tamkajšnjega zdravilišča, ki v teh časih sicer sameva, ampak zaradi namere o gradnji najvišje stavbe v državi. Spomladi so bile vse oči uprte v Šmarje pri Jelšah, kjer so se soočili s hitrim širjenjem koronavirusa, župan je na lastno pest potegnil odgovorne poteze. V Kozjem in Podčetrtku so se veliko ukvarjali z gradovi. V Kozjem so poskrbeli, da bodo gostje spali kot graščaki, v Podčetrtku si takšen scenarij zagotovo obetajo čez nekaj let. Šentjurčani niso gostili graščakov, ampak ministre.

TINA STRMČNIK

V zadnjih tednih je bilo veliko oči uprtih v občino Rogaška Slatina, kjer so sredi epidemije imeli referendum o gradnji Razglednega stolpa Kristal. Z argumenti, da bo najvišji mestni stolp v Sloveniji prinesel razvoj, koristne učinke in dodatna delovna mesta, so volivce nagovarjali župan in politične stranke, ki ga podpirajo. Da bo stolp cokla razvoja, so menili pobudniki referenduma. Prepričani, da je bilo o tako velikopoteznih načrtih premalo javne razprave, so opozarjali, da stavba ne bo trajnostna, da bo energetsko potratna in da bo spodbujala le množični enodnevni turizem.

Volilni upravičenci so načrte o gradnji stolpa podprli, za stolp je glasovalo 55,8 odstotka vseh, ki so se udeležili referenduma. Zgodba bo v spominu zagotovo ostala po dolgi in zapleteni poti do tega, da so lahko občani prišli na volišča. Spomnimo na postopek zbiranja potrebnih podpisov, na nesoglasja o referenduskemu vprašanju, na neenotna tolmačenja o tem, ali je referendum lahko izveden v obdobju epi-

demije ali ne, pa na čakanje, da o primernosti izvedbe odloči ustavno sodišče.

Dogajanje si bomo najverjetneje zapomnili tudi po tem, da je pobudo za to, da se ljudje izrazijo o eni dražjih občinskih naložb v prihodnosti, vložila 27-letna občanka, diplomantka primerjalne književnosti in magistrska študentka socialne in kulturne antropologije. Odlično se je znašla med vso pravno terminologijo, med vsemi zapletenimi postopki. Medtem ko je na drugem bregu stal Branko Kidrič, stari politični maček, ki občino vodi že 26 let. Njegova desna roka so občinske strokovne službe, seveda ni zanemarljiva podpora večine političnih strank v občinskem svetu. Župan si želi, da bi obljube o stolpu na območju nekdanjega mizarstva, parkirišču P+R ter nadhodu Sonce lahko uresničil v naslednjih dveh letih. Če bo pod stolpom kdaj Evropski orglarski center – napovedana 400-milijonska naložba, ki bo lahko sprejela več ljudi kot Gallusova dvorana Cankarjevega doma – bo pokazal čas.

Sredi septembra so v Rogaški Slatini namenu predali Bobrov center, vreden 1,4 milijona evrov. Za naložbo v stolp Kristal in spremljevalne projekte so predvidene še veliko bolj vrtoglave številke. (Foto: Andraž Purg – GrupA)

Mestni park Livada naj bi postal središče medgeneracijskega druženja. Predstavitev ideje je doslej onemogočala epidemija koronavirusa. (Foto: Občina Šentjur)

V Šmarju so gasilci na podlagi občinske odločitve marca zaprli dostop do šole in jo temeljito razkužili. (Foto: Andraž Purg – GrupA)

Poleti je prve goste sprejel grad Podsreda. Kdaj jih bosta lahko sprejela Jelšingrad in grad Podčetrtek? (Foto: Občina Kozje)

Odločno v boju z epidemijo

Občina Šmarje pri Jelšah se je spomladi pod žarometi vseh slovenske javnosti znašla kot občina z velikim izbruhom koronavirusne bolezni. Tamkajšnji župan Matija Čakš je nase opozoril, ko je na lastno odgovornost 12. marca zaprl eno največjih šol v državi. Šele kasneje so k podobnemu ravnanju pozvali na ravni pristojnih ministrstev in Nacionalnega inštituta za javno zdravje. Kljub treznemu ravnanju 35-letnega prvega moža občine se ta ni izognila precejšnjemu širjenju koronavirusa. Življenje v kraju je bilo čez noč potisnjeno med štiri stene. Virus je seveda zašel tudi med najbolj ranljivo populacijo, v dom starejših.

Čakš se je po besedah dolgoletne novinarske kolegice Novega tednika Saške T. Ocvirk z danes na jutri spremenil iz podeželskega župana v kriznega operativca in to kljub temu da ni imel na voljo protokolov, kako ravnati. Dober odziv je pripisal temu, da je po poklicu veterinar, ki se na terenu vsak dan srečuje s stresnimi situacijami. Dejal je, da mu gresta pri občinskih in državnih poslih najbolj na živce izgovarjanje na te in one predpise ter izogibanje prevzemanju odgovornosti. Sam je sredi marca pokazal, da je najpomembnejše zdravje ljudi. Štab civilne zaščite se je ukvarjal predvsem z iskanjem zaščitne opreme, prostovoljci so zagotavljali drva, zdravila, hrano, v domu starejših so napore vlagati v zaježitev širjenja okužb.

Od želja do možnosti

Da bi se lahko oči v prihodnosti spet spočile na dvorcu Jelšingrad, ki klavarno propada, se za njegov nakup poteguje šmarska občina. Ta je že lastnica zemljišča okoli gradu, zdaj se želi pobotati z enim od manjših lastnikov stavbe, ki zaradi vlaganj v okolico občino toži za več kot milijon evrov. Končanje sodnih sporov bi verjetno pomenilo prvi korak k obnovi tega edinstvenega primera

Med gradovi, polnimi življenja, je že nekaj časa grad Podsreda. Občina Kozje je letos v spodnjem gospodarskem posloplju uredila 15 prenočišč in jih namenu predala konec junija. Zaradi epidemije koronavirusa je bila grajska turistična sezona seveda bistveno krajša, kot je bilo načrtovano.

Med preteklostjo in sedanostjo

V občini Šentjur, ki je v zadnjem času omenjena kot občina z velikim dnevnim prirastom okuženih s koronavirusom, se letos niso ukvarjali z graščaki, so si pa kljuko v občinski upravi podajali različni ministri. Župan Marko Diaci je bil vesel predvsem obljub infrastrukturnega ministra, da naj bi bila navezovalna cesta Dramlje-Šentjur uvrščena v naslednjo finančno perspektivo kot ena od prednostnih nalog. V Hruševcu v teh dneh brnijo stroji, ki gradijo protipoplavne ukrepe. Pozitivne novice so dokončanje kolesarske poti skozi mesto, možnost izposoje koles in jasnejša označitev poti, ki vodi proti Hruševcu. Morda bodo kolesarji namesto po ozkem podhodu pedala lahko nekoč poganjali po nadhodu, ki bi se začel v bližini novega parkirišča pri zdravstvenem domu in bi vodil do sotočja Voglajne, Kozarice in Pešnice.

Občanom je v nenavadnem obdobju, ko smo že dolgo zaprti v meje svojih občin, veliko veselja prinesla nova praznična okrasitev ob Pešnici. Prvi mož Šentjurja ima v predalu tudi načrte za lepšo urejenost mestnega trga, aktualna je še ideja o posodobitvi občinske stavbe. Med občani veliko zanimanja zbujajo tudi prvi obrisi zasnove mestnega parka, za katerega javne predstavitve zaradi letošnjih koronskih razmer še ni bilo. Park naj bi Zgornji trg odločneje povezal s spodnjim delom mesta, še prej bo treba počakati na gradnjo krožišča in podhoda pri OŠ Franja Malgaja Šentjur. Gradnja je predvidena v začetku novega leta.

Leto 2021 precej obeta tudi na kulturnem področju, saj ga je država razglasila za leto dr. Josipa Ipavca. Prihodnje leto bo minilo tudi 200 let od rojstva in 150 let od smrti »očeta šolskega atlasa« Blaža Kocena. V kolikšni meri bo Šentjurčanom uspelo izkoristiti in užiti obe obletnici, bo verjetno odvisno od virusa, ki je državljan v letu 2020 prikrajšal za marsikateri kulturni in družabni utrinek.

Tina Strmčnik med intervjujem v Kozjanskem parku. Bober je bil le poslušalec. (Foto: Andraž Purg – GrupA)

Veliko žalostnih, a tudi spodbudnih zgodb

Leto preobratov in upanja

Ne samo da je imelo leto 2020 dan več, ampak je bilo prelomno na več področjih. Že spomladi smo se ujeli v primež epidemije, iz katerega se do tega trenutka še nismo izvili. Ko se je marca življenje ustavilo, smo bili prisiljeni delovne procese organizirati drugače. Vsi skupaj smo dokazali, da zmoremo. In to še vedno dokazujemo iz dneva v dan in iz tedna v teden, od ene številke Novega tednika do naslednje. Zagotovo je bilo (pre)več slabih informacij, težkih zgodb in poročil o izgubah. A pisale so se tudi dobre zgodbe. Čeprav se je v zadnjih 12 mesecih marsikaj spremenilo, je nekaj vendarle ostalo enako. Pri svojem delu sem imela priložnost srečati in spoznati izjemne posameznike, ki s svojim delom, požrtvovalnostjo in pogumom spreminjajo svet na bolje. Verjamejo v čudeže in drugačne sanje.

LEA KOMERIČKI KOTNIK

Leto se je začelo »bumba-stično«. V Žalcu so pod taktirko programskega direktorja Dejana Tamšeta izpeljali že 14. mednarodni tolkalni festival Bumfest. In spet navdušili. Zanimivo, Tamše, ki velja tudi za idejnega očeta festivala, je v zadnjih letih po vsakem festivalu dejal, da je morda zadnji. Samo upamo lahko, da bomo lahko ob fantastičnih predstavah svetovnih zvezd tolkalne glasbe v Žalcu še uživali. Januarja 2021 zagotovo ne. A verjamem, da se ekipa s Tamšetom na čelu »koroni« ne bo uklonila.

Napovedali odpuščanja, a so zaposlovali

Podobno glasno, kot je bilo pozimi v središču Spodnje Savinjske doline, je bilo spomladi v Šaleški dolini. Ne samo da je novi koronavirus, takrat še kot velika neznanka, med ljudi vnesel veliko nemira, strahu in skrbi, so z napovedjo množičnega odpuščanja »udarili« še kitajski lastniki Hisense Gorenja. Prvotne številke so bile zastrašujoče, brez dela bi lahko v Sloveniji zaradi slabših poslovnih rezultatov kot posledica koronavirusa ostalo 1.500 ljudi, v celotni skupini 2.200. Te številke so nato nekoliko zmanjšali, a to ljudi, predvsem Veleničanov, ni pomirilo. Ljudje so v znak protesta in podpore zaposlenim v mestu postavili

transparent, na katerem je bilo zapisano nekoliko spremenjeno geslo rudarskega mesta: »Ni življenja brez Gorenja«. S kitajsko upravo podjetja sta se sestala tudi gospodarski minister Zdravko Počivalšek in takrat še podžupan Peter Dermol. A so bili Kitajci precej neomajni. Vse do poletja, ko so začeli v podjetju beležiti veliko povečanje naročil. In tako je vodstvo podjetja namesto odpovedi pred poletnim kolektivnim dopustom napovedalo dodatno zaposlovanje. V podjetju so za beležili rekordno število naročil in do jeseni v proizvodnji zaposlili 350 ljudi. Toliko jih bodo predvidoma tudi do januarja 2021, ko bodo začeli v Velenju izdelovati tudi televizorje.

Sosežig še naprej razdvaja

Termoelektrarna Šoštanj je poleti Arsu poslala poročilo o presoji vplivov na okolje (PVO) in tako uradno začela postopek pridobitve okoljevarstvenega dovoljenja za sosežig. Gorivo SRF, pridobljeno iz nenevarnih odpadkov, bi lahko začeli premogu poskusno dodajati konec leta 2021. Predstavniki Šaleškega eko gibanja temu odločno nasprotujejo. Dvomi jo v verodostojnost podatkov in opozarjajo, da se nekateri vplivi na zdravje lahko pokažejo šele čez čas. Njihovim navedbam je pritrdila tudi nedavno obja-

Pogled na savinjska hmeljišča, ki jih je ob spremljanju državnega prvenstva v jadralnem letenju in mednarodnega tekmovanja Celje Cup ujel fotoreporter Andraž Purg. Tekmovanje je poleti organiziral Aeroklub Celje. (Foto: Andraž Purg - GrupA)

vljena recenzija PVO. Po naročilu Občine Šoštanj jo je izdelal zasebni Inštitut za okolje in prostor iz Celja. V Tešu so nad recenzijo negativno presenečeni, saj naj ne bi odražala strokovnega mnenja o ugotovitvah PVO.

Brez sezonskih delavcev ne bi bilo hmelja

Medtem ko so se v Velenju spomladi borili proti izgubi delovnih mest v industriji, so v Savinjski dolini mrzlično iskali delavce za delo v hmeljiščih. V tem času navadno v Sloveniji dela veliko tujih sezonskih delavcev, ki k nam pridejo predvsem iz Romunije. Zaprtje meja zaradi koronavirusa je onemogočilo njihov приход in hmeljarji so se bali, da bodo rastline ostale na tleh, posledično bi ostali brez pridelka. Poleg peščice sezonskih so tako hmeljarsko sezono reševali domači delavci, ki pa dela niso tako večji, maja pa so se morali večinoma vrniti na delovna mesta. En dan so v hmeljiščih »trenirali« tudi nekateri vrhunski športniki, ki jih pri športnih uspehih podpira Pivovarna Laško Union.

Podjetni zmagovalec

Čeprav je spomladansko zaprtje zaradi koronakrize številna podjetja potisnilo na rob preživetja, je tudi v naši regiji nekaj takšnih, ki so znala spremenjene razmere obrniti sebi v prid in povečati prodajo.

Zagotovo lahko med največje podjetne zmagovalce letošnjega posebnega leta prištevamo nazarsko podjetje BSH Hišni aparati. Podjetje, ki stremi k napredku in je že vrsto let v vrhu med predstavljenimi letnimi inovacijami, se je v vseh zadnjih krizah odzvalo dobro. Tudi iz tokratne zapletene koronasituacije za zdaj izhaja kot zmagovalec. Za uspeh v negotovih časih sta, kot pravijo v podjetju, ključna prilagoditev in zaupanje v blagovno znamko. Podjetje BSH Nazarje letos praznuje 50-letnico. Jubilejno leto 2020 si bodo v podjetju od izrednih razmerah zaradi pandemije zapomnili tudi po prejemu dveh pomembnih priznanj. Oktobra so prejeli naziv tovarne leta v Sloveniji, sredi decembra so se z enakim nazivom okitili še na mednarodni sceni.

»Štrlijo« iz povprečja

Zagotovo je ena lepših plati novinarskega dela spoznavanje ljudi, ki tako ali drugače izstopajo. Vsako leto postreže z res zanimivimi sogovorniki. Ena takšnih, ki človeka resnično navduši in osupne, je Hana Veler, ki je življenje zapisala znanosti. 24-letnica iz Šentruperta v Savinjski dolini je doktorska študentka s področja biomedicinskih znanosti na oddelku za patologijo na Univerzi v Oxfordu. Poleg zahtevnega študija se še vedno ukvarja s športom. Karate je v zadnjem času zamenjala za tek. Odtekle je že več polma-

ratonov, letos se je pripravljala na prvi čisto pravi maraton, ki pa ga je žal »odnesla korona«.

Med povprečne bi težko šteli tudi Andrejo Cepuš, ki je prepričana, da je zdaj pravi čas za srčno modrost žensk, za rušenje zidov in gradnjo mostov. Po poklicu je komunikologinja, po duši glasnica pristne ženske energije. Svoje poslanstvo je našla v preobrazbi sveta skozi ženski princip. Zvrhano mero poguma je pokazala Maša Vidmar, prejemnica medalje za požrtvovalnost in hrabrost. To si je Polzelanka prislužila s tem, ko je avgusta lani pogumno posredovala pri ropu zlatarne na slovenski obali.

Solidarnost

Zdi se, da se moj osebni zaključek leta vrti pretežno okoli dobrodelnih akcij, a solidarnost me spremlja celo leto. In vsako leto imam priložnost spoznati nekaj posebnih otrok in njihovih družin. Kljub nepredstavljivo zahtevnim bojem, ki jih dnevno bijejo, ti otroci in njihovi starši izžarevajo posebno energijo. Vsako leto se trudim, da predstavim kakšno zgodbo, s katero ljudi povabim k solidarnosti in podpori.

Tako smo letos spoznali in verjamem tudi pomagali dvojčkom Darjanu in Nikolasu, ki imata številne zdravstvene težave ter precejšen zaostanek na duševnem in razvojnem področju.

Deklico Lino smo spoznali že pred letom, in sicer z obja-

vo zgodbe male borke in njenih pogumnih staršev, ki se z vsemi močmi trudita deklico pospremiti na pot samostojnosti. Tokrat pa smo predstavili praznično spletno dražbo, na kateri starša zbirata denar za nadaljnje terapije. Z njimi namreč Lina lepo napreduje.

V eni zadnjih letošnjih številkih Novega tednika smo spoznali še pogumnega 18-mesečnega Bona, ki na poti do svojih prvih korakov potrebuje pomoč dobrih ljudi. Zaradi težkega poroda je utrpel poškodbe, zaradi katerih ima kar nekaj zdravstvenih težav, zdravniki pa za zdaj še niso uspeli postaviti prave diagnoze. Kljub sprva črnogledim napovedim domačih zdravnikov je družina po posegu v Nemčiji bolj optimistična. A do prvih korakov jih čaka še veliko dela in samoplačniških terapij.

Zmaga

K veliki zmagi smo pred dnevi pospremili tudi prostovoljce, ki stojijo za dvema odmevnima decembrskima dobrodelnima akcijama – Božičkova tovarna daril in Misija človek. Zaradi številnih preprek zaradi koronavirusnih omejitev jih je bilo ob začetku letošnjih akcij malo strah. A niso izgubili vere in zaupanja v ljudi in izkazalo se je, da je tudi letos zmagala solidarnost. Božiček je s pomočjo humanitarnega društva Enostavno pomagam obdaril 1.120 otrok, s pomočjo projekta Misija človek se praznikov lahko veselijo tudi v varnih hišah, materinskih domovih, zavetišču za brezdomce, s priboljški se mastijo tudi živali.

Pravljice

Čeprav leto ni bilo ravno pravljico, sem v zadnjem času prav pravljam na široko odprla vrata in srce. Navdušile me niso le zgodbe, ampak predvsem avtorji. Za vse je to njihov knjižni prvenec.

Kristjan Veber je človek, ki resnično živi za dobrodelnost in njegov Košček srca seže naravnost tja – do srca. Andraž Pušnik je neverjeten mlad vsestranski ustvarjalec, ki je med knjižne platnice ujel avtorsko gledališko predstavo Kje je Božiček. Lahko vam namignem, da se pogosto skriva povsem blizu nas. Alka Pak Storjak je po poklicu psihologinja in svetovalka za dobro počutje v organizacijah. A v prvi vrsti je mama. Mama dvojčkov Alexa in Mili ter čarobne deklice Niki, glavne junakinje resnične pravljice Verjamem v drugačne sanje.

Verjemimo tudi mi.

Na terenu se kdaj prileže kakšna okusna osvežitev. Tako sva si s fotoreporterjem Andražem Purgom na kmetiji Matk privoščila sladoled z razgledom.

S Kristjanom Vebrom sva razglabljala o tem, da še verjameva v ljudi. (Foto: SHERPA)

Po bližnji okolici Celja, Konjiškem in Zgornji Savinjski dolini

Razmeroma dobra občinska letina

V občini Vojnik se je začelo epidemijsko leto 2020 uspešno. Kmalu po novem letu se je Božični Vojnik začasno poslovil, organizator Turistično društvo Vojnik je bil zadovoljen zaradi množic obiskovalcev, ki so prireditev obiskali. Kraj, ki je bil v naši regiji dolga desetletja najbolj prepoznaven po psihiatrični bolnišnici, je po novem znan po Božičnem Vojniku. In to po vsej Sloveniji ter širše.

BRANE JERANKO

Napredovati je treba tudi v težkih časih, če se le da ... Po naložbeni plati je bilo vojniško leto 2020 v znamenju največje naložbe zadnjih let. Občina je gradila nov nadomestni vrtec na Frankolovem, ki bo končan v prvih mesecih leta 2021. Med drugim je celovito prenavljala Keršovo in Kaševo ulico v občinskem središču, vključno s komunalnimi vodi. Iz Kaševe so se gradbeniki poslovili, v Keršovi bodo nadaljevali drugi del naložbe v letu 2021.

V vojniški občini živijo že od nekdaj ustvarjalni ljudje, kar dokazuje knjiga Pomembne osebnosti občine Vojnik. Izšla je v začetku leta. Med bolj ustvarjalnimi je prav tako zadnji cinkarjin kovač Jože Ribič, ki je poskrbel za novo zanimivost vojniške občine, za javno dostopno muzejsko zbirko. Zbral je kmečka, kovaška in druga orodja, različne naprave, kovaške izdelke, kmečke vprege, lonce, svetila, likalnice, stara motorna kolesa in kolesa ter še marsikaj. Tudi gradu Lemberg nad glavno cesto proti Dobrni se je letos postopoma vračal nekdanji sijaj, saj je lastnik nadaljeval obsežna prenovitvena dela.

Napredovali sta tudi dve manjši občini, ki mejita na Celje. Turistična Dobrna se je letos spominjala 200-letnice svojega znamenitega Zdraviliškega parka. V njem je narava v zadnjih letih večkrat pokazala svojo rušilno moč: zvrstili so se žled, vetrolom, snegolom ter hudo poletno neurje. Občina je letos nadaljevala obsežno obnovo parka in mu omogočila, da bo lahko preživel. Vlagala je tudi na drugih področjih, na primer na cestnem.

V občini Štore so na začetku leta odmevali podatki iz raziskave revije Moje finance o življenju v slovenskih občinah. Štore so izstopale po dveh podatkih. Po tem, da so se znašle po prirasti prebivalstva na prvem mestu v državi. Ugotovljeno je bilo tudi, da so bile neto plače na področju štorske občine četrte najvišje v Sloveniji. Po tem podatku je znašala štorska neto plača 1.197 evrov. Občina je letos med drugim vlagala na območju športnega parka in v prenovu cestnega odseka na območju Kompol.

Z dvojčki in s trojčki

Tudi za območje upravne enote Slovenske Konjice – ki obsega konjiško, vitanjsko in zreško občino – je bilo leto 2020 težko. Po drugi strani je bilo to plodno leto, saj je bilo kljub različnim oviram urejeno marsikaj. V Žički kartuziji je občina poleti začela prenovu ostankov gotske cerkve, saj ji je grozilo, da se bo sesula.

Občina Slovenske Konjice si je za prenovu tega kulturnega spomenika državnega pomena dolgo prizadevala. Pred koncem junija je bila podpisana pogodba o zagotovitvi dveh milijonov evrov iz državnega proračuna. Za letošnje leto je dalo ministrstvo za kulturo na voljo 800 tisoč evrov in za prihodnje leto še 1,2 milijona evrov. Gre za državni projekt. Na območju Žičke kartuzije je bilo opravljeno še marsikaj, med drugim je občina letos končala prenovu zgornjega gospodarskega splotja izjemnega kulturnega spomenika.

Epidemija ni uspela izničiti niti vsakoletnega Konjiškega

maratona, upošteevane tekaške prireditve. Organizator, ki je končal zbiranje prijav predčasno, je letošnje število tekačev bistveno omejil. Lanskima zmagovalcema Neji Kršinar in Mitji Krevsu je lani dosežena državna rekorda uspelo še izboljšati. Živahno je bilo tudi na področju različnih občinskih naložb. Opravljena je bila celovita prenova konjiškega letnega kopališča, začeta je bila gradnja prizidka zdravstvenega doma, v Tepanju je bil vrtec prenovljen in razširjen, glasbena šola je dobila dodatne prostore v dvorcu Trebnik in še bi lahko naštevali. Leto 2020 je bilo tudi prvo leto izvajanja konjiškega participativnega proračuna.

Podobno sta napredovali občini Zreče in Vitanje, kljub vsem težavam, ki sta jih imeli zaradi epidemije. Zrečani so imeli med spomladanskim valom epidemije veliko srečo, saj so ga uspeli preživeti zdravi. Ko je bila konec mar-

ca ponovno odprta kmečka tržnica, so se morali navaditi na nov, protikoronski način življenja: tri branjevke, ki so prodajale pridelke in izdelke, ter njihovi kupci so bili zaradi epidemije zaščiteni. Kupci so si najprej morali razkužiti roke, uporabiti rokavice, pristopiti k stojnici posamično ter ostati od prodajalk primerno oddaljeni. Te so prav tako uporabljale zaščitne rokavice ter razkužilo ... Danes je vse to seveda samoumevno, a žal ne za vse ljudi. Že med spomladanskim valom je številne Zrečane presenetilo, da so se pojavili med divljanjem koronavirusa na Rogli številni izletniki iz različnih delov države. Ko se je maja začelo vračati življenje v nekoliko normalnejše »tirnice«, je ponovno odprla vrata nova turistična znamenitost na Rogli, Pot med krošnjami.

V vseh občinah si želijo čim več otroškega življenja, saj otrok primanjkuje. Nevsakdanji – in od takrat

vsakdanji – prizor se je pojavil v vitanjski osnovni šoli na začetku letošnjega novega šolskega leta. V prva razreda je vstopilo 34 prvošolčkov: v vsakem od njiju sta po dva para dvojčkov, v enem so se jim pridružile še trojčice.

Gozdovi bodo šumeli

V zgornjesavinjski prestolnici, v Mozirju je bilo leto 2020 med drugim v znamenju nadaljevanja gradnje novih stanovanj. V Podrožniku so bili na območju za upravnim centrom zadnja leta zgrajeni trije bloki. Letos se je začela gradnja še enega. Tudi stavba nekdanjega sedeža mozirske občine in upravne enote ne bo več samevala. Brez nove namembnosti je bila vse od leta 2006, ko je bilo zgrajeno veliko poslopje Upravnega centra Mozirje. Stavbo nekdanje občine je v začetku leta kupila celjska družba Remont, ki bo tam uredila stanovanja. Septembra je začela v Mozir-

ju delovati zgornjesavinjska enota varstveno-delovnega centra, ki se je priselila iz sosednjih Nazarj.

Spodbudne novice so prihajale tudi iz drugih občin Zgornje Savinjske doline ... V Nazarjah je sedež območne enote Zavoda za gozdove Slovenije, ki skrbi za najbolj gozdnato območje naše regije, to je za Zgornjo Savinjsko in Šaleško dolino. Za tamkajšnje gozdove so bila zadnja leta uničujoča. Pred šestimi leti je pustošil žledolom, decembra 2017 so sledili rušilni vetrovi, ki so se naslednje leto v oktobru ponovili. Po vsem tem se je pojavilo se več kot osemsto hektarjev ogolelih površin. Med vseslovensko spomladansko akcijo je bilo v obeh dolinah do konca aprila posajenih približno šestdeset tisoč sadik in to na 25 hektarjih. Posaditev je bila financirana iz evropskih in državnih sredstev.

V sedmih občinah Zgornje Savinjske doline je bilo leto 2020 nasploh pestro. Gornjemu Gradu, ki ima ogromno katedralo, je uspelo spomladati dokončati dveletni projekt njene delne prenove. Župnija ga je uresničila s pomočjo kulturnega ministrstva ter občine. V cerkvi, ki je po prostornini največja v Sloveniji, je bila med drugim celovito prenovljena streha cerkvene ladje. Uspešno je bilo na primer tudi Ljubno, ki je izvedlo tik pred izbruhom epidemije tekmo svetovnega pokala v smučarskih skokih za ženske. Prvi uspeh letošnje tekme svetovnega pokala v smučarskih skokih za ženske predstavlja že to, da je ljubenski organizator uspel izvesti tekmo kljub pomanjkanju snega. Odlično so se izkazale tudi slovenske skakalke, ki so bile po ekipni tekmi na drugem mestu. O prijetnih novicah smo poročali tudi iz sosednjih Luč, kjer je bilo v začetku leta odprtje nove večnamenske dvorane. Proti koncu leta smo poročali še o prvi samoskrbni energetski skupnosti v državi, ki je v tej občini.

Turistična Dobrna se je letos spominjala 200-letnice svojega znamenitega Zdraviliškega parka. Občina je letos nadaljevala njegovo obsežno obnovo. (Foto: SHERPA)

Zadnji cinkarjin kovač Jože Ribič je poskrbel za novo zanimivost vojniške občine, za javno dostopno muzejsko zbirko. Na fotografiji je z vnukom, ki ga prav tako zanima kovaštvo.

Anketa: Kako »naši« poslanci ocenjujejo svoje delo?

Od infrastrukturnih projektov do okoljske sanacije

Na državnem političnem parketu je preteklo leto zaznamoval nepričakovan odstop premierja Marjana Šarca, ki je pričakoval predčasne volitve. V težkih koronačasih do njih ni prišlo. Približno mesec po Šarčevem odstopu je vodenje vlade prevzel premier Janez Janša in se tako tretjič zavihtel na mandatarski položaj. Ob koncu leta se je na čelo DeSUS vrnil Karl Erjavec, ki naj bi stranko videl v Koaliciji ustavnega loka. Najprej se je kot potencialni mandatar javnosti predstavil ekonomist Jože P. Damijan, zdaj se omenja, da bi mandatar lahko postal kar sam Erjavec.

ŠPELA OŽIR

Državno politiko v tem mandatu soustvarja deset poslancev, ki so bili izvoljeni v Savinjski statistični regiji, torej v peti oziroma šesti volilni enoti. Ob koncu leta smo jih povprašali, kako ocenjujejo svoje delo z vidika naše regije. Vsi se na naša vprašanja niso odzvali.

za razpise sofinanciranja naložb v osnovne šole, saj je med tistimi, ki takšno investicijo nujno potrebujejo, tudi OŠ Hudinja. Za ljudski univerzi v Celju in Žalcu je pomembna sprememba pravilnika, po kateri bosta v prihodnje dobili več sredstev za redne zaposlitve v osnovnih šolah za odrasle. Na pobudo Gasilske zveze Celje mi je uspelo uzakoniti pomembno oprostitev plačila DDV ob nakupu gasilskih vozil za vse gasilce v državi. Zadovoljna sem, da mi je na pobudo Gasilske zveze Celje uspelo uzakoniti tudi pomembno oprostitev plačila davka na dodano vrednost ob nakupu gasilskih vozil za vse gasilce v državi. Gre za na videz majhen, a zelo pomemben ukrep. Vse naštetje je rezultat posluha in sodelovanja z lokalnim okoljem. To je bistveno za uspešno opravljanje poslanske funkcije.«

Ljubo Žnidar

Ljubo Žnidar, SDS

»V letu, ki se od nas posavlja, je bila na prvem mestu skrb za zdravje. Sprejetih je bilo 6 protikoronskih ukrepov v vrednosti 5,2 milijarde evrov za pomoč državljanom in gospodarstvu. Vesel sem, da sem lahko ponovno prispeval na področju infrastrukture, ki ga pokrivam, in da so zastavljeni projekti postali prednostni. Gre za obnovo regionalne ceste Velenje–Polzela, obnovo ceste skozi Šempeter in obeh križišč v Žalcu. Protipoplavna zaščita reke Savinje na območju med Latkovo vasjo in Letušem je umeščena v realizacijo 2021–2023, medtem ko sta bila decembra sprejeta zakon o znižanju davka na motorna vozila za vse lastnike ter popolna oprostitve davka za vsa gasilska vozila od 1. januarja 2021. Dvig povprečnin za 6 odstotkov znesi 3,4 milijonov za vse občine Spodnje savinjske doline. Treba je omeniti tudi pomembno povezavo Savinjske doline proti Avstriji z začetkom del na novi hitri cesti Velenje–Slovenj Gradec. Ker smo hmeljarska dolina, sem bil zelo vesel sodelovanja z društvom hmeljarjev pri gradnji namakalnega sistema. Smo tik pred vrati leta 2021, v katerem si bom po avstrijskem vzoru prizadeval za pavšalno obdavčitev kmetij z dopolnilno dejavnostjo in malih obrtnikov. Moji prednostni nalogi bosta zagotovo tudi izvajanje velikih infrastrukturnih projektov, da gospodarstvo in zaposleni dobijo nov zagon ter vse povezano z obvladovanjem epidemije.«

Lidija Ivanuša, SDS

»V letu 2020 je bilo moje poslanstvo v prvem mandatu dokaj uspešno kljub epidemiji covida-19, s katero se spopadamo v tem času in so stiki zaradi tega močno omejeni. Na svojo pobudo sem se sestala z županom Občine Polzela Jožetom Kužnikom, ki mi je predstavil razvojno naravnane občinske projekte, za katere se že dlje časa zavzema. Ponudila sem popolno

Lidija Ivanuša

podporo in pomoč kot poslanka na državni ravni pri uresničevanju teh izjemno pomembnih projektov za prihodnost občanov občine Polzela. Še posebej želim poudariti, da sta ta koalicija in vlada v teh zaostrenih okoliščinah uspeli skupaj tudi z mojim glasom in glasovi stranke SDS ter koalicijskih strank sprejeti višje povprečnine za občine za leta 2020, 2021 in 2022. Za lokalno raven je izjemno pomemben tudi zakon o razbremenitvi občin. Na letni ravni pomenita ti dve spremembi velik finančni doprinos za financiranje razvoja v lokalni skupnosti. Imam zelo močan socialni čut, zato smo se v OO SDS Polzela odločili za dobrodelno akcijo v pomoč ranljivim skupinam. Solidarnost in odgovornost sta vrednoti, s katerima bi označila svoje delovanje v teh negotovih, kriznih časih.«

Nik Prebil, LMŠ

»Leto 2020 je bilo drugačno, na trenutke takšno, da bi ga najraje pozabili. Kljub menjavni oblasti in še vedno trajajoči zdravstveni krizi najdemo tudi dobre stvari. Na začetku leta je LMŠ kot vodilna stranka

Nik Prebil

vlade Marjana Šarca krojila državno politiko. Kljub manjšinski vladi sta se v družbi čutila optimizem in stabilnost. Danes – kot največja opozicijska stranka – ostajamo zvesti svojim načelom in se zavzemamo za dobrobit vseh. Moje vodilo pri delu je: če želimo najti najboljše rešitve, moramo vselej prisluhniti potrebam državljanov. Zelo pomembno je tudi lokalno okolje, zato sem v rednem stiku tako z župani kot z občani. Vesel sem, da se regija, kjer sem bil izvoljen, dobro razvija. Pred kratkim smo v parlamentu soglasno sprejeli zakon, ki občinam prinaša pomembne prihranke, nastal je še v času vlade Marjana Šarca. V Spodnji Savinjski dolini je bilo uresničenih tudi več infrastrukturnih projektov – od zagotavljanja poplavne varnosti do ureditve lokalnih in regionalnih cest. Dokazali smo, da lahko zadeve premaknemo naprej in z dobrimi projekti pomagamo celotni Savinjski dolini. Upam, da smo se vsi iz trenutnih razmer naučili, da je v marsikaj treba vlagati pravočasno, še preden se zalomi, in da ne smemo popuščati, ko gre za zaščito temeljnih vrednot, ki so v času krize še posebej ranljive.«

Matjaž Han, SD

»Za nami je težko leto epidemije, ki je prineslo stiske veliko ljudem. Ves čas trdim, da bi bilo treba v epidemiji več pozornosti nameniti reševanju gospodarske in socialne krize, predvsem bi bilo treba pomoč usmeriti k tistim posameznikom, skupinam in dejavnostim, ki jo najbolj potrebujejo. Sam in Poslanska skupina SD smo k vladnim protikoronskim zakonom predlagali številna dopolnila za hitrejšo, predvsem bolj usmerjeno pomoč samostojnim podjetnikom, obrtnikom in dejavnostim, ki so najbolj prizadete. Z amandmaji k proračunoma za leti 2021 in 2022 sem poskušal zagotoviti sredstva za uresničitev zastavljenih projektov v Laškem, med drugim za gradnjo protipoplavne

Matjaž Han

zaščite ob nabrežjih Savinje, žal koalicija temu ni prisluhnila. Vesel sem, da se uresničujejo večletne težnje, tudi nas poslancev tega območja, za nadgradnjo železniške proge Zidani Most–Celje, končuje se gradnja novega mostu čez reko Savinjo v Laškem, končno se je začela obnova državne ceste med Radečami in Zidanim Mostom, kar je predstavljalo ozko grlo glavne cestne povezave med Posavsko, Zasavsko in Savinjsko regijo. Tudi v prihodnjem letu bom s poslanskimi pobudami od ministrstva za infrastrukturo terjal več angažmaja za (že) obljubljeno gradnjo krožišča v Laškem, ki bi pomembno sprostilo prometne zastoje ter omogočilo veliko večjo pretočnost prometa proti Celju.«

Janja Sluga

Janja Sluga, SMC

»Okoljska sanacija Celske kotline je bila moja prednostna naloga tudi v iztekajočem se letu. Bila sem glas Celja in zadovoljna sem, da mi je uspelo zanj izboriti pomembne projekte in državna sredstva. Pristojnega ministra sem uspela prepričati v nadaljevanje sanacije celjskih vrtcev, za kar bo v letih 2021 in 2022 skupno zagotovljenih 1,5 milijona evrov. Še višji znesek bo v prihodnjih dveh letih namenjen sanaciji Stare cinkarne, 3,9 milijona evrov. Do leta 2024 kar 18,5 milijona. Če k temu prištejem še ukrepe za izboljšanje kakovosti zraka v Celjski kotlini, bo naložba države vredna več kot 44 milijonov evrov. Po več kot desetletju neuspešnih poskusov sem letos na pobudo stanovalcev dosegla vzpostavitev delovanja semaforja na križišču Ulice IX. divizije in Pleteršnikove ulice v Celju. Prav tako se trudim za gradnjo pločnika in kolesarske steze med Košnico in Tremerjem ter prestavitev avtobusne postaje Sevice v Laškem, ki je zaradi neustreznih osvetlitve in lokacije za vse uporabnike zelo nevarna. Z veliko napori sem dosegla več denarja

Aleksander Reberšek

Aleksander Reberšek, NSI

»Vlada je na decembrski seji odločila, da se prostovoljnimi gasilskim društvom zaradi izpada prihodkov v letu 2020 iz proračuna zagotovi sredstva za nakup opreme in gasilskih vozil. S takšnimi odločitvami se še bolj kaže, da sta tako kot jaz tudi minister za obrambo Matej Tonin in državni sekretar Damijan Jaklin zavedna gasilca. Svojo največjo zmago vidim v dogovoru, da je od sprejetega PKP6 omogočeno brezplačno sobivanje staršev v bolnišnici z otrokom do 14. leta. Od tega tedna je omogočeno še brezplačno sobivanje staršem vseh otrok s posebnimi potrebami brez starostne omejitve. Zelo sem vesel, da bomo po dolgotrajnih prizadevanjih naslednje leto na Vranskem končno dobili še eno zobozdravstveno ambulanto za odrasle. Na infrastrukturnem področju se nam kmalu obeta ureditev hodnika za pešce ob državni cesti Ločica–Šentrupert v naselju Prekopa. Obnova mostu v Letušu ter gradnja križišča in križišča že potekajo v skladu s terminskim načrtom. Septembra sva se z županom Prebolda pogovarjala o stanju državnih cest v občini Prebold. Po ugotovitvi, da je najbolj poškodovan odsek na cesti Prebold–Trbovlje, smo kmalu uredili del tega odseka, preostanka se bomo lotili spomladi. Vesel sem, da v NSI držimo obljubo, da bomo delali za vse ljudi in to vestno izpolnjujemo – korak za korakom. Za leto 2021 si želim, da bi prebivalci Spodnje Savinjske doline živeli čim bolj kakovostno. Želim si čim več obnovljenih cest, začetek gradnje suhega zadrževalnika na Merinščici, obnovo ceste Polzela–Velenje, križišče v Parižljah, rondo v Pondorju in obnovo ter razširitev državne ceste Pondor–Tabor, hodnik za pešce nad avtocesto na Vranskem.«

Prejemniki celjskih zvezd za leto 2020: (z leve) Špela Mastnak, Rolanda Fugger Germadnik in Sebastian Weber. (Foto: SHERPA)

Ob častitljivem 75-letnem jubileju delovanja je Celjski godalni orkester v Narodnem domu pripravil slavnostni koncert. (Foto: SHERPA)

Kaj je zaznamovalo kulturo v letu 2020?

Nekaj odmerkov virtualnega nadomestka naj tudi ostane

Iztekaajoče se koronaletu je bilo velik izziv tudi za kulturne ustanove in ustvarjalce, saj so se morali soočiti z razmerami, kot jih doslej še ni bilo. Kulturne ustanove so bile v prvem in drugem valu epidemije skupaj zaprte več kot četrtno leta. Nekoliko bolje so jo odnesle le knjižnice, ki so jim vladni ukrepi pod določenimi omogočili dostop za obiskovalce (brezstična izposoja, vstop omejenega števila obiskovalcev na določeno kvadrato prostora). Kulturni ustvarjalci niso mogli javnosti predstaviti svojih dosežkov in uresničevati svojega programa, zato so se mnogi znašli v finančni stiski.

ROBERT GORJANC

Med kulturnimi ustanovami, ki so najbolj občutile vladne ukrepe za zaježitev širjenja koronavirusa, so gledališče in kinematografi. V Gledališču Celje so se na nov izziv odzvali s predvajanjem gledaliških predstav na Youtube in z drugimi virtualnimi vsebinami, ki so jih ustvarjali člani gledališkega ansambla. Tudi Mestni kino Metropol je pripravil zanimive spletne filmske projekte, podobno so se odzvali tudi v drugih kulturnih ustanovah (muzejih, arhivih, galerijah ...) ter producenti kulturnih vsebin, da bi na ta način obdržali stik z zvestim občinstvom.

Če je bila »korona« na področju kulture za kaj dobra, je bila zagotovo za to, da so nastale mnoge zanimive virtualne vsebine in rešitve, ki so obogatile fizično ponudbo kulturnih ustanov in ustvarjalcev. Čeprav so virtualne vsebine v času epidemije predvsem začasna rešitev, saj fizičnega doživetja kulturnih dogodkov nič ne more nadomestiti, je dobro, da ostanejo del programske ponudbe tudi v prihodnje oziroma da jo dopolnjujejo.

Spodbudno je tudi, da se je v času »korone« okrepilo tudi zanimanje za knjigo, tako v fizični kot elektronski obliki,

za slednjo še posebej v času prvega vala, ko so bile tudi knjižnice in knjigarne (ki so še vedno) zaprte za obiskovalce.

Odziv privržencev kulture v koronakrizi kaže, da je to področje za ljudi v času skrbi in stisk še posebej pomembno,

da s knjigo, z virtualnimi gledališkimi in s kinopredstavami ter z muzejskimi, literarnimi, glasbenimi, likovnimi in drugimi vsebinami lažje premostimo obdobje negotovosti, ki bo očitno trajalo še nekaj časa. Upajmo, da vendarle ne pre-

dolgo in da bomo v letu 2021 lahko spet uživali v fizičnem gledališču, kinodvorani, muzeju, knjižnici, galeriji ..., čeprav še vedno z masko kot eno sprejemljivih postranskih škod koronačasa.

Do takrat se s posnetki na-

ših fotoreporterjev spomnimo koronautripa in dogodkov v knežjem mestu, ki je bilo kulturno živahno zlasti v času med prvim in drugim valom epidemije, in sicer v pomenu, kot si ga želimo po »koroni«.

Festival Izrekanja je s kombinacijo virtualnih dogodkov in klasičnih literarnih večerov v tem posebnem letu dokazal, da je Celje dobilo še en vrhunski pesniški festival. (Foto: Andraž Purg – GrupA)

Sredi marca so v Gledališču Celje morali na vhodna vrata dvorane napisati obvestilo, s katerim so odpovedali predstave, vključno z Dnevi komedije. (Foto: SHERPA)

Tudi Celjska Mohorjeva družba je v tem letu namenila pozornost Almi M. Karlin in založila njeno knjigo Daljna ženska. O njej je na predstavitvi v lapidariju spregovorila prevajalka tega dela Jerneja Jezernik. (Foto: Andraž Purg – GrupA)

Ko je še Mestni kino Metropol deloval na običajen način: ob premieri filma Vsi proti vsem, ki se ga je udeležil tudi del ekipe ustvarjalcev filma. (Foto: Andraž Purg – GrupA)

Novinarska konferenca ob Enkratnem festivalu Hiše kulture Celje (Foto: SHERPA)

Razstava na prostem o znamenitih raketarjih, ki jo je pred Tehnoparkom pripravil Zgodovinski arhiv Celje (Foto: SHERPA)

Ko je bilo še mogoče obiskovati galerije: z razstave stalne zbirke v Galeriji sodobne umetnosti Celje. (Foto: Andraž Purg – GrupA)

Pred odprtjem razstave o roku sta za obiskovalce spregovorila direktor Muzeja novejšje zgodovine Celje dr. Tonček Kregar in avtor razstave Sebastjan Weber. Z balkona muzejske stavbe je na odprtju zapel legendarni Zoran Predin. (Foto: SHERPA)

Jože Volfand, ki je s svojimi podjetjem Fit media Veronikino nagrado razvil v ugleden pesniški dogodek v Sloveniji, je na slovesnosti v Narodnem domu še zadnjič podelil zlatnik poezije, tokrat je bil laureat Iztok Geister. Fit media se po dolgih letih posavlja od projekta, ki se seli pod okrilje Hiše kulture Celje. (Foto: Andraž Purg – GrupA)

V okviru projekta Vstop prost so celjski umetniki na zvezdi pripravili tradicionalno inštalacijo. (Foto: Andraž Purg – GrupA)

Dr. Maja Bausovac in dr. Jure Krajšek sta avtorja nove knjige o rimski Celei Municipium Claudium Celeia, ki jo je izdal Pokrajinski muzej Celje in v kateri so zajeta nova spoznanja o tem veličastnem obdobju celjske zgodovine. (Foto: SHERPA)

Barbara Trnovec podpisuje svojo novo knjigo o znameniti celjski popotnici Neskončno potovanje Alme M. Karlin. V letu 2020 je bil to še en ambiciozen založniški projekt Pokrajinskega muzeja Celje. (Foto: SHERPA)

Osrednja knjižnica Celje (OKC) se je tako kot druge knjižnice morala soočiti z nenehno spreminjajočimi se odloki vlade, kar zadeva možnosti dostopa obiskovalcev do knjig. Na fotografiji direktorica OKC mag. Polona Rifelj. (Foto: SHERPA)

Sodnega epiloga v primeru umora na Polzeli zaenkrat še ni.

Poškodba policistke in nato še streljanje v drugo policistko na Velenjskem še vedno odmevata.

Nemirno črnokronično leto 2020

Od umora do »zlivanja gnojnice« na policiste in varnostnike

Leto 2020 je bilo tudi na področju črne kronike črno. Kakšne posledice bo prinesla epidemija, naj bi se v odklonskih dejanjih pokazalo kmalu. To ni skrivnost, na to opozarjajo tudi strokovnjaki iz policijskih vrst. Bistvenega upada pri različnih kršitvah v letu 2020 na žalost ni bilo. Umor na Polzeli je zaznamoval že začetek leta. Od takrat so se kazniva dejanja samo še vrstila in zaznamovala mnoga življenja.

SIMONA ŠOLINIČ

Spomnimo, da je na Polzeli februarja 43-letni Andrej Vrščaj s sekiro ubil 69-letnega sosedo. Umor se je zgodil pri spravljanju drv. Ko je sina poskušala umiriti mama, jo je tako močno odrinil, da je padla in se poškodovala. Storilec je s kraja pobegnil, a so ga kasneje izsledili v Avstriji. Sodišče v tem primeru še ni reklo zadnje besede.

Vlomi strašili ljudi

Začetek leta je bil hud tudi za več kot deset celjskih družin. Tem so storilci vlomili v stanovanja in pokradli marsikaj. »Najhujši je šok. Še danes, ko stopim v svoje stanovanje, me zmrazi,« je dejala Celjanka, ki so ji storilci takrat razmetali vsak kotiček doma in pokradli vso zlatnino ter nekaj denarja. Skupini vlomilcev so čez čas policisti sicer stopili na prste, šlo naj bi za družbo Gruzijcev, ki so vlamljali na poseben način in to največkrat v stanovanja, ki so imela sicer dobre protivlomne ključavnice na vratih. A kriminalcev niso ustavile. Šele po prijetu se je strah pri ljudeh nekoliko polegel, a stiska je ostala. »Ne le denar, odnesli so mi vse spomine ...« je dejala oškodovanka.

Bolnišnične preiskave

V prvi polovici leta je bilo na Celjskem tudi nekaj odmevnih

preiskav, med drugim preiskava zaradi nadzora gradbišča bolnišnične novogradnje. Politično ozadje vodstvu celjske bolnišnice kljub epidemiji še danes ne pusti usmerjenega dela. Policija je spomladi namreč preverjala okoliščine o menjavi nadzornika gradbišča, čeprav bolnišnica s tem ni imela nič, saj je naložba v bolnišnično novogradnjo projekt ministrstva za zdravje, še več, bolnišnica je na določene nepravilnosti pri projektu opozarjala sama. Nato so v prostore bolnišnice zakorakali kriminalisti. Ti so bili v bolnišnici večkrat zaradi afere z nabavo ventilatorjev za zdravljenje covidnih bolnikov. Naj ob tem dodamo, da je bila celjska bolnišnica ena redkih, ki je sama nabavila dodatno opremo za ventilatorje, medtem ko so v ostalih bolnišnicah državno nabavljeni ventilatorji največkrat pristali v skladiščih.

Mladi in objestni

Konec poletja in začetek jeseni sta bila pestrejša od mesecev pred tem. Poročali smo o objestnih mladih kolesarjih, nad katerimi so besneli mimoidoči v mestnem središču Celja, saj so vozili po enem kolesu in ogrozili pešce. Objestno naj bi se vozili tudi v primestnih naseljih. Nalašč so vozili v neposredni bližini

Eden od primerov, za katerega javnost že celo leto čaka na epilog – podobno bo tudi v letu 2021 – je primer Atrij. Zaradi številnih nepravilnosti v poslovanju še nihče ni sedel na zatožno klopo. Zadevo bomo še naprej spremljali. (Foto: Andraž Purg - GrupA)

pešcev in tekmovali, kdo se jim bo najbolj približal ter se jim v zadnjem trenutku izognil. Policija je nekatere celo kaznovala, a je hkrati priznala, da ima pogosto zvezane roke, saj starši doma nad mladimi nimajo pravega nadzora. Da je policija imela prav, kažejo izjave občanov, ki pravijo, da iste mlade skupine opažajo v teh mesecih, saj ne upoštevajo ukrepov za zaježitev novega koronavirusa, poleg tega naj bi mladi pogosto uporabljali pirotehnične izdelke, ki že od sredine novembra vznemirjajo Celjane.

Naša regija in prometna nevarnost

Prav tako smo jeseni pisali o prometni varnosti, na katero v naši regiji ne moremo biti

ponosni, saj spadamo med najbolj nevarne voznike ter med regije, kjer je alkohol resna težava na cestah. Pijanih voznikov se ne da »spraviti« s cest. Povprečna stopnja alkoholiziranosti med povzročitelji prometnih nesreč na Celjskem je še vedno v vrhu Slovenije. Opozarjali smo tudi, da so v prvih šolskih dneh celjski občinski redarji premaknili »znak« radar na Ljubljanski cesti v Celju, kjer so ravno takrat občani v večernih urah zaznali tekmovalce v divjanju voznikov. Stacionarni radar z Ljubljanske ceste, ki je v občinski proračun zaradi izrečenih glob »prinesel« kar nekaj denarja, je zdaj na Ostrožnem. Glede na to, da ga spet čaka premestitev nazaj na staro lokacijo, bomo naslednje leto seveda spet preverili, ali se bo to tudi dejansko

Eden vidnejših primerov črne kronike je poskus zastrupitve partnerke in otroka. Partnerki in otroku naj bi storilec ponudil krofe, v katerih naj bi bile psihoaktivne snovi. Storilec ne sumijo samo poskusa umora, ampak tudi kaznivega dejanja grožnje, so ob dogodku navedli na celjski policiji. Storilec, 32-letni Luka Vlaovič, je bil v preteklosti že obsojen zaradi poskusa uboja.

zgodilo. Na Ljubljanski cesti, kjer so prevelike hitrosti postale že stalnica voznikov, je namreč tudi več mladih, ki ob običajnem šolanju tam vstopajo na avtobuse.

Ilegalnih prehodov vse več

Prometna varnost ni edina, ki skrbi policiste, zaskrbljeni so tudi zaradi več ilegalnih prehodov meje, saj je naša regija tudi obmejna. Rogatec je občina, kjer izsledijo največ ilegalnih prebežnikov, sicer podatkov o tem, da bi naredili občanom kakšno škodo, ni. Izsledijo jih tudi v različnih delih ostalih občin, saj ilegalni migranti želijo samo v tujino, kar pomeni, da je Slovenija zanje prehodna država. Policija je poostрила nadzor, ob meje postavila posebne kamere in še dodatne tehnične ovire. Koliko je pri tem uspešna, je drugo vprašanje. Problem na področju ilegalnih migracij so predvsem organizirane združbe, ki tihotapijo ljudi.

»Zlivanje gnojnice«

Na povečanje nekaterih kršitev, predvsem javnega reda in miru, je vplivala epidemija predvsem v primerih »zlivanja gnojnice« zaradi jeze nad situacijo nad varnostnike in policiste. Varnostniki so tako tarče jeze ljudi pred trgovina-

mi že od prvega vala epidemije, policisti skoraj vsak dan. Spomnimo samo na dva primera na Velenjskem. V prvem primeru je policistko z nožem poškodoval mlajši moški, le nekaj dni zatem je na policistko med prometnim nadzorom streljal moški v Šoštanju. Policija ne skriva strahu, da bo tovrstnih primerov še več. Več naj bi bilo tudi kaznivih dejanj, povezanih s spletom, torej kibernetičnih napadov. Ti so se vrstili že ves čas, torej ko epidemije še ni bilo, pri čemer se je že nekoliko povečalo njihovo število zaradi dela od doma in spletnih nakupov. Podjetja in posamezniki so tako leta 2020 na račun lahko-vernosti ali prenizke skrbi za kibernetično varnost izgubljali vrtočlave zneske.

Ena tistih zgodb, ob katerih vendarle lahko zapišemo, da so se dobro končale, je primer štirih družin, ki jim je oktobra 2019 v Migojnicah požar uničil večstanovanjsko hišo. V letu 2020 so se končno lahko vrnile v svoje domove – po zaslugi ljudi, ki so z Rdečim križem zbrali denar za obnovo hiše. Ta primer kaže, da so ljudje – kljub že tako veliki socialni stiski – znali stopiti skupaj in pomagati sočloveku. Verjamemo, da je takšnih primerov še več, a so pogosto skriti pred očmi javnosti.

Epidemija je dodobra okrnila tudi delovanje celjskega sodišča. Ne samo zaradi primanjkljaja kadra, saj se zaposleni niso mogli izogniti okužbam, ampak zaradi ukrepov pri izvajanju narokov oziroma obravnav. Spomladanski val epidemije je povzročil tudi podaljšanje sodnih postopkov, saj so bile takrat preklicane vse sodne zadeve, ki niso bile nujne. Do podaljšanja je prišlo na vseh pravnih področjih. Postopki so daljši tudi zato, ker vse sodne dvorane niso primerne za obravnave, zaradi izvajanja ukrepov je namreč lahko v istem dnevu v isti dvorani manj obravnav ...

V letu 2020 smo nekajkrat poročali tudi o povečanem številu vlomov na določenih območjih. Tak primer je bil na območju Braslovč in Polzele. Takšna poročanja ne pomenijo samo, da nas zanima, ali je policija pri tem opravila svoje delo. Pomenijo tudi osveščanje ljudi o tem, da naj bodo previdnejši in naj bodo pozorni na dogajanje v svoji okolici. Pogosto smo namreč ljudje, sosedje in bližnji tisti, ki lahko s preventivnim dejanjem preprečimo kakšno kaznivo dejanje.

V letu 2020 je odmeval tudi primer večkratnega kršitelja, ki se ni ravno brzdal pri svojem početju. Ne le da je poškodoval več vozil in pnevmatik, ampak je tudi oškodovancem grozil ter jih žalil. Šlo je za starega znanca policije, ki je bil do zdaj zaradi različnih kaznivih dejanj že pravno močno obsojen. Osumljen je bil tudi nasilja v družini.

Plaz zasul dve osebi

V nedeljo se je ob približno 11.30 v Turskem žlebu, to je na območju Policijske postaje Mozirje, sprožil snežni plaz. Pri tem je sneg zasul dve osebi, in sicer 54-letno žensko in 50-letnega moškega. V času sprožitve je bilo na območju plazišča 11 ljudi. Pri reševanju ponesrečenec in sondiranju plazu sta sodelovala gorska reševalna služba iz Celja in policist pripadnik gorske policijske enote. 50-letni moški ni iskal

zdravniške pomoči, 54-letno žensko so oskrbeli v celjski bolnišnici, kamor so jo odpeljali s helikopterjem Slovenske vojske. Ženska je dobila le lažje telesne poškodbe. Na območju naše regije je bilo letos več kot 12 nesreč v gorah. Gorski reševalci tako opozarjajo na nujno dobro opremljenost, če se ljudje odpravljajo v gore. V tem času, ko v visokogorju grozijo snežni plazovi, mora vsak, ki se odpravlja v višje lege, imeti v opremi

plazovno žolno in sondo ter snežno lopato. Poleg tega še mobilni telefon, komplet prve pomoči, baterijsko svetilko, cepin in dereze. Še vedno so najpogostejši dejavniki nastanka plazov veliko novozapadlega snega, nagib pobočja med 30 in 50 stopinjami, gladka površina pobočja, nenadna otoplitev, dodatna obremenitev snežne odeje s težo človeka in lokalni nanosi snega, ki nastanejo zaradi močnega vetra.

SŠol

Romeo Bajde pred leti na zatožni klopi. Foto: SHERPA

Z razveljavitvijo sodbe nista uspela

Pred časom so na celjskem sodišču na 25 let zapora zaradi umora partnerke obsodili Romea Bajdet. Zdaj je Vrhovno sodišče RS zavrnilo zahtevo za varstvo zakonitosti. Bajdetova odvetnika sta tako poskušala razveljaviti sodbo, a je vrhovno sodišče ostalo neomajno. Kot sta menila odvetnika, naj bi okrožno sodišče v sojenju Bajdetu kršilo njegovo

pravico do obrambe, ker naj ne bi mogel »svobodno odločiti«, kdo bo njegov odvetnik. V sodnem postopku je namreč njegova odvetnica morala nujno v bolniški stališč, zaradi česar je sodišče Bajdetu dodelilo drugega odvetnika po uradni dolžnosti. Ker se je to zgodilo tik pred izrekom sodbe, je bilo takrat ogromno govora o tem, da se novi odvetnik ni mogel v rela-

tivno kratkem času pripraviti na zaključek postopka. Bajde je leta 2015 v Velenju ubil partnerko, nato jo je mrtvo v osebнем vozilu pripeljal v velenjski zdravstveni dom. Najprej ga je sodišče dve leti za dogodkom obsodilo na 13 let zapora, a je bila ta sodba razveljavljena. V drugem sojenju je Bajde dobil krepko višjo kazen.

SŠol

Opazil ju je pri vlomu

Na Lavi v Celju sta moška pred dnevi vlomila v prodajalno koles. Storilca sta ukradla tri kolesa in jih poskušala skriti v bližini. To je opazil občan, ki je bil v bližini, in poklical policijo. Policija je ob prihodu na kraj storilca prišla in kolesa vrnila lastniku trgovine.

Padel s kolesa in se poškodoval

Na Ljubljanski cesti v Celju se je konec preteklega tedna zgodila kolesarska nesreča. Kolesar, ki je vozil iz smeri Čopove ulice proti središču Celja, je med vožnjo padel. 66-letnik se je pri tem huje poškodoval.

Pod pretvezo dobili skoraj dvesto tisočakov?

Tik pred božičem so šmarski policisti prijeli ženski, stari 18. in 32. let, ki ju sumijo goljufije. Mlajša storilka je z območja Velenja in starejša z območja Koroške. Očitajojima, da sta na podlagi spletnih oglasov za stike ogoljufali dva moška. Pri tem naj bi se predstavljali z lažnimi imeni. »Mlajša je uporabljala imeni Rebeka Ponikvar in Rebeka Podjavoršek, starejša imeni Tina Zore in Jasmina Kotnik. Najverjetneje sta pri prevarah uporabljali še druga imena,« so sporočili s Policijske uprave Celje. »S prikazovanjem lažnih življenjskih zgodb – da potrebujeta denar za nujno zdravljenje v tujini zaradi hudih zdravstvenih težav ali da potrebujeta denar za študij in podobno – sta v zadnjih treh letih prepričali dva oškodovanca z našega območja, da sta jima bodisi podarila bodisi posodila najmanj 164 tisoč evrov. Moška sta jima denar izročala na različnih mestih, kjer sta se z njima dobivala,« še dodajajo na policiji. Preiskava sicer še ni končana, saj policija sumi, da sta na podoben način za več deset tisoč evrov ogoljufali še enega moškega z območja Maribora. »Ker sumimo, da je moških, ki so nasedli njunim prevaram, še več, pozivamo morebitne ostale oškodovance, naj dejanja prijavijo na policijskih postajah območij, kjer prebivajo,« dodajajo policisti. Obema osumljenkama so odvzeli prostost. Za storjena kazniva dejanja jima grozi zaporna kazen od enega do osmih let. SŠol

Trčil v drevo in umrl

24. decembra se je na cestnem odseku Šentjanž-Mozirje v kraju Nizka zgodila tragična nesreča. V njej je bil udeležen voznik osebnega vozila, ki je zaradi neprilagojene hitrosti v levem ovinku zapeljal s ceste in trčil v drevo. Zaradi hudih poškodb je na kraju nesreče umrl.

Pijan povzročil nesrečo

Pred dnevi se je na avtocesti – za uvozom Celje v smeri proti Ljubljani – zgodila prometna nesreča z gmotno škodo, v kateri so bila udeležena štiri vozila. Policisti so ugotovili, da je prometno nesrečo povzročil voznik osebnega vozila zaradi vožnje z neprilagojeno hitrostjo in pod vplivom alkohola. Povzročitelj je imel 0,44 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka. Policisti so mu izdali plačilni nalog.

Napad v Velenju

Policisti so morali te dni zaradi nasilništva posredovati v Velenju. Kot je pokazala preiskava, je prišlo do prepira in pretepa med moškimi, starimi od 19 do 24 let. Med preprirom je 24-letni moški s kovinskim predmetom udaril po hrbtu 19-letnega moškega in po roki 24-letnega moškega. Policisti so na kraju zbrali obvestila in zasegli predmete, zoper osumljenca bodo podali kazensko ovadbo.

Mobilna denarnica nepogrešljiva pri spletnih nakupih s plačilno kartico

Pravijo, da je mobilni telefon postal že skoraj podaljšek naše roke. Povsod ga nosimo s sabo, veliko časa dnevno ga uporabljamo za iskanje informacij, zabavo, komunikacijo z različnimi ljudmi. Ste kdaj pomislili, da bi lahko z njim tudi plačevali? V Novi KBM so pozorni na potrebe svojih strank, zato so jim v sredini novembra omogočili tudi to – plačevanje s pomočjo aplikacije mobilna denarnica mDenarnic@, ki jo stranke najdejo v spletni trgovini z mobilnimi aplikacijami in si jo brezplačno naložijo na svoj mobilni telefon. Aplikacija je prilagojena uporabnikom iOS in Android operacijskih sistemov, zaradi omejitev Apple pa lahko z mobilno denarnico na prodajnih mestih brezstično plačujejo samo uporabniki Android sistema.

Ne samo plačevanje, tudi vrsta drugih storitev mobilnega bančništva

S telefonom je zdaj mogoče urediti marsikaj, zaradi česar smo še pred nekaj leti stali v vrsti pred bančnimi okenci. »Vsem strankam Nove KBM, ki si bodo aktivirale mobilno denarnico, ta omogoča opravljanje brezstičnih plačil s karticami Visa Nove KBM v Sloveniji in tujini, dodatno pa olajša tudi njihovo dnevno plačevanje, saj omogoča takojšnje nakazilo denarja ali pošiljanje zahtevka za takojšnji prejem denarja prek kontaktnega podatka, torej številke mobilnega telefona. Znesek je na računu prejemnika takoj, tudi ob koncu tedna in praznikih. Uporabniki operacijskega sistema Android lahko z mDenarnic@ tudi plačujejo na prodajnih mestih

prek POS-terminalov, dvigujejo in polagajo gotovino ter vpogledajo v stanje na bankomatih, ki omogočajo brezstične transakcije,« pojasnjuje prednosti uporabe mobilne denarnice Silvia Birla, direktorica Sektorja razvoja produktov za prebivalstvo in gospodarske družbe v Novi KBM in dodaja, da mora imeti stranka, ki želi mobilno denarnico uporabljati za plačila, pri Novi KBM odprt transakcijski račun, pred začetkom uporabe mDenarnic@ pa opraviti še preprost in hiter postopek registracije.

Namesto plastičnih digitalne kartice zvestobe

V mobilni denarnici mDenarnic@ si lahko stranke digitalno shranijo tudi svoje kartice zvestobe, s tem pa svojo fizično denarnico razbremenijo plastičnih kartic zvestobe. »Ta prednost mobilne denarnice je dostopna vsem uporabnikom aplikacije, ne samo strankam Nove KBM, in nadgrajuje brezstično nakupovanje. S karticami zvestobe, naloženimi v mobilni denarnici na mobilnem telefonu, ima stranka vse svoje kartice zmeraj pri roki v digitalni obliki in pripravljene za uporabo,« razloži Silvia Birla.

Z novim letom nepogrešljiva pri potrjevanju plačil spletnih nakupov

Medtem ko stranke Nove KBM mDenarnic@ že uporabljajo, bodo stranke nekdanje Abanke, ki poznajo mobilno denarnico pod imenom Abadenarnica, aktivirale in začele uporabljati mDenarnic@ s 1. januarjem 2021. »Vsem strankam svetujemo, da si aplikacijo mobilne denarnice čim prej naložijo na svoj mobilni telefon. Zaradi zahtev evropske Direktive o plačilnih storitvah po močnejši avtentikaciji pri kartičnih plačilnih transakcijah, ki stopi v veljavo s 1. januarjem 2021, bodo vse stranke Nove KBM za potrditev spletnih nakupov s plačilno kartico uporabljale mDenarnic@. »Mobilna denarnica bo tako zamenjala SMS-žeton, ki ga stranke prejmejo za potrditev spletnega plačila. Od 1. januarja 2021 bodo za potrditev spletnega plačila na svoj mobilni telefon prejele potisno sporočilo, s katerim bodo preusmerjene na potrditev plačila nakupa v mDenarnic@,« izpostavlja Silvia Birla, zato bo mobilna denarnica za stranke Nove KBM nepogrešljiva spremljevalka spletnega nakupovanja.

Promocijsko besedilo

Iščete dober nakup ali odlično storitev?

POZOR!

Preglejte aktualno ponudbo

novi tednik

Vedno z menj!

Darilo, ki vas razveseli vsak četrtek

Novi tednik je lahko darilo, ki ga podarite drugim ali sebi. Razveseljeval vas ne bo samo v tem novoletnem času, ampak vsak četrtek, ko vas bo pričakal v poštnem nabiralniku. Vsak četrtek boste lahko prebrali številne informacije iz svojega kraja, spoznali različne zanimive koticke in ljudi, bistrili možgane z nagradno križanko. Izkoristili boste lahko 2 čestitki s 50-odstotnim popustom in tako voščili svojim bližnjim ob jubileju. Prav tako kot naročnik Novega tednika prejmete 4 brezplačne male oglase v Novem tedniku, 15-odstotni popust pri objavi osmrtnic in zahval ... Novi tednik vam vsak teden prinaša prilogo Stop spored, prav tako prejmete brezplačno vse priloge Novega tednika. V medijski hiši Novi tednik in Radio Celje smo za vas pripravili posebno ugodnost, ki jo lahko izkoristite še v januarju, in sicer boste Novi tednik na svoj naslov prejeli 12 mesecev, a plačali le 11 mesecev. Plačilo je lahko mesečno, na tri mesece ali letno. Novi tednik lahko naročite na spletni strani <http://novitednik.si/> postanite naročnik, po e-pošti narocnine@nt-rc.si ali pokličete na telefon 03-42-25-171. Ekipa Novega tednika in Radio Celje vam želi vse dobro v letu 2021 v upanju, da bo uresničila vaša pričakovanja. Prijetno branje.

Med vsemi
obstoječimi
naročniki bomo
izžrebali 10
prejemnikov nagrad
Novega tednika in
Radio Celje.

Najmlajši se bodo tudi letos veselili ob vstopu v novo leto

Silvestrovanje za male in velike

Kljub temu da trenutne razmere ne omogočajo druženja in s tem tudi ne silvestrskih praznovanj, najmlajši ne bodo ostali brez svojega tradicionalnega Silvestrovanja za male in velike.

To bo letos izpeljano kot največje radijsko, televizijsko in spletno silvestrovanje za otroke. Ekipa Radia Ptuj je namreč pripravila radijsko in televizijsko Silvestrovanje za male in velike, ki ga bodo lahko najmlajši spremljali 31. decembra 2020 od 11. ure naprej v programu Radia Ptuj, Radia Celje ter Radia in Televizije Veseljak, pa tudi na Facebookovih straneh vseh omenjenih medijev.

Za ples in zabavo bosta ob priljubljenih otroških skladbah skrbela Brata Malek iz RUD Eleja s svojimi škrti in snežakom, ob tem pa se bodo najmlajšim z video in zvočnimi voščilnicami ter s svojimi največjimi uspešnicami pridružili slovenski glasbeniki, ki jih otroci najraje poslušajo – Dejan Vunjak, Modrijani, Čuki, Poskočni muzikanti, Nika Zorjan, BQL in Polkaholiki.

Seveda ne bo šlo brez odštevanja – mali in veliki bodo v novo leto vstopili točno ob 12. uri ob glasbi, plesu in konfetih, nato pa bodo rajanje še nadaljevali v družbi škrtov in Bratov Malek.

Silvestrovanje za male in velike

Največji otroški "online" skok v novo leto!

31. december od 11. ure

RADIOPTUJ

RADIO VESELJAK

radio celje

TELEVIZIJA VESELJAK

NAROČILNICA ZA novi tednik

Ime in priimek: _____

Naslov: _____

Pošta: _____

Telefon: _____

Datum naročila: _____

Podpis: _____

Naročnino bom plačeval/-a (označi):

☐ mesečno ☐ na tri mesece ☐ letno

Sem upokojenec/ upokojenka

☐ da ☐ ne

☐ Soglašam s prejemanjem računov na elektronski naslov (e-mail) _____

NT&RC, d. o. o.

Prešernova ulica 19

3000 Celje

Male živali velike ljubezni

Vsak torek ob 12:15
na Radiu Celje
avtor: Luka Žerjav

radio celje

www.posta.si

Moja dostava – moja izbira

Ker mi zasebnost veliko pomeni!

Izberite najbližji samopostrežni paketomat za dostavo svoje paketne pošiljke. Na voljo vam je 24 ur na dan.

Pošta Slovenije
Zanesljivo z vami!

GRADBENA TRGOVINA

GRADBENA TRGOVINA D.O.O.,
Spodnje stranice 16, 3206
tomaz@gradbena-trgovina.si
T: 051 612 666, 070 96 99 55

www.gradbena-trgovina.si

**IZDELAVA FASAD
SALON KERAMIKE
GRADBENI
MATERIAL**

BIRObit

DIGITALIZIRAJTE
POSLOVANJE

www.birobit.si

Canon

Marinirana
telečja krčka
4,75
€/kg

www.fingust.si
03/492-71-30
Cesta na ostrožno 22, Celje

FINGUŠT
MESNINE ŠTAJERSKE
PRAGERSKO

Sodelavec za komercialno in marketing (m/ž) (Šoštanj)

Opis delovnega mesta: izvajanje del s področja marketinga, trženja in prodaje, priprava marketinških gradiv, dokumentov (prospekti, brošure, predstavitev, grafike ...), skrb za celoten CGP podjetja, izvajanje marketinških, trženjskih in prodajnih dejavnosti in spremljanje njihove realizacije, načrtovanje in izvajanje promocijskih dejavnosti, udeležb sejmov, degustacij, predstavitev ..., sodelovanje pri ustvarjanju blagovnih znamk in pri trženju oglasnega prostora. Od kandidata pričakujemo V. stopnjo izobrazbe tehnične ali druge ustrezne smeri, 3 leta delovnih izkušenj, znanje angleškega jezika, vsaj B1-stopnje, napredna računalniška znanja MS Office paketa, vozniški izpit. Prijave zbiramo do 20. 1. 2020. KZ Šaleška dolina, z. o. o., Metleče 7, 3325 Šoštanj. Več informacij na www.trgotur.si.

Vbrizgovalec plastike (m/ž) (Šmartno pri Slovenj Gradcu)

Opis delovnega mesta: opravljanje del na stroju za vbrizgovanje plastike, nadzorovanje delovanja stroja in skrb za brezhibnost in čistočo orodja, pregledovanje polizdelkov in izdelkov, kompletiranje končnih izdelkov iz več kosov, kontroliranje popolnosti polizdelkov oziroma izdelkov, izpolnjevanje zahtevane

dokumentacije v zvezi s polizdelki oziroma z izdelki. Od kandidatov pričakujemo IV. stopnjo izobrazbe smeri strojnik, prodajalec, mizar ali drug ustrezen poklic, 6 mesecev delovnih izkušenj, pripravljenost na triizmenski delovni čas, komunikativnost, samoiniciativnost, natančnost, vestnost. Prijave zbiramo do 6. 1. 2021. Daplast, d. o. o., Legen 23, 2383 Šmartno pri Slovenj Gradcu. Več informacij na www.trgotur.si.

Monter (m/ž) (Celje)

Opis delovnega mesta: postavljanje in podiranje šotorov, hal, odrov, natovarjanje, raztovarjanje, montiranje, demontiranje v skladu z delovno dokumentacijo in s postavitvenimi listi. Kaj pričakujemo od kandidatov: sposobnost dela v timu, fizično moč, izobrazba ni pomembna, priporočljiv izpit B-kategorije, zaželeno delovno izkušnje. Kaj kandidatoma nudimo: zaposlitev za nedoločen čas s poskusnim obdobjem 6 mesecev. Prijave zbiramo do 6. 1. 2021. Biro Ogis, Andrej Kuzma, s. p., Kosova ulica 5, 3000 Celje. Več informacij na www.trgotur.si.

Tehnični nabavnik – koordinator (m/ž) (Celje)

K sodelovanju vabimo zanesljivega in motiviranega kandidata, od katerega pričakujemo izobrazbo vsaj V. stopnje ekonomske, tehnične ali logistične smeri, vsaj 2 leti delovnih izkušenj na področju nabave (ni

pogoj), aktivno znanje angleškega jezika, poznavanje nabavnih postopkov, dobro poznavanje programov MS Office ter drugih orodij in informacijske tehnologije, zanimanje za tehniko, strojništvo in proizvodni proces, sposobnost vodenja in koordiniranja manjših projektov. Prijave zbiramo do 6. 1. 2021. Biro Ogis, Andrej Kuzma, s. p., Kosova ulica 5, 3000 Celje. Več informacij na www.trgotur.si.

Varilec (delavec v proizvodnji) (m/ž) (Celje)

Kaj pričakujemo od kandidatov: dober vid, ročne spretnosti, natančnost in delovno vztrajnost, izobrazba ni pomembna, dovolj so izkušnje, vsaj 2 leti delovnih izkušenj na podobnih delovnih mestih. Kaj kandidatoma nudimo: zaposlitev za določen čas z možnostjo podaljšanja za nedoločen čas in s poskusnim obdobjem 6 mesecev, motivacijsko delovno okolje z možnostjo napredovanja, redno in stimulatивно plačilo. Prijave zbiramo do 6. 1. 2021. Biro Ogis, Andrej Kuzma, s. p., Kosova ulica 5, 3000 Celje. Več informacij na www.trgotur.si.

Kontrolor kakovosti (m/ž) (Šmartno pri Slovenj Gradcu)

Od kandidatov pričakujemo IV. stopnjo strokovne izobrazbe, zaželeno delovno izkušnje na podobnem delovnem mestu, vozniški izpit B-kategorije, osnovno znanje angleškega in nemškega jezika, osnovno delo s preglednicami in z računalniškimi omrežji, osnovno poznavanje operacijskih sistemov, pripravljenost in sposobnost timskega dela, dobro komunikacijo (možnost usposabljanja sodelavcev), dobrodošle so

izkušnje poznavanja standarda ISO 9001:2015, natančnost, fleksibilnost, sposobnost odločanja, delovno vztrajnost ter pripravljenost na večizmensko delo. Prijave zbiramo do 6. 1. 2021. Gep Štalekar, d. o. o., Mislinjska Dobrava 28b, 2383 Šmartno pri Slovenj Gradcu. Več informacij na www.trgotur.si.

Tiskar (m/ž) (Šmartno pri Slovenj Gradcu)

Pričakujemo vsaj 2 leti na področju grafične dejavnosti – tiskanje na Heidelberg offset tiskarskih strojih, računalniško pismenost, izpit B-kategorije, ročne spretnosti, urejenost, natančnost, vztrajnost, sposobnost timskega dela. Nudimo zaposlitev za določen čas 1 leta z možnostjo podaljšanja za nedoločen čas (poskusno delo 6 mesecev), delo v mlademu, dinamičnemu, urejenemu in sproščenemu delovnem okolju, redno in stimulatивно plačilo za opravljeno delo, možnost osebnega in strokovnega razvoja. Prijave zbiramo do 6. 1. 2021. Gep Štalekar, d. o. o., Mislinjska Dobrava 28b, 2383 Šmartno pri Slovenj Gradcu. Več informacij na www.trgotur.si.

Operater stroja (m/ž) (Šmartno pri Slovenj Gradcu)

Pričakujemo vsaj 1 leto na področju nastavljanja strojev, pripravljenost na večizmensko delo, veselje do tehničnega področja, samoiniciativnost, natančnost, oster vid, ročne spretnosti ter predvsem zanimanje in voljo do dela. Nudimo zaposlitev za določen čas z možnostjo podaljšanja (poskusno delo 6 mesecev), delo v mlademu, dinamičnemu, urejenemu in sproščenemu delovnem okolju, redno in stimulatивно plačilo za

opravljeno delo, možnost osebnega in strokovnega razvoja. Prijave zbiramo do 6. 1. 2021. Gep Štalekar, d. o. o., Mislinjska Dobrava 28b, 2383 Šmartno pri Slovenj Gradcu. Več informacij na www.trgotur.si.

Vodja skladišča (m/ž) (Šmartno pri Slovenj Gradcu)

Pričakujemo končano vsaj VI. stopnjo ekonomske ali logistične smeri, vsaj 3 leta izkušenj na področju vodenja, poznavanje skladiščnih procesov, sposobnost vodenja večje skupine sodelavcev, organizacijske sposobnosti, odgovornost, natančnost, pripravljenost za sodelovanje in usklajevanje nalog s sodelavci. Nudimo pogodbo za nedoločen čas s poskusno dobo 6 mesecev, dvoizmensko delo. Prijave zbiramo do 6. 1. 2021. Gep Štalekar, d. o. o., Mislinjska Dobrava 28b, 2383 Šmartno pri Slovenj Gradcu. Več informacij na www.trgotur.si.

Delavec v proizvodnji (m/ž) (Šmartno pri Slovenj Gradcu)

Od kandidatov pričakujemo končano osnovnošolsko ali srednješolsko izobrazbo, delovne izkušnje niso potrebne, ker bo vsak kandidat deležen natančnega uvajanja in priučitve na delo, pripravljenost na večizmensko delo. Kandidatoma nudimo zaposlitev za določen čas 12 mesecev z možnostjo podaljšanja, poskusno obdobje 6 mesecev, redno in stimulatивно plačilo za opravljeno delo, možnost za profesionalni in osebni razvoj. Prijave zbiramo do 6. 1. 2021. Gep Štalekar, d. o. o., Mislinjska Dobrava 28b, 2383 Šmartno pri Slovenj Gradcu. Več informacij na www.trgotur.si.

Problemi neodločnih managerjev

Zakaj lastniki ali menedžerji predolgo odlašajo s pomembnimi odločitvami?

Ko sem kolega Dušana Jeraja vprašal za mnenje, čemu je v Sloveniji še vedno toliko družb, ki imajo vse svoje premoženje in mnogokrat povsem različne dejavnosti skoncentrirane v eni sami družbi, čeprav koristi holdinške postavitve lastništva (več o smiselnosti takšne postavitve si lahko preberete na <https://iconsult.si/je-postavitev-holdinske-struktura-sedaj-se-bolj-logicna-izbira/>) bistveno presegajo negativne vidike, je bil njegov odgovor enostaven – da mora slovenskega lastnika (ali menedžerja) najprej prejeti nekje »zabolet«. Podoben primer so preventivni davčni pregledi. Modrejši menedžerji se za njih odločajo, ker ne želijo presečen v poslovanju oz. jih želijo preprečiti, dokler je to še možno. Večina raje gasi požar, potem ko je inšpektor že v hiši. Ker dokler ga ni, tudi težave ne obstajajo.

Zakaj je pomembno biti proaktiven?

Poslovno okolje se stalno spreminja že brez koronavirusa, ki je za marsikatero družbo postal celo »game changer«. Nekateri lastniki in menedžerji so se hitro prilagodili, medtem ko bodo drugi čakali boljše čase ali (skoraj vse) upe polagali v državo. Nižja kot bo proaktivnost in daljša kot bo reakcija, manjše bodo možnosti za reševanje potencialne krize in morda tudi družbe kot takšne. Weitzel in Jonsson sta proces propada organizacije razdelila na pet delov.

Vsak del ima svoje značilnosti oz. opozorilne znake. Za del slepote je značilno, da podjetje nima pregleda nad poslovanjem (npr. kateri programi so »profitabilni«, kakšna je izkoriščenost zmogljivosti in kadrov). Podjetje ima na drugi strani preveč zaposlenih, upadajo prodaja in »profitabilnost«. Kljub temu v drugem delu menedžerji teh težav ne vidijo ali mislijo, da so le kratkotrajne, in ne ukrepajo. V delu krize (dobavitelji, banke podjetju ne zaupajo več, ključni kader je zapustil družbo ...) je le radikalno ukrepanje še potencialno lahko uspešno. Osnovno sporočilo je, da dlje kot se odlašajo sprejemne ukrepe, manjše so možnosti za preobrat.

Zakaj se menedžerji obotavljajo?

Ameriška družba Navalent naj bi v kar deset let dolgi raziskavi med vodilnimi menedžerji ugotovila najpogostejše izgovore, zakaj menedžerji odlašajo s pomembnimi odločitvami:

- Obziren sem do drugih: misel, da bi s sprejetjem težkih odločitev odtujili svoje zaposlene, razlog je, da jih ne želijo razočarati.
- Predan sem kakovosti in natančnosti: menedžerji iščejo večjo varnost pri odločanju z dodatnimi analizami, resničen razlog pa je strah, da bi izpadli neumno. Odločanje ob nepopolnih podatkih je namreč njihova služba.
- Rad bi izpadel pošten: sprejemanje težkih odločitev pogosto pomeni dajati večjo veljavo boljšemu kadru. Temu se menedžerji radi izogibajo in iščejo egalitarnost, kar je slabo tako za zaposlene kot za podjetje.

Kateri so opozorilni znaki?

- Opozorilni znaki, ki jih menedžerji lahko spregledajo oz. jim ne dajejo dovolj pomembnega poudarka v začetni delu trenda:
- povečanje reklamacij
- slabo vzdušje med zaposlenimi
- zmanjševanje prodaje in dobičkonosnosti
- podaljševanje obveznosti do dobaviteljev
- povečanje zapadlih terjatev do kupcev
- povečevanje zalog
- pritisk na likvidnost.

Kako vam lahko pomagajo finančni svetovalci?

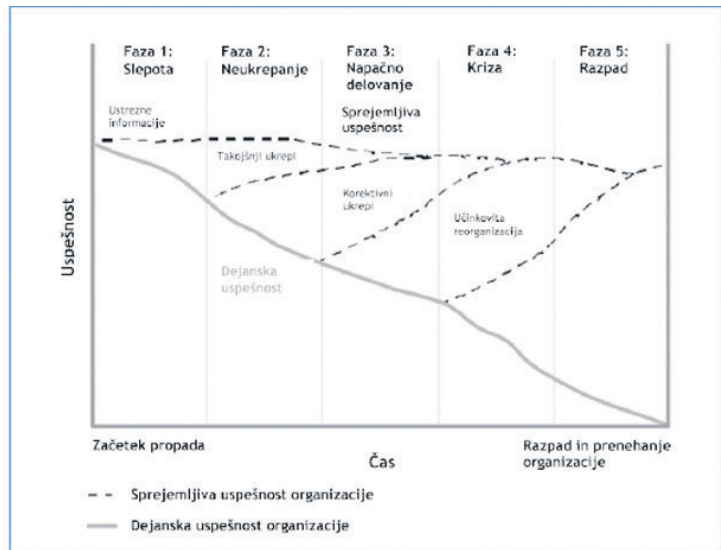
Izkušeni finančni svetovalci vam lahko pomagajo, še preden se težave pojavijo, in sicer z ukrepi:

- Analiza dobičkonosnosti posameznih programov: svetovalci vam lahko pripravijo natančen prerez dobičkonosnosti po posameznih programih, kjer sta pomembna dobro poznavanje narave stroškov in ustrezna aplikacija indirektnih odhodkov, kot sta režija ali amortizacija.
- Vzpostavitev ustreznega sistema pregleda nad poslovanjem: priporočljiva je spremljava ključnih kategorij poslovanja na mesečni ravni. Pri tem ima pomembno vlogo urejeno in učinkovito računovodstvo. Tudi velike družbe, ki imajo vpeljane kompleksne IT-sisteme, se pogosto zatekajo k dobremu staremu Excelu in s tem ni nič narobe. Takšen sistem mora vključevati tudi kratkoročno in srednjeročno načrtovanje.
- Analiza dolg/kapital: dovolj visoka kapitaliziranost in usklajenost

sredstev ter virov financiranja je pomemben dejavnik zagotavljanja dolgoročne plačilne sposobnosti. Še vedno so družbe, ki s kratkoročnimi viri financirajo prevelik del svojega poslovanja ali investicij. Sem lahko spadajo tudi ukrepi, kot so prestrukturiranje finančnih obveznosti, odprodaja poslovno nepotrebnega premoženja in refinanciranje.

Seveda vam lahko pomagajo tudi v kasnejših delih, ko so težave v poslovanju že očitne ali prevelike (programi presežnih delavcev, odprodaja določenih dejavnosti, sale & leaseback nepremičnin, prisilna poravnava ...). So pa to ukrepi, ki jih ne želijo sprejemati niti menedžerji niti se jih ne veselijo svetovalci, zato še enkrat velja nasvet, da bodite proaktivni.

Žan Rupar, pogodbeni partner, iConsult d. o. o.

Kapetan Celja Pivovarne Laško David Razgor je s soigralci priskočil na pomoč na hmeljiščih v okolici Žalca. Foto: SHERPA

Na začetku leta je bil zelo dobro obiskan lokalni derbi med šentjurskimi in laškimi košarkarji. Foto: Andraž Purg – GrupA

Eden najboljših slovenskih športnikov vseh časov Miro Cerar se je pred prireditvijo v Narodnem domu posvetil meni in intervjuju za Novi tednik, kar mi je bilo v veliko čast, po zaključku pa je kramljal predvsem z Marijano Lubej, s katero sta bila prva najboljša športnika Slovenije, za leto 1968. Foto: SHERPA

Kot v večini primerov sem bil tudi 22. julija v ozadju. Foto: DEAN ŠUSTER

Nogometaši poskrbeli za neizmerno veselje

V letu, ki se bo izteklo, so bili med najbolj izpostavljenimi vrhunski športniki. Ime vsakogar, ki se ga je lotil zahrbtni virus, je bilo obelodanjeno v javnosti. Rekreativci so leto začeli na Špici s skokom v ledeno Savinjo, jutri tega ne bodo ponovili.

DEAN ŠUSTER

Mrzlo je bilo tudi na Rogli, ki je osmič gostila najboljše deskarje in deskarke sveta na tekmi svetovnega pokala, v izločilne boje se je od Slovencev uvrstil le Celjan Tim Mastnak. Med gledalci smo fotografirali kitajski par, ki (tedaj) ni vzbujal pozornosti. Mastnak in Tina Trstenjak sta bila proglašena za najboljša športnika Celja – zelo je bila potrta dejansko najboljša v preteklem letu Klara Apotekar, nista je potolažila niti izbor Judo zveze Slovenije niti prejem Bloudkove plakete, ki sta jo dobila še Mastnak in Ivan Pfeifer. Najboljša v Zgornji Savinjski dolini sta bila Maja Mihalinec in Timi Zajc, ki je polete na Kulmu zaključil z drugim in s tretjim mestom, Planico pa z iskrenimi besedami (glavni trener je tudi prevzel odgovornost in odšel) in začasno izključitvijo iz reprezentance ... V Velenju sta zmagala Vid Vrhovnik in Janja Garnbret.

Navkljub pomanjkanju snega so ljubenski organiza-

torji imenitno izpeljali tekmo svetovnega pokala za smučarske skakalke. Tina Trstenjak, ki bi morala v Tokiu braniti zlato iz Ria, je bila odlična na grand slamih: tretja v Parizu, druga v Düsseldorfu in prva v Budimpešti, povsem pa je odpovedala na evropskem prvenstvu. V svetovni vrh se je s pomočjo trenerja Milana Kranjca povzpela atletinja Kladivarja Tina Šutej. V francoskem Clermontu je s pomočjo palice preskočila 4,74 m, v Ljubljani pa še centimeter več in z odličnim državnim rekordom napovedala boj za zelo visoka mesta na OI. Šokirala je vest, da je bila Martina Ratej pozitivna na dopiškem testu: »Nedovoljena substanca je bila v predpisanim zdravilu.«

Rokometaši Celja Pivovarne Laško so se po sušnih letih uspeli prebiti v osmino finala lige prvakov, toda dvoboja na izločanje s Kielcami, ki bi napolnil Zlatorog, zaradi znanih razlogov ni bilo. Sezono

so končali z delom na hmeljišču, naslednjo pa začinili z zmago v Zagrebu s 30:22. Žal so dvakrat izgubili z ukrajinskim Motorjem. Dobovec je bil v domači konkurenci dvranskega nogometa prvi v državnem prvenstvu in pokalu, prav tako tudi košarkarice Cinkarne, ki so v ligi Waba osvojile drugo mesto.

V marcu so se začele zadeve zaostrovati, ko so bili nogometaši Celja v izvrstni formi in je kazalo, da bodo poraženci epidemije. Na igrišče so se vrnili 5. junija proti Rudarju. Sledil je zgodovinski niz in po srebrnem grbu od Mestne občine Celje so 22. julija dobili še zlate medalje od Nogometne zveze Slovenije za naslov državnega prvaka. V izjemnem vzdušju kljub omejenemu številu obiskovalcev je proti Olimpiji zadostoval remi. Po golih Kerina in Vizingerja je bilo 2:2 za slavo, ki je trajalo do jutra. V uvodnem krogu kvalifikacij za ligo prvakov je Celje v Budimpešti ugnalo Dundalk (3:0; Kerin, Vizinger, Dangubič), nato pa doma izgubilo z Moldejem (1:2), čeprav je vodilo (Lotrič). Sledili so kvalifikacije za evropsko ligo in gostovanje v Armeniji le nekaj dni pred začetkom vojne z Azerbajdžanom; Ararat Ar-

menia je v Erevanu zmagal z 1:0 z golom v 111. minuti. »Lahko smo še trikrat zapored prvaki, morda šele čez sto let!« je rekel predsednik NK Celje Miloš Rovšnik. Pet mesecev po osvojitvi naslova je Celje moral zapustiti trener Dušan Kosič.

Kajakaški dan na Špici sta z dvojno zmago v slovenskem pokalu zaznamovala celjska slalomista Martin Srabotnik in Lan Tominc. Glavni celjski Martin je postal Čater, saj je – s štartno številko 41 – zmagal na smuku za svetovni pokal v Val d'Iseru. Celjski plezalec Jernej Kruder je v Moskvi postal evropski prvak v balvanih. Gorska kolesarka Monika Hraštink iz Lepe Njive nad Mozirjem je osvojila tretje mesto na SP v spustu.

Stoti obletnici sta slavila Celjski šahovski klub in Nogometni klub Šoštanj. 40 let je minilo od državnega rekorda Roka Kopitarja v teku na 400 m ovire in od izjemno izpeljanega mladinskega evropskega prvenstva za košarkarje v dvorani Golovec. Četrto stoletja sta stara Nogometni klub Šampion in Ženski rokometni klub Z' dežele Celje, dve desetletji sta minili od osvojitve prvega naslova državnih prvakinih košarkaric celjske Cinkarne.

Tudi v zadnjem lokalnem dvoboju žalskih in celjskih rokometasč ni manjkalo vročih dvobojev. Foto: Andraž Purg – GrupA

Pogovor z nekdanjim športnim direktorjem Nogometnega kluba Celje

»Svojo nogometno knjigo sem zaprl«

Branko Veršič je bil športni direktor Nogometnega kluba Celje, ko je ta postal državni prvak. Potem je zapustil celjsko društvo. Kot pravi, je bilo vse skupaj posledica tega, da tisti, ki prevzame klub, tudi odloča. Ko se ozira nazaj, mu niti na misel ne pride, da bi pral umazano perilo. Tega tudi nismo pričakovali od njega. Nismo iskali pikantnih zgodbic, zanimal nas je zgolj njegov pogled na prehojeno pot. Pravljica je končana, športni zaljubljenec pa še spremlja nogometna dogajanja.

DEAN ŠUSTER

Maribor, Ljubljana, Korčula. Se je tako začela celjska nogometna pravljica? Na hrvaškem otoku sta se pred leti spoznala Mariborčan Veršič in Ljubljčan Dušan Kosić. Najprej sta bila dobra znanca, nato prijatelja. Veršič, ki že dolgo živi na Ptuj, je leta 2003 dobil službo v podjetju Ahac (zdaj je vodja prodaje), 14 let kasneje je začel pomagati celjskemu klubu. V kriznem obdobju se je nemudoma spomnil na Kosića in ga zvalil v knežje mesto. »Zapustil je varno reprezentančno zavetje in se pridružil klubu, ki je bil v slabem stanju,« se je spomnil Veršič. Sodelovala sta tri leta, zdaj obeh ni več v klubu, kot tudi ne Amela Mujčinovića in Roberta Korena, ki so skupaj podpisali pod največji uspeh NK Celje in enega največjih celjskega športa. Branko Veršič je – podobno kot Darko Klarič – postal sinonim za nogometni uspeh človeka, ki je »padel« v nogomet. Nekaj časa sva odlašala intervju. Bil je tarča številnih medijev, po koncu jesenskega dela prvenstva nam je zaupal svoje misli.

Na pogorišču ste se znašli 1. julija 2017, po odhodu ukrajinskih vlagateljev. Kako ste zavahali rokave?

Prejšnjih razmer nisem poznal, a sem kasneje veliko slišal o njih. Po Dušanovem prihodu smo bili dvakrat peti. Na razpolago imaš dva prestopna roka, v katerih prodajaš igralce, da lahko klub preživi, obenem kupuješ mlade, da se razvijaš in stremiš proti vrhu lestvice. Izjemno zahtevno se je kosati s slovenskima velikanima. Poldrugi milijon evrov ali malo več za sezono smo uspeli zbrati, toda poslušali smo kritike po prodajah Rudija Požega Vancaša, Juciea Lupete, Jana Andrejašiča ... Pomagali so nam predvsem cinkarna, Celjske mesnine in Ahac. Drugega vira dohodka ni bilo. Označen sem bil za krivca, ker nismo izpolnili cilja, uvrstitve v evropsko tekmovanje. Pred začetkom prvenstva 2019/20 smo prodali tri ključne igralce, poleg Požega Vancaša še Lovra Cveka in Janeza Piška, zato nas je javnost uvrščala v boj za obstanek. Pozimi nas je zapustil še Tadej Vidmajer. A razvijali smo se, mlajši nogometaši so bili za leto starejši, obenem so bili še bolj povezani.

Klubski proračun ni dovoljeval okrepitev, temveč le »nadomestne« igralce. Vi ste z novinci popolnoma zadeli. Kaj je še prevesilo tehtnico v vašo korist?

Morda predvsem to, da smo imeli mir. Medtem ko se je začela ruska zgodba, je bilo nekaj ljudi po neuspešnih napadih na »Evropo« že utrujenih in so zapustili klub. Vame in Dušana ni več verjelo prav veliko ljudi. Toda, kot sem že poudaril, imeli smo mir, obenem smo vedeli, kaj delamo. Stroka je znala oceniti, kje je domet igralcev. Dušan je sestavil zasedbo, ki mu je začela verjeti. Mitja Lotrič mi je rekel, da dotlej še nikoli ni treniral s tako dobro ekipo. Spomnim se, da sem v svoji prvi sezoni opravil veliko rošad, v drugi že manj, pred tretjo sezono je šlo le za »en ven, en notri«. Ko je Dušan uspel ustvariti Požega Vancaša za najboljšega igralca lige in ko mu je to uspelo ponoviti z Mitjo Lotričem ter vratarjem Matjažem Rozmanom, strelcem Dariom Vizingerjem in mladim Žanom Zaletelom, je postalo marsikomu jasno, za kaj gre. Povečalo se je zanimanje menedžerjev, zunanji nogometni krog je dojel, da se iz te nogometne zgodbe da nekaj narediti.

Že lani se je glasno govorilo o ruskih vlagateljih. Vi ste bili precej previdni, vsaj tako se je razbralo iz vaših izjav.

To izhaja iz mojega posla in tudi iz zasebnega življenja. Vsaka zgodba je najprej lepa. Tudi z Ukrajinci je navidezno dobro kazalo. Z Rusi smo se dolgo tipali. Njihov holding se je izkazal za močnega. Kmalu sem ugotovil, da hočejo nadzor, ko so prevzeli klub. Ko sem bil sam na položaju z močjo, sem imel nadzor. Nato so ga prevzeli oni. Dogovoril sem se še s Filipom Dangubičem in z Mićom Kuzmanovićem, njihovi igralci so Antanavičius, Zekhov, Martis ... To je nogometni svet, vsak ima svoje povezave. Pripeljal sem tudi Advana Kadušiča, ruska izbira je bil Denis Marandici. Dušan ga je preizkusil in se takoj strinjal, da gre za kakovostnega nogometaša. Ko jima dodamo Čalušiča, Zaleta in Stojinovića, tvorijo izvrstno obrambno vrsto. Dobro sem sodeloval s pomočnikom športnega direktorja pri Dina-

mu Markom Vukelićem Bimbom. Želeli smo tudi odličnega napadalca Roka Baturino, a ne na posojilo. Na ta način ga je dobil Bravo, a le za kratek čas. Odkup pogodbe bi bil predrag, Kadušič in Marandici sta bila na primer za nas denarno dosegljiva.

Podaljšali ste pogodbe z nekaterimi igralci, tudi z domačinom Ninom Pungarškom, ki je že zapustil klub.

Ko je imel pretirano kolensko vez, sem mu ponudil daljšo pogodbo. Hotel je krajšo, da ne bi bil predolgo vezan, ker ni več tako mlad. Toda prišli so drugi in nove pogodbe niso podpisali. Včasih sem bil zadovoljen, ko sem dobil ponudbo za igralca v višini 40 tisoč evrov. Nato sem bil srečen za sto tisočakov, potem smo se začeli pogovarjati o milijonu. Letos je klub dobro zaslužil, čeprav se je finančna kriza že poznala. Malo manj kot pol milijona je dobil tako za Lotriča kot tudi za Vizingerja. Prestop slednjega je bil dražji, ker je določen del prejela tudi Rijeka.

Glavni trener prvaka Dušan Kosić je bil odličen vezist, pomagal mu je tudi Robert Koren, še nedavno vrhunski vezist. Kako sta ona sodelovala, kako vi z njima?

Koren ima karizmo, izkušnje. Dobro smo se ujeli. Najprej je delal v šolskem nogometnem centru z razvojnimi igralci, nato smo ga sprejeli v člansko moštvo. Dejal je, da ima svojo vizijo. Sploh me ne bi me motilo, če bi tedaj prevzel mojo vlogo, vlogo športnega direktorja. Glavni trener takrat ni mogel biti. Odločil se je za samostojno pot. Ogromno je dal Celju, a se je tu tudi veliko naučil.

Vnašali ste izjemno pozitivno energijo, kar je bilo mogoče opaziti in občutiti. Najbrž vam je bilo vsaj malo hudo, ko ste zapuščali celjski klub, državnega prvaka?

Tri leta sem bil vsak dan vpet v delo kluba. Morda sem se preveč posvečal igralcem. Nenehno sem se pogovarjal z njimi, jih klical ali oni mene. Od mene in Dušana so imeli 24-urni servis. Igralci iz Dinama so rekli, da je celjski klub zelo urejen. Potem smo prišli do prelomnice. Predstavnikom ruskega holdinga sem dejal, da imamo le dve možnosti. Ali smo še naprej razvojni klub in ostanemo objektivni v svojih željah in pričakovanjih ali zvišamo proračun za nekaj milijonov evrov in stalno krojimo vrh lestvice. Za to je treba igralce plačati tako kot pri Olimpiji in Mariboru. In potem napadati nove naslove. Z Dušanom sva verjela, da bi lahko postali celjski Maribor in osvojili naslov prvaka. Zdaj je od novih vlagateljev in vodilnih mož kluba odvisno, če bodo postavili piko na i. Moštvo je selekcionirano, klubske razmere so uravnotežene. Trenerja, torej Dušana, so že zamenjali in imajo lastno vizijo. Zdaj se je treba okrepiti in vse skupaj nadgraditi.

V letu, dveh lahko pričakujemo vzpon kluba. Kje ga vidite čez pet, šest let?

O tem klubu ne morem več govoriti, ker nisem več povezan z njim. Tri leta sem to lahko počel. Za mano je ogromno neprepanih noči. Naše obdobje je končano, januarja bo sledila zgodba novega upravnega odbora in stroke.

Kaj morajo zdaj storiti, da se bo moštvo povzpelo po lestvici? Vi poznate tovrstne razmere, ko je nujno vklju-

čiti vse razpoložljive moči in izboljšati celotno stanje.

Zamenjali so se trenerji in določen del igrskega kadra. Predsednik Miloš Rovšnik je dejal, da iščejo strokovne ljudi. Nisem nogometni strokovnjak, a nam je na srečo uspelo. Prvo leto smo se učili. V drugi sezoni smo imeli odlično podobo, a cilja nismo dosegli. Ko gledam posnetke, postanem jezen, ker smo igrali zelo dobro. V tretji sezoni smo dali največ golov od vseh, najmanj smo jih prejeli, doživeli smo zgolj pet porazov. To je bil stroj, ki je mlel. Zdaj se morajo povezati med zimskimi pripravami. Proračun lahko naraste na pet ali šest milijonov. Vedno bo tako, da bodo Barcelona in Real v Španiji ter Bayern v Nemčiji zgoraj, ostali pa nižje. Bogati vedno vzamejo tistim, ki ustvarjajo. Še pred dvema letoma naši igralci niso bili zreli za tujino, danes sta prodajno zelo zanimiva dva igralca. To sta branilca Dušan Stojinović in Žan Zaletel. Pravi transferji za NK Celje še le prihajajo. Tu sta še Luka Kerin in Tom Kljun. To so igralci velikega kalibra. Lahko se seveda marsikaj tudi obrne in kdo ostane v slovenski ligi. Klub vsekakor ima željo biti stalno v zgornji polovici lestvice, po mojih informacijah bodo resno napadli prav vrh razpredelnice.

Slovo od kluba?

Za tiste, ki smo vodili klub do naslova državnega prvaka, bi lahko bilo slovo drugačno. Za Dušana, Amela Mujčinovića, tudi Jasmina Jerića. Bolelo je. Ne vem, kdo se je odločil, da je tudi Luka Gobec kot vodja ŠNC izgubil službo. »Mujke« je imel pod svojim okriljem najboljšega vratarja lige. Morali bi ga zaščititi. No, vsaj jaz bi ga vsekakor.

V Celju sta se vaša in Kosićeva pot idealno združili. Še kdaj?

Dušan me je vprašal, ali je še kakšna možnost v prihodnosti. Rekel sem mu, da sem svojo nogometno knjigo zaprl. Lahko bi napisal roman o odnosih z menedžerji, starši, igralci, kako sem spoznaval slovensko ligo, klube, funkcionarje. Ko je bilo celjske nogometne pravljice konec, sem knjigo zaprl. Ne verjamem, da se bom še kdaj vrnil v nogomet. Sem ponosen na to, kar smo naredili, in upam, da bo novo vodstvo še uspešnejše.

Vam je žal, da ste pomagali bratoma Štraus, kajti glede njih sta doživeli precej kritik?

Zanimivo ... Če ne bi spoznal Denija Štrausa, me nikoli ne bi bilo v Celju. Vse je zgodba o 26 igralcih, pa naj so bili pripeljani prek Veršiča ali Kosića. Ko se je Deni vrnil po poškodbi, nam je uspel niz šestih zmag. Ko že skoraj leto ni bil več partner moje hčerke, so mi še vedno očitali iste stvari. Ko so določeni ljudje izvedeli, da nisva več povezana tako kot prej, so se začeli spraševati, zakaj so odnosi med mano in njim ostali na isti ravni in zakaj se ni nič spremenilo. Roki bi kot izkušen vezist lahko igral več, toda Dušan prisega na garaške veziste. Seveda se nisem vmešaval. Ločim poslovno in zasebno plat. Če kdo misli, da jima je bilo lažje, se zelo moti. Bilo jima je odločno težje. Če bi poslušali »ulico«, bi imeli vsak dan drugega trenerja. Po zmagah smo imeli veliko navijačev, čestitk, všečkov, po slabših predstavah in porazih smo bili osamljeni.

Foto: SHERPA

Štirje mušketirji, ki so vodili celjske nogometaše do naslova državnih prvakov. Desno je Branko Veršič, levo od njega so Dušan Kosić, Robert Koren in Amel Mujčinović.

novi tednik radio celje

Obvestilo oglaševalcem!

Oglasni oddelek NT&RC bo v

četrtek, 24.,

in v

četrtek, 31. decembra,

ZAPRT.

AVTO STEKLO CENTER
Ipavčeva 21, 3000 Celje
www.novomat.si
Tel.: 03 428 62 91

MOTORNA VOZILA

PRODAM

RENAULT midliner 210, primeren za avto-vleko ali čebelarje, keson 7,2 m, vozen, prodam. Telefon 041 664-733. 1245

TOMOS 3, letnik 1963, potreben obnove, vozen, prodam. Telefon 041 664-733. 1245

STROJI

KUPIM

TRAKTOR, lahko je v okvari, poškodovan ali brez dokumentov in ostalo kmetijsko mehanizacijo, kupim. Telefon 040 507-060. 1081

POSEST

KUPIM

BIVALNI vikend, voda, elektrika, dostop, kupim. Telefon 031 786-173. 1252

AKUSTIKA

PRODAM

»FRAJTONARICO« Melodija, G, C, F, B, kot nova, prodam za 1.200 EUR. Telefon 041 664-733. 1245

Imate vi ali kdo od vaših bližnjih težave z alkoholom?

AA in Al-Anon lahko pomagata.
Kontakta: za alkoholike:
www.aa-slovenia.si (tel.: 031 802 710);
za svojce in prijatelje:
www.al-anon.si (tel.: 031 744 722)

KUPIM

DEBELE, suhe krave in telice, plačilo takoj + DDV, kupim. Telefon 041 653-286. 5

PITANE krave in telice za zakol, po širši Štajerski, kupim. Plačilo takoj + davek. Telefon 040 647-223. p

KMETIJSKI PRIDELKI

PRODAM

JEČMEN, večjo količino, v big-bag vrečah, prodamo. Telefon 031 350-928. 1248

ZAPOSLITEV

Redno ali pogodbeno zaposlimo delavca za montažo vrat. Neto plača: 1.600 EUR. V poštev pridejo tudi mlajši upokojenci. Podjetje Warmont, Kajuhova 4, Slovenske Konjice, telefon 041 667-958. p

sport@nt-rc.si

OSTALO

PRODAM

SUHA drva prodam. Možna dostava Celje in okolica. Telefon 041 442-999. 1159

KOZOLEC, 9 x 10 m, belo in rdeče vino, žganje sadjevec in suha bukova drva, prodam. Telefon 051 255-469, 031 466-902. 1250

PLETILNI stroj z večjo količino volne prodam. Telefon 031 786-173. 1252

SUHA bukova drva prodam v okolici Laškega. Telefon 031 725-672. 1253

ZMENKI

MOŠKI Abrahamovih let, zdrav, urejen, želi spoznati urejeno žensko do 50 let, za občasna srečanja in s katero bi skupaj pregnala dolga. Kasneje lahko tudi kaj več. Sem iz okolice Celje. Pokličite telefonsko številko 071 323-870 ali pošljite SMS. Ne boste razočarani. 1244

RAZNO

DRUŠTVO Ozara Celje, Pisarna za informiranje in svetovanje, Kocenova ulica 4, 3000 Celje, ki nudi pomoč ljudem s težavami v duševnem zdravju, je v času epidemije razširilo delovanje tudi na druge osebe, ki so se znašle v stiski in bi potrebovale pomoč. Dosegljivi smo na e-pošti: tanja.mlac@ozara.org; stacionarni telefon (03) 492-5750, službeni telefon 070 550-667. Strokovna delavka: Tanja Mlač. bp

Z VESELJEM vam odpeljemo višek hlevskega goja. Telefon 041 763-763. 1220

Nismo ti mogli bolečine odvzeti,
nismo te mogli še enkrat objeti!
Naša te žalost žal ni prebudila,
solza se nikdar ne bo posušila.

ZAHVALA

Zapustil nas je dragi mož, oče, deda,
pradedi, tast in brat

KONRAD GUČEK

iz Tajht 7a, Planina
(26. 5. 1943 – 6. 12. 2020)

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem, ki ste nam izrazili pisna in ustna sožalja ter darovali sveče in svete maše. Hvala gospodu župniku Jožetu Vengustu za lepo opravljen obred, pevcem Lirika za odpete pesmi in trobentaču za Tišino. Najlepša hvala tudi pogrebni službi Žalujka za lepo organizacijo pogreba. Posebna zahvala gre vnuku Gregorju za ganljiv govor slovesa.

Žalujoči: vsi njegovi

p

Spomini so kot iskre,
ki pod pepelom tlijo,
a ko jih razgrneš,
vedno znova zažarijo.
(J. W. Goethe)

ZAHVALA

V 78. letu nas je zapustil

JOŽEF ROMIH

po domače Romihov Joško iz Bistrice 16, Lesično
(31. 5. 1943 – 14. 12. 2020)

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti. Posebna zahvala Nevenki Antlej za večletno skrb in pomoč, SB Celje, ZD Planina pri Sevnici, Senior – Lidija Umek, s. p., gospodu župniku Marku Šramlu in pogrebni službi Žalujka, d. o. o., za organizacijo pogreba.

Žalujoča hčerka Claudija z družino in ostalo sorodstvo

n

Za ZDRAVJE

Vsak petek
ob 11.20
na Radiu Celje

radio celje

PRI PRODAJALCIH ČASOPISOV

IZ NOVE
ŠTEVILKE

www.reporter.si

POSILI NARKOMAFIJE – Prodaja drog je med epidemijo dosegla nebo!

BORUT RONČEVIČ – Karla Erjavca so dejansko pobrali s ceste.

MILAN FRIDAUER – FREDI – Zaradi politikov danes ne bi več hodil na proteste.

LETO 2020 – Prekletega koronskega leta ne bomo pogrešali.

televizija celje
KONTAKT: 03/42 88 266, marketing@tvcelje.si
www.tvcelje.si

DOGODKI DNEVA
od ponedeljka do petka ob 18.30 in 22.15

SiOL
kanal 673

amiso
kanal 306

telemach
kanal 271

T2
kanal 152

*Prehitro ugasnilo tvoje zlato je srce.
Nastala velika je praznina,
zaskelala strašna bolečina,
a v naših srcih boš živel,
nikoli od nas ne boš odšel.*

ZAHVALA

Ob boleči, nenadni izgubi dragega
moža, očeta, brata, strica

SLAVKA FIDLERJA

iz Nove vasi pri Šentjurju
(19. 6. 1965 – 12. 12. 2020)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, dobrim sosedom, družini Žmahar, družini Gajšek, gospodu Kladniku in njegovim prijateljem za vsa izražena ustna in pisna sožalja, darovane sveče, svete maše, tihe molitve in denarne darove. Hvala pogrebni službi Zagajšek za organizacijo pogreba, gospodu župniku Vinku Čonču za obred, gospodu Mirku Candru za v nagovoru opisano njegovo kratko, a ustvarjalno življenjsko pot, pevcem skupine Eros in trobentaču.

Še enkrat vsem iskrena HVALA!

Žalujemo: domači, ki ga bomo zelo pogrešali.

*Spomin je kot pesem,
ki v srcih odzvanja,
spomin je kot cvet,
ki nenehno poganja,
spomin je svetloba,
ki dušo obliva,
spomin je ljubezen,
ki v srcih prebiva!*

ZAHVALA

Z bolečino v srcu sporočamo, da nas je v 94. letu zapustila
naša preljuba mama, babica in prababica

MARIJA ŠORN

rojena Kojnik

Od nje smo se poslovili 7. decembra 2020 v ožjem družinskem krogu na pokopališču v Vojniku.

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za podporo, izrečeno sožalje ter darovane sveče, cvetje in svete maše. Zahvaljujemo se tudi zaposlenim v domu Lipa Štore, infekcijskem oddelku Splošne bolnišnice Celje, župniji Celje Sveti Duh, gospodu župniku Srečku Hrenu in kolektivu podjetja Elektro Celje.

Močno te bomo pogrešali: sin Jakob z družino, hči Marija z družino, sin Štefan z družino.

*Nosimo te v srcih,
v nas naprej živiš,
tudi ti nikoli nas ne izgubiš.*

ZAHVALA

Za vedno nas je zapustil dragi mož,
očim, brat in stric

IVAN OGRAJŠEK

iz Dobriše vasi 16b, Petrovče
(20. 3. 1939 – 13. 12. 2020)

Iskrena hvala sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izražena ustna in pisna sožalja ter darovane sveče in svete maše. Hvala zdravstvenemu osebju ZD Žalec, bolnišnice Celje, KP Žalec, pogrebni službi Ropotar za opravljen obred ter gospodu župniku Vančiju Arzenšku in gospodu župniku Janku Ivančiču.

Vsem in vsakemu posebej še enkrat iskrena hvala.

Žalujemo: žena Sonja, Mitja, Janez, brata, svakinje, nečakinje, nečaki in ostalo sorodstvo

*Ni večje bolečine,
kot v dneh žalosti
nositi v srcu
srečnih dni spomine.
(Dante)*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, ata,
starega ata, tasta in brata

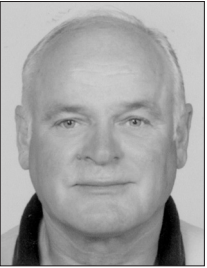
FRANCA BEZGOVŠKA

(10. 8. 1936–18. 12. 2020)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in sodelavcem za vsa izrečena sožalja, darovane sveče in svete maše.

Hvala vsem, ki ste si vzeli čas in ga obiskovali v času njegove boleznin ter sočustvovali z nami v težkih dneh slovesa.

V globoki žalosti: žena Fani, sinova Branko in Vinko z družinama ter ostalo sorodstvo

*Marjan je povsod,
a nikjer ga ni ...
kličem ga in iščem z odprtimi očmi.
A ko pade noč in jih zaprem,
ob meni je in jaz ob njem.
(Marija D.)*

ZAHVALA

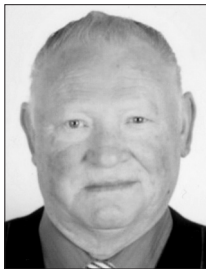
Ob boleči in nenadomestljivi izgubi dragega moža, atija, dedija, tasta, sina in brata

MARJANA DEŽELAKA

z Lopate 41a pri Celju
(16. 2. 1954 – 9. 12. 2020)

se toplo zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in sosedom za vso podporo, besede tolažbe in sočutja, poslane telegrame in sporočila ter darovane sveče in cvetje. Hvala Košarkarskemu klubu Zlatorog Laško za objavo na spletu. Hvala gospodu Srečku Hrenu za lepo opravljen cerkveni pogreb in pevcem za sočutno odpete pesmi. Zahvala podjetju Veking, d. o. o., za opravljeno pogrebno storitev. Hvala vsem, ki ste ga pospremili k zadnjemu počitku, bili del njegovega življenja, ga spoštovali in imeli radi. Hvala, da ga boste ohranili v lepem spominu.

Žalujemo: žena Marija, otroci Davorin, Barbara in Dominika z družinami, mama Minka in sestra Jelena z družino.

*Je čas, ki da,
je čas, ki vzame,
praviho, je čas, ki celi rane,
in je čas, ki nikdar ne mine,
ko zasanjaš se v spomine.*

OSMRTNICA

Sporočamo žalostno vest, da nas je zapustil dragi mož, oče, dedi in pradedi

MARIJAN VENGUST

iz Šentjurja
(24. 1. 1936 – 24. 12. 2020)

Pogreb dragega pokojnika bo v torek, 5. januarja 2021, ob 14. uri na mestnem pokopališču v Celju. Pogreb bo glede na epidemijo v skladu z ukrepi in priporočili NIJZ-a.

Žalujemo: žena Jožefa, sin Marjan z Ireno, sin Sandi, vnuki Jasmina, Denis, Rok in pravnuk Benjamin

1249

Smrti

Celje

Umrli so: Jože SABOTIN iz Laškega, 62 let, Elizabeta VELENŠEK iz Celja, 83 let, Alojzija OBREZ iz Celja, 78 let, Drago REŠ iz Slatine v Rožni dolini, 71 let, Roman AJSTER iz Celja, 89 let, Melanija ĐOKIĆ iz Liboj, 84 let, Branko ČEDE iz Šmartnega ob Paki, 59 let, Emil JANEČEK iz Celja, 77 let, Zlata NIKOLAJEVIĆ iz Celja, 74 let, Jožev DIMEC iz Šmartnega v Rožni dolini, 72 let, Ida KRAJNC GORIČAN iz Štor, 89 let, Romana LAJLAR iz Celja, 63 let, Jožefa SLAPNIK iz Celja, 70 let.

Laško

Umrli sta: Zdenka GOTAR iz Doblatine, 60 let, Antonija PINTER iz Laškega, 86 let.

Šentjur

Umrli so: Slavko FIDLER iz Šentjurja, 55 let, Terezija OTOREPEC iz Ostrožnega pri Ponikvi, 83 let, Stanislav ŽNIDAR iz Dol, 89 let, Marija CESAR iz

Ravnega, 88 let, Bruno JUG iz Krivice, 78 let, Ivana JANUŠIČ iz Šentjurja, 83 let.

Žalec

Umrli so: Marika STIBEL iz Andraža nad Polzelo, 83 let, Angela GLUK iz Šempetra, 98 let, Emil ŽAGAR iz Hramš, 76 let, Štefanija GABERŠEK iz Gotovelj, 89 let, Stanislava POPELAR iz Rečice ob Paki, 93 let, Ivana ŽOHAR s Prebolda, 88 let, Ladislav MRHAR iz Žibernika, 94 let, Lovro KVAS iz Celja, 59 let, Valerija ŽGANK s Polzele, 83 let.

Velenje

Umrli sta: Dragotina REK iz Velenja, 88 let, Vladimir ŽAGAR iz Velenja, 70 let.

Mozirje

Umrli so: Alojzija GOLTNIK iz Šmihela nad Mozirjem, 90 let, Ivan MATKO iz Dobrovelj pri Mozirju, 59 let, Marija SELIŠNIK iz Podveže, 92 let, Alojz BANKO iz Šentjanža, 88 let, Marija GRIČAR iz Ljubljane, 79 let, Roman VRTAČNIK iz Kamnika, 74 let, Vili HRIBERŠEK iz Solčave, 66 let.

*Usoda kruta je hotela,
tebe nam je vzela,
odselil si se tja,
kjer ni več trpljenja, ne gorja.
Izpil grenki kelih si do dna življenja
svojega,
odkar utihnil je tvoj glas,
žalost in bolečina domujeta pri nas.*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta, starega ata, tasta, brata in strica

STANISLAVA KRAJNCA

iz Tovstega 16, Laško
(30. 4. 1946 – 11. 12. 2020)

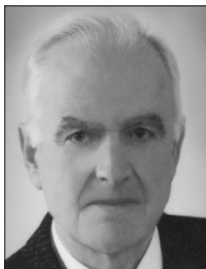
se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za vsa izrečena sožalja ter darovane sveče in svete maše. Hvala ZD Laško, bolnišnici Celje, UKC Maribor in bolnišnici Topolšica za vso nudeno zdravniško pomoč, lajšanje bolečin in spodbudne besede, ko nam je bilo najbolj hudo. Hvala sodelavcem službe za prehrano bolnišnice Celje in pogrebni službi Komunale Laško. Iskrena hvala vsem, ki ste v času njegove boleznin nesebično priskočili na pomoč in pripomogli, da je bilo delo na kmetiji pravočasno opravljeno.

Še posebej hvala gospodu župniku Roku Metličarju za opravljen pogreb.

Vsem in vsakemu posebej iskrena hvala.

Žalujemo: žena Zvonka, hči Marjeta z družino in brat Jože z družino

L 112

*V boju z boleznijo
je zastalo njegovo srce ...*

OSMRTNICA

V 94. letu nas je zapustil dragi oče,
stric, častni član zdravniškega društva

ZDENKO DRAGUTIN GAMS, dr. med.

(1. 10. 1926 – 27. 12. 2020)

Pogreb v ožjem družinskem krogu bo v petek, 8. januarja 2021, ob 13. uri na mestnem pokopališču v Celju. Spominjali se te bomo z vsem spoštovanjem in ljubeznijo.

Žalujemo: vsi njegovi

1254

Poroke

Žalec Poročila sta se: Jelena MATOVIĆ in Tadej VIDMAJER, oba iz Žalca.

Cenjene stranke obveščamo, da

**MALE OGLASE, ČESTITKE,
OBVESTILA IN OSMRTNICE**

za **Radio Celje** in **Novi tednik**

**sprejemamo v času uradnih ur
(7.00–15.00) na sedežu podjetja,
Prešernova ulica 19, Celje.**

**POŠILJATE JIH LAHKO TUDI PO
ELEKTRONSKI POŠTI**

na naslov oglasit@nt-rc.si

ali jih sporočate po

TELEFONU 03 4225 144.

Hvala za razumevanje.

Uredništvo Novega tednika in Radia Celje

Z vladnimi ukrepi za preprečitev širjenja koronavirusa so nekatere ustanove in službe v državi prenehale delovati in posloovati. Objavljamo seznam dejavnosti in služb, ki ne obratujejo, in tistih, ki še naprej poslujejo ter njihove obratovalne čase.

USTANOVE, SLUŽBE IN STORITVE, KI NE OBRA- TUJEJO OZIROMA SO ZAPRTE:

- vzgojno-izobraževalne ustanove (izobraževanje na daljavo),
- vrtci (izjema so otroci staršev, ki opravljajo dela, pomembna za delovanje družbe in države oziroma starši, ki potrebujejo nujno varstvo),
- nastanitve (hoteli),
- gostišča, restavracije, gostilne, kavarne, slaščičarne, okrepčevalnice in bari,
- zdravilišča in wellness centri (bazeni, savne, masaže ...),
- kozmetični saloni,
- avtopralnice,
- cvetličarne,
- kemične čistilnice,
- športno-rekreacijske dejavnosti, fitnes centri,
- kinematografi,
- diskoteke in nočni klubi,
- kulturne ustanove (gledališča, muzeji, galerije),
- storitve iger na srečo,
- knjižarne.

USTANOVE, SLUŽBE IN STORITVE, KI DELUJEJO:

- prodajalne, ki v pretežni meri prodajajo živila, blago za osebno nego in čiščenje, vključno s prodajo kmetijskih pridelkov na kmetiji, pri čemer se kot izjema ne šteje prodaja oblačil, obutve in tehničnega blaga v teh prodajalnah,
- lekarne,
- prodajalne z medicinskimi in ortopedskimi pripomočki kamor sodijo tudi optiki,
- tržnice s hrano,
- kmetijske prodajalne (lahko prodajajo tudi npr. gradbeni material),
- bencinski servisi,
- banke in zavarovalniške storitve,
- pošta,
- dostavne službe,
- servisne delavnice, v katerih se opravljajo storitve popravil in vzdrževanja motornih vozil in koles (vulkanizerske, avtomehanične, avtoličarske in avtokleparske delavnice, delavnice za popravilo koles), izjema velja tudi za avtovleko,
- dimnikarske storitve,
- gradbena dela v oziroma na naseljenih gradbiščih, pri izvajanju katerih je zagotovljeno, da ni stika s potrošniki,
- trafike in kioski za prodajo časopisov in revij,
- storitve frizerskih salonov,
- javni potniški promet,
- druge nujne storitve za zagotavljanje javne varnosti zdravja.

www.knjiznica-celje.si

Zdravstvene ustanove

SPLOŠNA BOLNIŠNICA CELJE

Vse prebivalce Celja in okolice, ki imajo izbranega osebnega zdravnika v ZD Celje, ponovno obveščajo, da Splošna bolnišnica Celje ni več vstopna točka za testiranje na novi koronavirus. Vstopna točka za testiranje je ZD Celje po predhodnem naročilu pri osebnem izbranem zdravniku.

V Splošni bolnišnici Celje so ponovno vzpostavili posebno telefonsko številko, na kateri lahko poiščete zelene informacije o novem koronavirusu in o obravnavi v primeru suma na okužbo. Telefonska številka, ki deluje vse dni med 10. in 14. uro je 03 423 30 79.

Informiranje svojcev o bolnikih s covidom-19, ki se zdravijo v SB Celje:

Oddelek covid-1
Informacije svojcem posreduje vsak dan med 14. in 15. uro, in sicer:
od ponedeljka do petka na številki 03 423 35 27
ob sobotah, nedeljah in praznikih na številki 03 423 35 26

Oddelek covid-2
Informacije svojcem posreduje vsak dan med 14. in 15. uro na številkah 03 423 38 01 in 03 423 34 42.

Oddelek covid-3
Informacije svojcem posreduje vsak dan med 14. in 15. uro na številki 03 423 32 89.

Covid intenziva

Informacije o bolnikovem zdravstvenem stanju bo zdravnik posredoval s klicem na mobilni telefon svojca (številko je bolnik oz. svoje posredoval ob sprejemu v bolnišnico) vsak delovni dan enkrat med 13. in 17. uro. Konec tedna in za praznike bodo zdravniki svoje poklicali samo v primeru, če se bo zdravstveno stanje bolnika pomembno poslabšalo.

V primeru, da pri hospitaliziranem bolniku pride do okužbe in je predstavljen na covid oddelek, svoje o tem obvesti zdravstveno osebje oddelka, na katerem je bil nazadnje hospitaliziran.

Omejen je program nenujnih zdravstvenih storitev. Obravnavo bodo lahko opravili le tisti, ki jih bodo na pregled, diagnostiko ali poseg ponovno osebno povabili.

V Splošni bolnišnici Celje so prepovedali obiske hospitaliziranih bolnikov z izjemo tistih, ki so kritično bolni, in otrok, ki jih lahko obišče le en starš ali skrbnik. Obisk posameznega bolnika lahko traja največ 15 minut. Obiskovalci na obisk pridejo s svojo zaščitno masko, ki si jo namestijo pred vstopom in jo nato nosijo ves čas obiska. Brez zaščitne maske vstop v bolnišnico ni dovoljen.

Spremstvo porodnice pri porodu je do nadaljnjega še dovoljeno. Več na www.sb-celje.si ali na Facebookovi strani bolnišnice.

Zdravstveni dom Celje

Vstop v ZD Celje je do preklica mogoč le skozi vhod z zadnjega parkirišča (pri dvigalu). Za bolnike, ki bodo namenjeni k pulmologu, v šolski ali v otroški dispanzer, pa so še naprej odprti dosedanja vhodi. Zdravstveni dom Celje: 6.30–20.00

Covid cona ZD Celje: vsak delovni dan od 7.30–17.30 po predhodnem naročilu pri osebnem izbranem zdravniku

Zobozdravstvo: 7.00–19.00
Laboratorij: 7.00–19.00
MDPŠ: 7.00–14.00

Kontakti:

ZD za odrasle (pon-pet 7.00–20.00) 03 54 34 000 in 03 54 34 200, za šolske otroke (pon-pet 7.00–20.00) 03 54 34 285, za predšolske otroke (pon-pet 7.00–20.00) 03 54 34 270

ZP Štore (v ordinacijskem času) 03 780 23 10

ZP Vojnik (v ordinacijskem času) 03 780 05 00

ZP Dobrna (v ordinacijskem času) 03 780 05 40

Vezani boste k zdravniku, ki vam bo podal ustrezna navodila za ukrepanje.

V primeru težkega dihanja ali drugega življenjsko ogrožujočega stanja pokličite 112.

Posamezni zdravstveni domovi imajo kontakte objavljene na svojih spletnih straneh.

Dežurna služba zobozdravstva ob sobotah, nedeljah in praznikih v ZD Celje

Telefon 03 54 34 360
Sobota: 8.00–13.00
Nedelja: 8.00–13.00 (tudi med prazniki)

URGENTNI CENTER CELJE

(pon–ned: 24 ur) na tel. št. 03 423 30 79

V urgentnem centru Celje naj pomoč poiščejo le tisti pacienti z okužbo ali s sumom na okužbo z novim koronavirusom, ki potrebujejo nujno medicinsko pomoč.

CELJSKE LEKARNE

Spremenjen odpiralni čas dežurne lekarne v Celju: Lekarna Center bo do preklica zaprta ponoči od 21.00 do 7.00. Od preklica bodo odprte krajši čas naslednje lekarne: Lekarna Planet: ponedeljek–sobota: 8.00–19.00

Lekarna Citycenter: ponedeljek–petek: 9.00–18.00, sobota: 8.00–18.00

Lekarna Gregorčičeva: ponedeljek–četrtek: 7.00–15.00, petek: 7.00–14.00

Lekarna Laško: ponedeljek–petek: 7.30–19.00; vsak drug teden 7.30–17.00, sobota: 8.00–12.00.

Delovni čas ostalih lekarn ostaja nespremenjen. Odpiralni čas lahko spremljate na njihovi spletni strani.

novi tednik

Vedno z menoj!

radio celje

TEDENSKI SPORED RADIA CELJE

90.6 | 95.1 | 95.9 | 100.3 MHz

Četrtek, 31. december

5:30 Začetek jutranjega programa; 6:00 Vremenska napoved; 6:30 Regija danes; 7:00 Globalne novice; 7:30 Regija danes; 8:00 Globalne novice; 8:30 Regija danes; 9:00 Globalne novice; 9:20 Naši očaki; 10:00 Globalne novice; 10:05 Osmrtnice; 10:30 Regija danes; 11:00 Globalne novice; 11:20 Kalejdoskop; 12:00 Globalne novice; 12:20 Atlas narave; 13:00 Poročila; 13:40 Šport danes; 14:00 Globalne novice; 14:30 Regija danes; 15:00 Globalne novice; 15:30 Regija danes; 16:00 Globalne novice; 17:00 Kronika; 17:30 Osmrtnice; 18.20 Gospodarski utrip regije (ponovitev); 19:20 Kalejdoskop (ponovitev)

Petek, 1. januar

5:30 Začetek jutranjega programa; 6:00 Vremenska napoved; 6:30 Regija danes; 7:00 Globalne novice; 7:30 Regija danes; 8:00 Globalne novice; 8:30 Regija danes; 9:00 Globalne novice; 9:15 Milenium; 10:00 Globalne novice; 10:05 Osmrtnice; 10:30 Regija danes; 11:00 Globalne novice; 11:20 Za zdravje; 11:40 Kulturni mozaik; 12:00 Globalne novice; 13:00 Poročila; 13:40 Šport danes; 14:00 Globalne novice; 14:30 Regija danes; 15:00 Globalne novice; 15:30 Regija danes; 16:00 Globalne novice; 17:00 Kronika; 17:30 Osmrtnice; 18.20 Za zdravje (ponovitev); 19:20 Hiša glasbe (ponovitev)

Sobota, 2. januar

6:20 Milenium (ponovitev); 8:00 Začetek programa; 9:00 Globalne novice; 10:00 Globalne novice; 10:05 Osmrtnice; 11:00 Globalne novice; 11:40 Kulturni mozaik; 12:00 Globalne novice; 13:00 Globalne novice; 14:00 Globalne novice; 14:20 Vitamin C; 15:00 Globalne novice; 16:00 Globalne novice; 17:30 Osmrtnice; 20:00 Nora sobota

Nedelja, 3. januar

6:20 Naši očaki (ponovitev); 7:20 Luč sveti v temi; 8:00 Začetek programa; 9:00 Globalne novice; 10:00 Globalne novice; 10:05

Osmrtnice; 11:00 Globalne novice; 11:20 Floradio (ponovitev); 12:00 Globalne novice; 13:00 Globalne novice; 13:10 Čestitke in pozdravi; 14:00 Globalne novice; 15:00 Globalne novice; 16:00 Globalne novice; 17:30 Osmrtnice; 19:15 Sončni žarek (vsako drugo nedeljo v mesecu)

Ponedeljek, 4. januar

5:30 Začetek jutranjega programa; 6:00 Vremenska napoved; 6:30 Regija danes; 7:00 Globalne novice; 7:30 Regija danes; 8:00 Globalne novice; 8:30 Regija danes; 9:00 Globalne novice; 9:15 Športnih 30; 10:00 Globalne novice; 10:05 Osmrtnice; 10:30 Regija danes; 11:00 Globalne novice; 11:20 Floradio; 11:40 Kulturni mozaik; 12:00 Globalne novice; 13:00 Poročila; 13:40 Šport danes; 14:00 Globalne novice; 14:30 Regija danes; 15:00

Globalne novice; 15:30 Regija danes; 16:00 Globalne novice; 17:00 Kronika; 17:30 Osmrtnice; 18.20 Športnih 30 (ponovitev); 19:00 Ketrca

Torek, 5. januar

5:30 Začetek jutranjega programa; 6:00 Vremenska napoved; 6:30 Regija danes; 7:00 Globalne novice; 7:30 Regija danes; 8:00 Globalne novice; 8:30 Regija danes; 9:00 Globalne novice; 9:20 Zverinice iz regije; 10:00 Globalne novice; 10:05 Osmrtnice; 10:30 Regija danes; 11:00 Globalne novice; 11:20 Poudarjeno; 11:40 Kulturni mozaik; 12:00 Globalne novice; 12:20 Hiša glasbe; 13:00 Poročila; 13:40 Šport danes; 14:00 Globalne novice; 14:30 Regija danes; 15:00 Globalne novice; 15:30 Regija danes; 16:00 Globalne novice; 17:00 Kronika;

17:30 Osmrtnice; 18.20 Poudarjeno (ponovitev); 19:20 Vitamin C (ponovitev)

Sreda, 6. januar

5:30 Začetek jutranjega programa; 6:00 Vremenska napoved; 6:30 Regija danes; 7:00 Globalne novice; 7:30 Regija danes; 8:00 Globalne novice; 8:30 Regija danes; 9:00 Globalne novice; 9:20 Vaš zakaj, naš zato; 10:00 Globalne novice; 10:05 Osmrtnice; 10:30 Regija danes; 11:00 Globalne novice; 11:20 Gospodarski utrip regije; 11:40 Kulturni mozaik; 12:00 Globalne novice; 12:20 Mali O; 13:00 Poročila; 13:40 Šport danes; 14:00 Globalne novice; 14:30 Regija danes; 15:00 Globalne novice; 15:30 Regija danes; 16:00 Globalne novice; 17:00 Kronika; 17:30 Osmrtnice; 18.20 Vaš zakaj, naš zato (ponovitev); 19:20 Zverinice iz regije (ponovitev)

Delovanje drugih ustanov in služb

OBČINE

Občine za stranke ostajajo odprte. Pri komunikaciji s strokovnimi sodelavci naj stranke uporabijo telefon, elektronsko pošto in navadno pošto.

V kolikor je nujno, da se stranka oglasi v poslovnih prostorih (ko so uradne ure), je potrebna njena predhodna najava (dogovor) po telefonu oziroma e-pošti.

UPRAVNE ENOTE

Za obisk upravne enote, z namenom urejanja upravnih zadev se mora stranka predhodno naročiti bodisi po telefonu ali elektronsko, s posredovanjem naročila na e-naslov upravne enote ali v obliki klasične pošte. Nenaročene stranke sprejemajo zgolj v primeru urejanja nujnih zadev, katerih ureditev ni možno odložiti na kasnejši čas. Plačilni promet (npr. plačilo upravne takse) se izvaja predvsem z uporabo plačilnih ali kreditnih kartic (brezgotovinsko).

Obvezno je nošenje zaščitnih mask, spoštovanje primerne varnostne razdalje (najmanj 1,5 m), razkuževanje rok. Zadrževanje in zbiranje večjega števila oseb pred poslovno zgradbo je prepovedano.

Prodaja blaga in storitev

Dovoljen je osebni prevzem blaga ali hrane na prevzemnih mestih, kjer je zagotovljen minimalni stik s potrošniki med 6. in 21. uro. Uživanje hrane in pijače na javnih površinah ni dovoljeno.

Iz prepovedi je izvzeto tudi ponujanje in prodajanje blaga in storitev potrošnikom na daljavo (npr. spletna prodaja, naročilo po telefonu), kot jo ureja zakon, ki ureja varstvo potrošnikov.

Dejavnost priprave jedi in pijač brez časovne omejitve je dovoljena izključno:

- v primeru dostave jedi in pijač,
- v organizacijah, ki izvajajo gostinsko dejavnost za svoje zaposlene oziroma varovance.

Šola za hortikulturo in vizualne umetnosti Celje

Virtualna razstava 4. dela druge celoletne likovne kolonije Štirje letni časi (zima – pomlad – poletje – jesen) 2020 na temo jeseni. V organizaciji ZKD Celje in Šole za hartikulturo in vizualne umetnosti Celje v sodelovanju z JSKD OI Celje. Najdete jo na povezavi: <https://www.artsteps.com/view/5fbb7038e7fa106cad5054> Razstava je v počastitev 85-letnice Zleta Svobod v Celju.

Delovni čas trgovin

CITYCENTER CELJE

Praznični poslovalni čas: 31. 12. 2020, od 7.00 do 17.00; 1. in 2. 1. 2021 zaprto; od 4. 1. 2021 naprej od 8.00 do 20.45.

Vse aktualne informacije o poslovanju nakupovalnega središča in posameznih prodajaln si oglejte na strani www.city-center.si ali FB strani.

Megamarket Interspar in drogerija dm-drogerie markt sta odprta od ponedeljka do sobote od 8.00 do 20.45, nedelja in prazniki zaprto. Drogerija Müller: ponedeljek–sobota od 8.00 do 20.30. Sensilab in Baby center (v omejenem obsegu): ponedeljek–sobota od 10.00 do 18.00. Premium Pet Boutique, Biotopic in L’Occitane: ponedeljek–petek od 9.00 do 20.00 ter v soboto od 8.00 do 20.00. Celjske lekarne: ponedeljek–petek od 9.00 do 18.00 ter v soboto od 8.00 do 18.00. Frizerski salon DOK: ponedeljek–sobota od 9.00 do 20.30. Abanka (blagovna znamka Nove KBM): ponedeljek–petek od 8.00 do 14.00; sobota od 8.30 do 12.00.

Osebni prevzem dnevnih sveže ponudbe »to go«: Restavracija Interspar– prevzem v Megamarketu Interspar, Čokoladni atelje Dobnik, Teta Frida, Pek Matjaž, Pizza Špica. Naročene izdelke lahko prevzamete (>click&collect«): A1, Baby center, Bags&More, Big Bang, Borboleta, Hervis, Mass, Pandora, Rossi sport, Sgermobil, Swarovski, Telekom Slovenije, Top Shop in Vitapur. Cvetličarna Gardenia– dostava cvetja na dom v Celju, po predhodnem naročilu na 05 934 66 06.

PLANET TUŠ CELJE

Planet Tuš Celje je odprt od ponedeljka do sobote med 8.00 in 20.00, nedelja in prazniki zaprto.

Tuš hipermarket je v decembru odprt od 7.00 do 20.00.

V nakupovalnem centru nemoteno obratujejo: Tuš hipermarket, Tuš drogerija, Celjske lekarne, Optika Vallis, Banka NKBM, prodajalna za male živali Tačka. Prevzemno točko imajo: A1, Od A do Ž, Decathlon, čevljarstvo Pesjak, cvetličarna IN, obutev Proalp ter Restavracija Tuš in kavarna in slaščičarna De la Creme.

Mogoč je nakup živil s prevzemom v prtljažnik vozila v okviru spletnega supermarket hitrinakup.com.

Informacije glede poslovanja nakupovalnega središča in posameznih prodajaln so navedene na spletni strani ter na Facebooku.

TRGOVINE JAGER

Odprta je od pon–pet od 7.00–20.00, sob 7.00–19.00, nedelja in prazniki zaprto, nekaj manjših poslovalnic ob sobotah 7.00–17.00, nedelja in prazniki zaprto.

MERCATOR

Hipermarket Celje obratuje od pon–sob od 7.00–20.45, nedelja in prazniki zaprto.

TRGOVINE LIDL

Trgovine Lidl obratujejo od pon–sob od 7.00–20.00, oziroma od od 7.00–20.30, odvisno od poslovalnice, nedelja in prazniki zaprto. Več informacij najdete na njihovi spletni strani www.lidl.si.

TRGOVINE HOFER

Trgovine Hofer obratujejo od pon–sob od 8.00–20.00 oziroma od 8.00–20.30, odvisno od poslovalnice, nedelja in prazniki zaprto. Več informacij najdete na njihovi spletni strani www.hofer.si

Razstave na prostem in kulturne ustanove

Razstava Pokrajinskega muzeja Celje
Dvorišče Knežjega dvora: panojska razstava Predstavitev Pokrajinskega muzeja Celje; do nadaljnjega
Zgodovinski arhiv Celje
Virtualni ogled razstave Memento mori: Smrt in odnos do nje v arhivskem gradivu (<https://www.zac.si/2020/10/20/memento-mori/>)
Panojska razstava Rifnik in njegovi zakladi in igrice Lov na zaklad

Kozjanski park Podsreda

Virtualni praznični kole-dar Kozjanskega parka – na Facebook strani parka ali Instagram profilu ali na spletni strani www.kozjanski-park.si bodo do božiča svoje sledilce virtualno razveseljevali z zgodbami in zanimivostmi iz Kozjanskega regijskega parka. Vsako adventno nedeljo namesto prižiga svečke praznična nagradna igra!

Muzej Velenje

Spletni dogodki Muzeja Velenje (dostopno na: Facebooku, Instagramu, YouTubeu)

ČETRTEK, 31. 12.

12.00 Gif na dan, dediščina na dan!

objave muzejskih predmetov v obliki gifov

17.00 Glasbena voščilnica z Velenjskega gradu

Naja Mohorič, harfa

PETEK, 1. 1.

17.00 Glasbena voščilnica z Velenjskega gradu

Mitja Škorjanc, evfonij

SOBOTA, 2. 1.

17.00 Glasbena voščilnica z Velenjskega gradu

Gordana Hleb, sopran in Miha Koren, kontrabas

Festival Velenje

Delavnice in predstave si lahko ogledate virtualno na spletni strani Festivala Velenje www.festival-velenje.si, na FB-strani in na YouTube kanalu Festivala Velenje

PETEK, 1. 1.

18.00 Palčica

baletna predstava učencev za balet
Glasbene šole Fran Korun Koželjski Velenje

Velenje: Praznični črkolov, do 4. 1. 2021

Mestno središče, začetna postaja Titov trg pri kipu Rudarja Iskanje črk na posameznih postajah, črke bodo po opravljeni poti tvorile geslo.

Velenje: Sreča(l)išče, do 8. 1. 2021

Voščila na poti: na vrhovih izbranih okoliških hribov in na Škalskem jezeru so postavljene posebne novoletne smrečice z dobro željo.

Pravljичno Celje

Vse dogodke si je mogoče ogledati na družbenih omrežjih Zavoda Celeia Celje - Facebook profilu Pravljīčno Celje in Visit Celje ter Youtube kanalu Visit Celje. Program spletnih dogodkov je objavljen sproti.

Na Krekovem trgu bo do konca decembra stala vodno-svetlobna zavesa, ki bo del praznične krasitve in osvetlitve. Za praznično vzdušje bodo poskrbeli tudi s pomočjo ozvočenja na celjskih ulicah. Po zvočnikih bodo predvajali ambientalno glasbo in nekatere od že posnetih vsebin. Do 31. decembra bodo predvajanja vsak dan med 10. in 20. uro.

V Stanetovi ulici, v nekdanji Naši knjigi, je Zavod Celeia Celje okrasil celotno stavbo, v njej pa zasnoval Božičkov kotiček, to je Božičkovo dnevno sobo z delavnico, ki je ena od letošnjih novosti.

Druga novost sta lanterni, ki stojita pri lekarni v Stanetovi ulici oziroma na stičišču Gubčeve in Prešernove ulice. Okrašeni z nekaterimi celjskimi simboli bosta dve od točk za ustvarjanje prazničnih fotografij in spominov.

18. decembra so se odprla tudi vrata Pravljīčne dežele. Pravljīčnim zgodbam lahko vsak dan prisluhnete na FB-portalu Pravljīčna dežela in na velikem zaslonu vodne simfonije na Krekovem trgu.

Na pravljīčnem sprehodu skozi Pravljīčno Celje in Pravljīčno deželo si lahko ogledate tradicionalno postavitve senenih jasic pred osrednjo cerkvijo in družino srnic pod največjo jelko v Pravljīčni deželi.

Vabljeni k ogledu virtualnega sprehoda skozi Pravljīčno Celje na omenjenih Facebook profilih ali na povezavi: <https://www.visitcelje.eu/sl/izdelek/pravljicno-celje/>. Naslednji videoposnetek bo objavljen v četrtek, 31. decembra, ob 18. uri. Ogledate si ga lahko tudi na TV Celje.

Gledališče Celje

Vabijo vas k virtualnemu ogledu svojih predstav. Povezave do njih postopoma dodajajo na spletno stran in družbena omrežja, ogledate si jih lahko kadarkoli in na vseh napravah, na katerih imate naloženo aplikacijo YouTube. Najmlajši si lahko ogledajo predstavo Svetlane Makarovič: Pekarna Mišmaš.

Na silvestrski večer pa si lahko ob 20.00 ogledate predstavo Nikolaja Vasiljeviča Gogolja PLAŠČ. Povezava bo aktivna samo v času trajanja predstave. https://youtu.be/cq52_-eSmM4.

Oglejte si njihov Facebook in Instagram profil, kjer objavljajo različne rubrike: Karantenske skrivnosti, Obrekovalnica, Na kavo na daljavo, Kul-tura, Rožmarin za spomin, Cicibanka in Cicifuj, Abonmajček od doma. Sedemdeset let delovanja Gledališča Celje na socialnih omrežjih predstavljeno z mejniki, ki so ga najbolj zaznamovali.

Čarobni december Žalec 2020

Čarobno decembrsko dogajanje na njihovi spletni strani <https://www.zkst-zalec.si/sl-si/objave/3890/carobni-december> ali FB-strani: <https://www.facebook.com/ZKSTZalec>

V Zgodbah iz naših krajev objavljajo vaše fotografije okrašenih smrek, doma izdelanih okraskov ali video vsebin vaših skritih talentov. Pridružite se jim in sodelujte v nagradnih igrah.

Servisne informacije je zbrala Tea Podpečan

Knjižnica Šentjur

V knjižnici sta na ogled dve praznični razstavi z naslovoma Po praznikih diši in Po pravljicah diši.

Zopet je na voljo Maček v žaklju – če nimate ideje, kaj brati v prazničnem decembru, vas na oddelku za odrasle čaka vrečka knjig različnih zvrsti po izboru knjižničark.

Za otroke so pripravili praznično video pravljico, ki so jo 24. decembra objavili na FB-profilu Knjižnice Šentjur.

Vsem članom Knjižnice Šentjur nudijo brezplačno izposojlo zvočnih knjig v slovenskem jeziku v mobilni aplikaciji Audibook, ki omogoča dostop, prenos in predvajanje zvočnih knjig.

Knjižnica Šmarje pri Jelšah

Na Youtube kanalu Knjižnica Šmarje pri Jelšah <https://bit.ly/KSPJ-youtube> napovedujejo:

ČETRTEK, 31. 12.

9.00 Zeliščarski nasveti Špele Pogelšek: Borovničev cheesecake s sivko

PETEK, 1. 1.

18.00 Pravljica za otroke z Natalijo Čokl Šoštarč: Snežinke z napako

PONEDELJEK, 4. 1.

9.00 Kuharska delavnica s Slavico Javornik

18.00 Ponedeljkovo srečanje z dr. Karlom Gržanom: Z nasmehom v Novo leto

TOREK, 5. 1.

9.00 Slovenske šege ob Svetih treh kraljih z Vlasto Kramperšek Šuc, Ireno Černelc in Gusto Grobin

SREDA, 6. 1.

9.00 Zapijmo z mentorico Zvonečih jelš Jasmino Levičar

Vsak četrtek ob 20.00 na programu VTV - Vaše televizije

VTV - Vaša televizija, Žarova c. 10, Velenje
t.: 03 898 60 00, vtv.studio@siol.net
www.vtvstudio.com, www.facebook.com/najviza

Podjetje NT&RC, d.o.o.

- opravlja časopisno-založniško, radijsko in agencijsko-tržno dejavnost
- Naslov: Prešernova 19, 3000 Celje,
- telefon (03) 42 25 100, fax: (03) 54 41 032.
- Direktor: Drago Slameršak
- Tisk: Salomon, d. o. o.
- Novi tednik sodi med proizvode, za katere se plačuje 5 % davek na dodano vrednost.

NOVI TEDNIK

Odgovorna urednica: mag. Marjetka Raušl Lesjak
E-mail uredništva: tednik@nt-rc.si

RADIO CELJE

Odgovorna urednica: Tanja Seme
E-mail: radio@nt-rc.si, v studiu: info@radiocelje.com

UREDNIŠTVO

Bojana Avguštinčič, Tatjana Cvirn, Robert Gorjanc, Janja Intihar, Brane Jeranko, Lea Komerički Kotnik, Špela Ožir, Tina Strmčnik, Simona Šolinič, Dean Šuster, Luka Žerjav

AGENCIJA

- Opravlja trženje oglasnega prostora v Novem tedniku in Radiu Celje ter nudi ostale agencijske storitve.
- Telefon: (03) 42 25 100
- Fax: (03)54 41 032, (03)54 43 511
- Sprejem oglasov po elekt. pošti: agencija@nt-rc.si
- Vodja marketinga: Bojan Kunc

NAROČNINE

- Telefon: (03) 4225 171
- E-pošta: narocnine@nt-rc.si
- Mesečna naročnina je 11,37 EUR (4 izvodi) oz. 14,21 EUR (5 izvodov). Za tujino je letna naročnina 307,20 EUR. Številka transakcijskega računa pri Abanki d.d. Ljubljana: SI56 0510 0801 5262 360. Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.
- MALI OGLASI, OSMRTNICE IN ZAHVALE
- Telefon: (03) 4225 144, e-pošta: oglas@nt-rc.si

STE PRVI, KI DAJETE EMBALAŽO NA TRG RS?

POTEM BOSTE MORALI PLACATI RAVNANJE Z EMBALAŽO.

Kliknite na

www.embalaznina.si

in bodite obveščeni.

RECIKEL je vaš zanesljiv partner, ki vam ponuja strokovno podporo pri vzpostavitvi evidence in poročanju o embalaži, dani na trg RS. Z našo pomočjo boste izpolnili obveznosti, ki vam jih nalaga zakonodaja.

**ZA VEČ INFORMACIJ POKLIČITE
NA 01/588 08 58.**

11 ⇒ 12

**Enajst mesecev plačaš,
dvanaest mesecev bereš!**

Podarite sebi in svojim najdražjim Novi tednik in s tem čudovite trenutke z vedno aktualnimi vsebinami iz regije. Naročite Novi tednik do 31. januarja. Zadnji mesec boste brali **BREZPLAČNO!**

Vsi naročniki prejmete:

- ✓ **vsak teden brezplačno prilogo Stop spored**
- ✓ **vse posebne priloge Novega tednika**
- ✓ **4 brezplačne male oglase v Novem tedniku (do 10 besed)**
- ✓ **2 čestitki s 50-odstotnim popustom na Radiu Celje**
- ✓ **15-odstotni popust pri objavi osmrtnic in zahval v Novem tedniku**
- ✓ **druge ugodnosti ...**

novi tednik
Prvi v regiji!

NAROČILNICA ZA novi tednik

Ime in priimek:

Naslov:

Pošta:

Telefon:

Datum naročila:

Podpis:

Naročnino bom plačeval/-a (označi):

- ☐ mesečno
☐ na tri mesece
☐ letno

Sem upokojenec/
upokojenka

- ☐ da
☐ ne

☐ Soglašam s prejemanjem računov na elektronski naslov (e-mail)

S podpisom potrjujem naročilo Novega tednika do pisnega preklica, vendar za najmanj 12 mesecev. Potrjujem, da zadnjih 6 mesecev nisem bil/-a naročnik/-ica.

NT&RC, d. o. o.

Prešernova ulica 19

3000 Celje

Pogoji in spletna prijava: <http://novitednik.si/postanite-narocnik>,
e-pošta: narocnine@nt-rc.si, telefon: 03-42-25-171

Akcija traja od 3. decembra 2020 do 31. januarja 2021.

Med vsemi naročniki bomo 1. februarja izžrebali 10 prejemnikov darilnih paketov Novega tednika in Radija Celje.

»Verjamem v drugačne sanje«

str. 32-33

Foto: osebni arhiv

Tanja Drolec: najprej
človek, potem učiteljica

str. 28-29

Dedek Mraz s pol
stoletja »delovne dobe«

str. 34-35

Sofi iz Nigerije v Celju
igra košarko

str. 38-39

Zvezdana Mlakar o izzivih koronačasa, o ljubezni do sebe in o skrivnosti življenja

Bolj kot virus nas uničujejo naše misli

Igralka in voditeljica Zvezdana Mlakar pri svojem spolu pogosto sproža zgražanje in hkrati zavist. Le kako bi bilo drugače, če v sebi nosi toliko strasti in iskrenega navdušenja nad življenjem. Strast je energija in strastni ljudje so magnet, ki nas navdihuje in z njimi rastemo ter se premikamo naprej. Ob tem priznava, da je zaradi svoje zaletavosti padla, močno, kar je zelo bolelo, a kar je ni zlomilo, jo je okrepilo. Ob vseh življenjskih zgodbah, izkušnjah je postala še močnejša.

BARBARA GRADIČ OSET

Njena odmevna televizijska oddaja Zvezdana je pokazala, da je treba o temah, ki sprožajo nelagodje, preprosto iskreno govoriti, jih obrniti na glavo. »Oddaja se mi je zgodila spontano, bila je priložnost, ki sem jo zagrabila. Ob tem nisem imela občutka, da delam nekaj drugačnega, tudi nisem želela komurkoli ugajati. Hvaležna sem, da sem s temi pogovori obogatela z novimi izkušnjami. Gosti so mi namreč odkrili nove svetove in me pripeljali do sebe.«

V vsaki stvari najde izziv. V časih koronavirusa se je lotila projekta Zvezdina skrivnost, ki je nekakšen štirimesečni izobraževalni program za vse tiste, ki želijo osebno rasti in spoznavati svet okoli sebe.

Kako in kje preživljate čas osamitve zaradi koronavirusa?

Prvi val je bil zame kot za večino Slovencev veliko preseñenje. April mi je šel na roko, saj sem veliko poturila v vrtu in okolici hiše. Četudi je nedelu sledil izpad dohodka, se mi je zdelo, da bomo nekako že preživeli. Poleti sem snemala projekt Zvezdina skrivnost, v moji hiši je bilo zelo glasno, delav-

»Orodja in znanje so v nas. Treba se je učiti, biti radoveden. Več kot imaš znanja, širši je svet.«

no, ustvarjalno, ljudje so prihajali in odhajali. Jeseni smo začeli delati v gledališču, septembra sem še kar igrala. Zdaj je ponovno popolno zaprtje, zato mi je težko, saj čutim, kako se ljudje odzivajo, začutim njihovo stisko, ampak res dvigujem vibracije in nočem se zaplesti v vrtnice, kaj je prav ter kaj ni res. Politika me razkuri, ker slabo komunicira z nami, prebivalci Slovenije, ampak v osnovi je ta čas karantene izjemen čas za posameznika. V tem času se lahko »strenira« v tem, kje je njegov prostor, kaj je njegov smisel, koliko je ustvarjal in kam je naravn nan njegov pogled. Zdaj sem ustvarjalna in pišem,

a hkrati si predstavljam, da tistim, ki so na meji materialne »eksistence«, ni lahko. A vidim rešitev. Vsak, ki je na meji preživetja, lahko prosi za pomoč in mu bomo pomagali. Koronačas vidim kot priložnost, da se prevetrimo kot posamezniki in družba in na koncu vidimo, česa si ne želimo. Ne želim si omejitve, laži, razdvajanj, razkola, ki smo mu priča. »Korona« je vse porinila na rob nečesa skrajnega, česar si ne želim. V vsakem primeru bo življenje zmoglo in šlo naprej. Dr.

zgodbe ljudi, bom zdaj na svoj način delila in prispevala kamenček v mozaiku, da se bomo začeli zavedati, kje smo. Poslušanje, videnje, razumevanje, neobsojanje so osnova vsakega pogovora in pozornosti, ki jo damo drugemu človeku. To je osnova življenja nasploh. Da živimo tako, da smo v skladu s sabo in ne da ogrožamo drugega ter da nikomur ne škodimo.

Povedali ste, česa si ne želite. Kaj pa si želite? Iskrene, pristne odnose?

Zagotovo so iskreni odnosi eden od temeljev kakovostnega življenja.

Iskrenost je ena od stvari, ki dela vašo oddajo zanimivo. V času nošenja mask se zdi, da so padle neke druge maske, da smo ljudje pokazali, kdo smo in koliko smo iskreni.

Tudi jaz sem morala skozi proces učenja in spoznanj, da sem ugotovila, kdo sem, da sem razvila svojo iskrenost. Človek se razvija, a si tudi želi biti sprejet. Živimo v materialnem svetu, kjer velja samo tisto, kar je mogoče videti in otipati. Ne priznava se duhovna plat človeka in to je ustvarilo pritisk, da nismo mogli biti tisto, kar smo. Morali smo biti skriti pod maskami.

»Ustvarjalnost je to, da vidimo stvari drugače, da v sebi prebudimo iskro. Hudo mi je, da tega ljudje ne najdejo v sebi, da o tem ne želijo spregovoriti, kaj šele, da bi to uresničevali.«

Nela Sršen je v intervjuju povedala, da virus živi eno leto, potem se začne spreminjati, kar me navdaja z upanjem.

Virus je vaja v človečnosti za nas, je opomnik naše minljivosti.

Malo smo pozabili na to človečnost in tudi na to, da si sami življenje omejujemo s svojimi mislimi. En virus, ki je minljiv in je veter proti našemu življenju, bomo zmogli uničiti. Bolj kot virus nas uničujejo misli in dožemanje, kako živimo. Virus lahko razumemo kot ogledalo, v katerem je tudi smrt. Nje človek 21. stoletja ne želi videti. Rojstvo in smrt sta edina stalnica v našem življenju, ostalo je spreminjanje in razvijanje. Temu se moramo posvetiti, kje in kako se bomo spreminjali. Če sosedo zatožimo policiji, ker ima zabavo, je to prav? Je to zgolj zaradi zavisti? Res skrbimo za zdravje, smo se prej pogovorili z njimi? Milijon orodij imamo, da si lahko pomagamo in se osveščamo.

Žal nas virus negativizma razdvaja, po drugi strani bi morali sprevideti, da smo tukaj zato, da si pomagamo in navdihujemo drug drugega. Vsak na svoj način. Vi recimo s svojimi oddajami in z novim projektom Zvezdina skrivnost.

S poslušanjem številnih zgodb sogovornikov v oddaji Zvezdana sem se veliko naučila, zdaj je prišel čas, da lahko to znanje delim. Pozorno poslušanje je namreč največje učenje. Ker sem toliko let poslušala

Precej pomembneje je bilo, kaj smo govorili, in ne, kaj smo mislili ter delali. Človeštvo se je tega nažrlo, a še ne toliko, da bi naredilo velike korake. Majhne pa zagotovo. Počlašena sem, če ljudje v moji oddaji spoštujejo iskrenost in jim to omogoča, da so tudi sami takšni. Če bomo živeli celostno, če bomo znali spoštovati svoje občutke in nas jih ne bo sram, če bomo resnično takšni, kot smo, bo to osmislilo naše življenje. Sreča je, da smo lahko to, kar smo, in da s tem ne škodimo nikomur drugemu. To je naš prispevek k boljšemu svetu. Pomembno je, da znamo izpostaviti svoje mnenje in se spoštljivo soočiti z mnenji drugih.

Veliko ljudi posega po duhovni literaturi, spremlja veliko tovrstnih oddaj, a koliko znamo te teorije prenesti v prakso?

Naša naloga je, da živimo vse razsežnosti življenja in da živimo tukaj in zdaj, da se božansko v nas spoji z materialnim. S svojimi oddajami izboljšujem svet, a popoldne vrtnarim ter urejam okolico hiše. Tukaj in zdaj živim cela. To, da sem odprta duhovnemu, me ne odvzema zemeljskega delovanja. Brez smisla se je povezovati z duhovnim, če tega ne živiš tukaj in zdaj. Prav tako opažam, da ljudje pričakujejo rešitev od drugih, da jih bo nekdo drug rešil. Nikakor. Spremembe so mogoče le z našo močjo, so v nas.

Slovenskim podjetnicam ste na eni od konferenc predavali in jim izpostavili, da naj bodo spremembe, ki si jih želimo v svetu. Vse je treba začeti pri sebi. Številne ženske v politiki nakazujejo spremembe v svetu. A v času koronakrize se zdi, da družba postaja spet bolj patriarhalna.

Nikakor ne, ta patriarhalnost izginja. Zgolj maha z repom. Ampak za to ne moremo kriviti moških. Sveta ne delim na moško in žensko polovico. Če me kdo zaradi mojega spola ne ceni, sem zelo žalostna, a še bolj, če ženske same sebe ne cenijo in se ne dojemajo, kot da so popoln človek. Moški svet je materialen in tekmovalec. Ta način vladanja se spreminja, veliko je uspešnih žensk politikark. Všeč mi je ameriška podpredsednica Kamala Harris in čakam, da bo tudi v Sloveniji splavala na površje politikarka, ki bo vzor zrele in pametne ženske. Spodbujam ženske, da niso tiho, in ne dovolim, da bi se kaj takšnega, kot se je dogajalo na Poljskem v povezavi s splavom, zgodilo tudi v Sloveniji. Ženska lahko o svojem telesu odloča samostoj-

»Če bomo živeli celostno, če bomo znali spoštovati svoje občutke in nas jih ne bo sram, če bomo resnično takšni, kot smo, bo to osmislilo naše življenje. Sreča je, da smo lahko to, kar smo, in da s tem ne škodimo nikomur drugemu.«

no. Ko o tem ni mogla odločati samostojno, jo je to potisnilo v podrejen položaj. Žalostna sem, da ženske podlegajo manipulacijam, splav je ženska svoboda odločanja in naslednja stopnja je, da bomo tudi življenja živali še bolj spoštovali. To so evolucijske poti.

V Mali Drami SNG Ljubljana igrate v predstavi Amelia E. V njej ste upodobili pilotko Amelio Earhart, ki je kršila tabuje, kaj se za ženske spodobi in kaj ne. Vas navdihujejo ljudje, ki si upajo in sledijo klicu?

Seveda. Zato je tudi nastala Zvezdina skrivnost, da bi se ljudje kot virusa od mene nalezli ustvarjalnosti, da bi sledili sebi in tako spremenjali svet. Če je Amelia leta 1932 kot prva ženska v tisti tanki pločevini letala letela čez ocean, lahko tudi mi tukaj in zdaj od znotraj iščemo tisto, kar nas zanima, in spreminjamo svetove. Spominjam se, da sem nekoč pomagala dijakom pri nastajanju predstave. Ugotovila sem, da otroke z našim šolskim sistemom prehitro zatremo in jim ne dopustimo, da bi mislili s svojo glavo. Ko sem učence spraševala, kako razumejo dramsko delo, sem videla, kako samo spremljajo moj odziv in čakajo, ali mi bo njihov odgovor všeč ali ne. Huda sem bila in jasno sem jim povedala, da me zanima njihov pogled, saj svojega že poznam. Naj nikar ne ugajajo meni. Ustvarjalnost je to, da vidimo stvari drugače, da v sebi prebudimo iskro. Hudo mi je, da tega ljudje ne najdejo v sebi, da o tem ne želijo spregovoriti, kaj šele, da bi to uresničevali. Povejmo na glas in ne omejujmo se. Amelia je sledila svoji želji, iskri in jo v moškem svetu tudi uresničila. Najprej je čez Atlantski ocean letela kot sopotnica, kar naj bi bilo za žensko v tistem času dovolj. Zanj to ni bilo, želela je več. In prav to bi rada spodbujala pri ljudeh, da stopijo izven okvirjev in lastnih omejitev.

V Celju je naša vzornica, močna ženska Alma M. Karlin. Če je lahko ona pred sto leti podirala tabuje, zakaj jih ne bi mi? Zakaj sploh nastanejo tabuji?

Mogoče je čas, da iščemo sodobne ženske, ki nas navdihujejo, in jim priznamo vrednost. Temelj tabuja je strah in je dober način, da lahko nadzoruješ ljudi in jim nadvladuješ. Strah do drugačnosti rodi tabuje. Ljudje zato ne upajo pokazati svojih skritih talentov. Tabu je, da ne smeš povedati, kaj v resnici želiš. Če nikogar ne ogrožaš in nikomur ne škodiš, potem je tvoja dolžnost, da poveš, kaj želiš. Ker so tabuji sredstvo za nadzorovanje ljudi, jih moramo rušiti, da lupimo plasti strahu in vseh obsojanj, kaj je prav in kaj ni. Jaz ne potrebujem nobenih zakonov, ker vem, kaj je prav. Vsakič, ko moj prav zadene ob nekoga drugega in mu s tem škoduje, nekaj ni dobro. Ne smeš posegati v drugega človeka s tem, da ga raniš in trpinčiš.

Marsikaj ljubite in to iskreno poveste. So tudi dnevi, ko sovražite?

Tudi, saj sem samo človek. Zavedam se, da sta ljubezen in bolečina del našega življenja. Vse ob svojem času.

Verjetno je naslednja stopnja v našem življenju, da to jezo ozavestimo in jo poskušamo predelati. Da si priznamo, da je jeza odziv ne neko drugo močnejše čustvo in da ni treba, da je nekaj negativnega in slabega. Včasih se zdi, da pritisk pozitivizma ne dovoljuje razburjanj.

Da lahko postaneš pozitivna oseba, se moraš soočiti s temo v sebi. Jo natančno pregledati in jo ozavestiti. Kar je težko, saj so številne zamere zelo skrite. Naša največja naloga je, da sebe resnično spoznamo, le tako bomo lahko dosegli spremembe. Če bi se s tem ukvarjali, bi bili manj jezni na druge. Včasih se tudi sama zbudim zelo jezna na druge ljudi. Potem si rečem, da bom v naslednje

»Virus lahko razumemo kot ogledalo, v katerem je tudi smrt. Nje človek 21. stoletja ne želi videti. Rojstvo in smrt sta edina stalnica v našem življenju, ostalo je spreminjanje in razvijanje.«

pol ure ugotovila, v kaj se zaletava moja jeza. Da si jezen na drugega, čisto nič ne pomaga in s tem ni nič dobrega. Soočiti se je treba, zakaj se v meni nabira jeza, in potem je treba biti ustvarjalen, kako bom to stvar, ki v meni zbujata negativne občutke, rešil. Življenje ni črno-belo, za reševanje težav ne obstaja samo en recept. Ko se zbudim z grenkim občutkom, se potrudim, da s telesno dejavnostjo in tehnikami smejanja spremenim svoj pogled. To je zdravilo zame, ki pomaga tudi ljudem okoli mene.

Humor je eno od zdravil in kot tudi redna telesna vadba. »A treba je delat,« kot je že zdavnaj pel Adi Smolar.

Točno to. V nekem obdobju, ki je skoraj sililo na depresijo, mi je svetovalka, ki se je ukvarjala s planeti, rekla, da bo treba najprej vsako jutro telovaditi. Takrat sem pomislila, pa kaj imajo telovadba in planeti neke povezave. No, imajo, moj Mars je takrat narekoval, da se moram fizično aktivirati. Orodja in

znanje so v nas. Treba se je učiti, biti radoveden. Več kot imaš znanja, širši je svet. Vse je povezano, planeti, telovadba, telo, odnos do živali in narave.

Virus nam je tudi pokazal, kako smo zapostavljali naravo in ji samo jemali. Zdaj nam vrača.

Iz tega obdobja virusa bomo prišli drugačni. Ker že toliko časa traja, da bo veliko ljudi spremenilo način življenja. Nekaj se bo spremenilo. Zelo si želim, da bi se v zavestnem spreminjanju sveta še bolj aktivirali in se bolj povezovali. Ker potem bo šlo hitreje, drugače bomo morali teči še kakšen krog. Četudi je okoli nas veliko svetlobe, je tudi precej teme. Potrebno bo visoko dvigovati dobre vibracije in močno verjeti v njih. Vsak posameznik šteje. Sama poskušam vizualizirati boljše čase. Včasih se spomnim, da je bilo v gledališču le nekaj deset obiskovalcev in se mi je zdelo zamalo igrati za tako malo ljudi, a v času »korone« sem bila zanje hvaležna. Za vsakega gledalca oddaje sem hvaležna. Vem, da je to milost in da bo vsak to novo znanje in energijo prenesel do drugih oseb. Četudi vem, da se negativno širi hitreje, vem, da to kar je vredno, spreminja svet.

Foto: osebni arhiv, Manca Birk, TVS

Tanja Drolec počne stvari, ki so ji res pri srcu

Tanja Drolec je učiteljica slovenščine v OŠ Primoža Trubarja Laško. Letos je bila tretjevrščena v projektu Učitelj sem! Učiteljica sem!, ki izbira naj učitelje. V šoli je tudi urednica šolskega spletnega časopisa, ureja šolsko FB-stran, je organizatorka prireditve Pokaži svoj talent ... Organizira tudi Noč branja, ki je bila običajno spomladi in med otroki zelo priljubljena ter za vse brezplačna. Noč preživijo ob srečanjih z zanimivimi gosti, ob delavnicah in obisku knjižnice. Tanja je tudi pomočnica glavne ocenjevalke za NPZ iz slovenščine. »Treba bi jih bilo osvežiti in jih prilagoditi, da bi bili bolj smiselni,« meni. Vrsto let je že lektorica Novega tednika. Hvaležna je, da lahko počne toliko stvari, ki so ji res pri srcu.

Najprej človek, nato učiteljica

Danes človek redko sliši kakšno pohvalo na račun učiteljev. Če se starši odločijo, da si nekdo od njih zasluži, da ga v pozitivnem smislu posebej izpostavijo in da se poteguje za naslov naj učitelja, je to vsekakor vredno pozornosti. Tako se je učiteljica slovenščine in razredničarka sedmega razreda Tanja Drolec iz OŠ Primoža Trubarja Laško znašla v projektu Učitelj sem! Učiteljica sem! Namenjen je predstaviti tistih, ki svoje delo v šoli opravljajo s srcem in ga čutijo kot poslanstvo. »Zaupamo jim največ, kar imamo, svoje otroke in s tem prihodnost naših družin in družbe,« je eno od sporočil projekta, v katerem je že nominacija posebno priznanje, Tanja pa je zasedla tretje mesto v končnem izboru. To je gotovo posebno priznanje za njeno učiteljsko delo. V Laškem poučuje štirinajsto leto in je hkrati skoraj dve desetletji tudi lektorica v našem uredništvu, kjer skrbi za pravilen in lep jezik v časopisu.

TATJANA CVIRN

Ko je prvič prikorakala v naše uredništvo kot »sveže pečena« diplomantka slovenskega jezika, nas je kar malo skrbelo, ali bo s svojim šolskim znanjem lahko ukrotila novinarske mačke, ki so po letih prakse menili, da ne potrebujejo nobenih popravkov. Nekaj razprav je bilo občasno v smislu »al prav se piše ...«, a česa hujšega ni bilo in tako je postal lektorski pregled besedila samoumeven del postopka priprave časopisa. Hvalabogu, da je tako, smo marsikdaj ugotavljali, ko je Tanja opazila naše oslarije in »šlamparije«, napačna

imena, čudne stavčne konstrukcije ... in jih označila z zeleno barvo, da so takoj vidne. Zakaj ne z rdečo? »Že v osnovni šoli sem sanjala, kako bi z rdečo popravljala besedila. A na zaslonu je to preveč agresivna barva, zelena je bolj prijazna. Sicer pa včasih uporabim še katero drugo barvo, kot ste opazili,« se nasmeji, ob čemer doda, da je vesela, da lahko opravlja to delo. »Lektoriranje mi daje občutek, da ohranjam strokovno znanje, ga uporabljam v praksi, pri čemer vedno najdem primere, ko moram popraskati še za ka-

kšnim podatkom ... Ob tem je dobro tudi to, da vem, kaj se dogaja v naših krajih. Če tega ne bi počela, vprašanje, ali bi sploh vedela, kdo je župan Laškega,« pove malo v šali. Prav smeh in dobra volja sta aduta, na katera stavi tudi pri delu z otroki. Da je pri pouku slovenščine včasih težko biti zabaven, je jasno, a Tanja se trudi, da tudi pri najbolj težkih slovničnih pravilih najde zabavne primere, ki otrokom ostanejo v spominu.

reševati njihove srčne težave. A ne le teh. Primerov, ko se ji zaupajo, ji povedo, kaj jih teži in kakšne stiske doživljajo, ni malo. Ponosna je na to, da so ocenili, da je vredna zaupanja. »Eden od otrok mi je povedal, v katero sošolko je zaljubljen. Njegova mama je to izvedela in želela, da ji to povem. Nisem mogla zlorabiti njegovega zaupanja,« se spominja Tanja, ki jo najbolj bolijo stiske otrok, saj je tudi sama v otroštvu zaradi

če nekaj rečem, da ne smejo, potem poiščem kaj drugega, s čimer lahko to nadomestijo.«

Opora mentorice

Za delo z otroki znanje iz šole ne zadošča. Treba je imeti veliko razumevanja, ljubezni in odprto srce za vse, da lahko človek razume in jim stoji ob strani v najbolj občutljivih letih. Dragoceno je tudi, če se lahko uči od bolj izkušenih. Pri prvih učiteljskih korakih je imela Tanja

naporne tudi za njo. Priprava je veliko, pri izbiri snovi je treba ravnati premišljeno ter težja poglavja prihraniti za čas po vrnitvi v šolo. »Manjka mi zlasti to, kar je pri jeziku pomembno, in sicer uvid, ali je otrok prav slišal mojo razlago, saj povezava lahko prekinja, ter kaj si je napisal v zvezek. Prej sem lahko vse to napisala na tablo in preverjala, kako so učenci prepisali. Zdaj lahko sicer dam zapise na zaslon, da jih vidijo, a

»Anekdot iz časa dela od doma je kar nekaj. Med igro z našimi živalmi se je očitno izdril kabel na mojem računalniku in tega nisem opazila. Med uro je naenkrat zmanjkalo baterije. Na srečo je brat svetoval, naj najprej preverim kable. Otrokom sem na primer naročila, katere naloge morajo narediti, in dodala, da jih bodo lahko kar z levo roko rešili ... In se je oglasil fant ter vprašal: »Kaj pa jaz, ki sem desničar?««

Vredna zaupanja

Njena izobraževalna pot je bila zanimiva, saj se je po osnovni šoli v Laškem vpisala v srednjo zdravstveno šolo v Celju in se nato odločila za študij slovenskega jezika v Ljubljani. Si je sploh želela biti učiteljica? Pravi, da je imela več želja in da so jo od nekdaj zanimale različne stvari, od naravoslovja do slovenščine. Na tistem je sicer sanjala o medicini in o tem, da bi postala zdravnica za srce in ožilje. A zaradi prirojenih težav z vidom te svoje želje ni mogla uresničiti. Tako je izbrala nekaj, v čemer prav tako uživa. V petem razredu jo je učiteljica slovenščine navdušila za branje in vse, kar je povezano z jezikom. Svoje navdušenje zdaj Tanja prenaša na mlajše in če že ni zdravnica za srce, lahko otrokom vsaj pomaga

težav z očmi morala preživeti marsikaj grenkega. A jo je to spremenilo v borko, ki se je ves čas trudila, da bi dokazala, da zmore.

Tudi pri otrocih začuti, ko je nekdo v težavah ali če trpi. »Ko ga vprašam, kaj je narobe, je pogosto presenečen, da sem sploh kaj opazila,« pravi. Kot razredničarka otroke dobro pozna in na voljo jim je vselej, kadar jo potrebujejo. »V šoli so pogosto prišli samo poklepetat, povedat kakšno šalo. Zdaj je malo težje, a najdem načine. Zelo radi se pogovarjajo in veliko jim pomeni že to, da sem jim na voljo, da jih poslušam in jim po najboljših močeh iskreno pomagam. Marsikaj se da in otroci to cenijo in vračajo, ko ugotovijo, da si iskren,« pravi učiteljica, za katero pravijo, da ima prirojeno naravno avtoriteto. »Nikoli ne kričim,

na srečo odlično mentorico, s katero sta postali prijateljici in še vedno je njena opora, ko potrebuje nasvet. »Romana Juvan je bila že moja učiteljica in vedno moj vzor na učiteljski poti. Strokovno nisem imela nikoli težav ali strahu pri delu v razredu, čutila pa sem primanjkljaj na človeškem področju. Ona je bila in je vedno pripravljena pomagati, mi stati ob strani. Če nje ne bi bilo, bi bila verjetno drugačna kot učiteljica ...«

V zadnjih tednih preživlja dopoldneve ob računalniku in s pomočjo spletne aplikacije Zoom ter v kombinaciji s spletno učilnico poučuje na daljavo. »Učenci so dejali, da jim je lažje, če sem z njimi na videopovezavi, ker lahko takoj vprašajo, sicer bi mnogi ob prvih težavah obupali.« Nove razmere, ki ne morejo nadomestiti dela v šoli, so

potem ne vidim otrok,« pojasnjuje in dodaja, da najbolj pogreša stik z njimi.

Je mogoče pogrešati šolo?

Znanje otrok Tanja preverja tako, da skupaj ponavljajo snov, pri tem lahko berejo iz zvezka, da vidi, ali so sploh prav prepisali in ali najdejo odgovore. Glede ocenjevanja je navdušena nad sklepom o enem ocenjevalnem obdobju v celem šolskem letu in da so pri slovenščini dovolj tri ocene. »Te bomo lahko pridobili tudi kasneje. Otroci nimajo enakih pogojev doma. Če hočeš ocenjevati, moraš časovno omejiti preizkus. Kaj boš naredil z nekom, ki ima slabo povezavo ali ima morda odločbo, da je učenec s posebnimi potrebami? Grozljivo se mi zdi, ko slišim, kakšne prijeme za nadzor naj bi uporabljali

»Učiteljski poklic je zame priložnost, da poskušam otrokom vcepiti občutek, da so vredni kot človeško bitje. Pomembno se mi zdi, da so sprejeti ne glede na to, kdo so, od kod prihajajo, kakšni so ... Želim tudi, da vedo, da sem tudi sama najprej človek, šele nato pride na vrsto moja vloga učiteljice.«

Tanja Drolec si življenja ne predstavlja brez knjig.

Tanja Drolec pogreša delo v razredu in neposreden stik z otroki.

nekateri učitelj,« pravi Tanja, ki je opazila, da so tudi otroci potrebovali kar nekaj časa, da so se malo navadili na delo na daljavo in se sprostili do te mere, da se vmes tudi kaj pošalijo. Ni jim lahko. Pogrešajo se, potrebujejo družbo. »Včasih se šalimo, da ne bodo mogli svojim otrokom in vnukom na noben način razložiti, kako so hrepeneli po šoli, ker jim ne bodo verjeli ...« Šola namreč ni samo učenje učne snovi. Pomemb-

»Kot učiteljica si ne domišljam, da vse vem. Vedno se da kaj izboljšati – v medsebojnih odnosih, komunikaciji ... Včasih mi kdo reče, da se morda ne cenim dovolj. S tem se ne strinjam, saj sem iz časov, ko so rekli, da se lastna hvala pod mizo vala.«

na je zaradi vrste drugih stvari. »Veliko je otrok, ki dobijo v šoli edini topel obrok, so v varnem okolju, imajo družbo.« Tudi zato se Tanji zdi,

da morebiten primanjkljaj v znanju ni najhujše, kar se dogaja. Znanje bodo že še pridobili, težje bo nadomestiti vse drugo, za kar so te dni prikrajšani zlasti tisti, ki živijo v zelo težkih razmerah. »Otroci sedijo v kvadratih in so sami,« komentira pogled na Zoom povezavo med učno uro. »V šoli se nagneš k nekemu, poklepetaš, tega zdaj ni.«

Knjige, peka in živali

Slovenščina ni nikoli sodila med priljubljene predmete osnovnošolcev. Vedno manj ljudi bere, morda tudi zato, ker so jim v otroštvu priskrtili knjige. Tanja zato zagovarja idejo, da je bolje, da otroci berejo karkoli, le da jih zanima. Učni načrt se je na srečo spremenil in sprostil, tako da imajo učiteljice bolj proste roke pri izbiri besedil za obravnavo določene snovi. Podobno je pri domačem branju in bralni znački. »Knjige po njihovi izbiri so povsem drugačne, kot smo jih izbirali mi, ker so razmere drugačne. Bistveno se mi zdi, da berejo in da to počnejo z veseljem. Poslanstvo slovenščine je, da jim pri urah privzgojimo to veselje,« je prepričana.

Življenja brez knjig si ne zna predstavljati. Tudi če je ta stavek obrabljen, pri njej zagotovo drži. »Imela sem

Tanja se odlično znajde tudi pri peki sladkih dobrot, zato tudi ta fotografija ni nastala naključno.

Brez spodbudnega delovnega okolja učitelji težko dobro delajo, se zaveda tudi ravnatelj OŠ Primoža Trubarja Laško Marko Sajko.

Kot Laščanka uživa v svojem mestu in se v teh prazničnih dneh rada sprehodi po njem, saj je lepo okrašeno.

»Pri lektoriranju se včasih poigram pri tekstih tako, da včasih skušam ugotoviti, kdo je avtor, ne da bi videla podpis. V večini primerov mi uspe. Vsak novinar ima svoje posebnosti, ki jih prepoznam.«

leto ali dve suše, ker zaradi obilice dela nisem mogla brati. A tako ni šlo. Takrat sem si rekla, da bom brala vsak večer pred spanjem kakšno uro, in zdaj to počnem že nekaj let. Berem različne knjige, ponavadi jih izbiram na osnovi spletne strani Dobre knjige. Upokojena sodelavka Romana je tudi bralni »frik« in z njo veliko razpravlja o knjigah. Nimam

rada knjig, kjer že na začetku vem, kakšen bo konec. Tudi zato televizije sploh ne gledam,« povzema svoje prostočasne dejavnosti, med katere zagotovo sodi tudi peka sladkih dobrot, ki so tako na pogled kot po okusu prave male mojstrovine. Z njimi razvaja družinske člane, njej pa to predstavlja sprostitvev in antistresno terapijo. To morda še bolj velja

za druženje z živalmi, ki jih pri Drolčevih že od nekdaj ne manjka. Belgijska ovčarka Rozi in rotvajler Ozi sta uradno sicer bratova, a Tanja prav tako z veseljem poskrbi zanju, zlasti za veterana Ozija, ki ostaja v njeni družbi, medtem ko se temperamentna Rozi z bratom podi okrog po hribih. Za cartanje je tu še muca Biba, tako da Tanji družbe ne manjka.

Praznični dnevi so priložnost za oddih in umirjanje. Tudi letos bo veliko pekla, brala in razmišljala o tem, kako pogreša učence in vrnitev v šolo. Zagotovo ne bo edina.

Foto: Andraž Purg – GrupA

Dr. Niko Kuret je raziskal, kako so vstopali v novo leto naši predniki

Naši predniki tako, mi drugače ...

Novo leto je pomembna prelomnica in takšen dan je treba obeležiti na poseben način. To počnejo številni narodi, od Kitajcev s kitajskim novim letom, Japoncev, hindujcev, Judov, muslimanov ... V zahodni kulturi – po slovensko – ga prav tako obeležujemo, vendar drugače. Nekateri slovenski novoletni običaji so izginili, nekateri izginjajo, pojavili so se povsem novi. Celo poimenovanje se je spremenilo. Nekateri Slovenci še vedno pravijo, da je 31. decembra »staro leto«, ta dan so poimenovali tudi kot »drugi sveti večer«. Dandanes je prevladalo poimenovanje silvestrovo oziroma Silvestrov večer.

BRANKO JERANKO

Božič je praznik miru, ko naj bi prevladovala božična tišina, za novo leto je značilno burno praznovanje z rajanjem in s pokaanjem. »V navadi je bilo streljanje, s katerim so nekoč hoteli preplašiti zlohotne duše rajnikov in zle demone, ki so v tej noči oživiljali naravo. Vera v duhove rasti je rodila šego, ki je še danes razširjena po vsej Evropi; na večer pred novim letom otresajo sadno drevje,« omenja v svoji Veliki knjigi o

praznikih etnolog dr. Janez Bogataj. Pri nas je to otresanje značilno za Poljansko dolino. Pripomoglo naj bi k dobri letini. Različnih šeg ob novem letu je bilo med Slovenci – in jih je še – v izobilju.

Kropljenje, kajenje

»Večerne plesne zabave in hrupne prireditve, kakršne so v zadnjih desetletjih prišle v navado, so bile našim prednikom – zlasti na kmetih – malodane neznane. Ljudje so pred

novim letom delali obračun sami s seboj,« je v svojem delu Praznično leto Slovencev poudaril dr. Niko Kuret – nekdanji celjski gimnazijec, ki je imel svoj drugi dom v okolici Dobja na Kozjanskem.

Na »drugi sveti večer« so naši predniki molili in se ponekod tudi postili. Kot omenja dr. Kuret, so večinoma povsod po Slovenskem na Silvestrov večer ponavljali obrede svetega večera tako, da so ob mraku kropili in kadili. Na Štajerskem so to opravljali tudi po kmetijskih površinah, pri tem velike količine snega niso smele biti ovira. V Radišah pri Celovcu so med kropljenjem in kajenjem še streljali. Posebno šego so imeli v Viskorši v Beneški Sloveniji, kjer so se fantje na Silvestrov večer simbolično spopadli ob potoku, ki je delil vas. Na novega leta dan so tako morali biti na mostu vidni sledovi krvi, ki je bila od katere živali. »Povsod po Slovenskem vso noč pred novim letom gori luč v hiši,«

je pred pol stoletja med drugim zapisal dr. Kuret.

Skakanje s stola

»Iz vere v moč čara izhaja naposled želja po zabavi, po obilni jedi in dobri pijači. Prehodni časi – prehod iz starega v novo leto – odpirajo čaru vrata na stežaj: če dobre volje in sit stopiš v novo leto, boš tak celo leto!« je obrazložil Niko Kuret. Omenja celo lokalno šego, po kateri so otroci točno opolnoči skočili v novo leto z domačih stolov. Ravnali so se po uri v cerkvenem zvoniku.

Dr. Kuret posveča precej pozornosti vedeževanju na večer »starega leta«. Naši predniki so vedeževali s pomočjo vlivanja svinca ali jajca v mrzlo vodo ter nastale oblike opazovali podobno, kot opazujejo vedeževalke kavno usedlino. Vedeževali so tudi z metanjem čevlja ali polena ter z listki. Dekleta so pred polnočjo metala svoj čevlj proti vratom in če je ostal njegov sprednji del obrnjen proti vratom, naj bi pomenilo, da se bodo v no-

vem letu poročila. Vraževerni so bili seveda tudi fantje. Na silvestrski večer so na tri listke napisali po eno žensko ime ter jih pred spanjem položili pod svoje zglavje. Na listku, ki so ga zjutraj izvlekli, naj bi bilo zapisano ime posameznikove neveste. Iz Braslovč omenja dr. Kuret tek okoli hiše. Človek je moral na »staro leto« teči trikrat okoli hiše in če je nato skozi okno videl krsto, je pomenilo, da bo nekdo umrl. Na Igu so na silvestrski večer pili iz kozarcev vroč čaj in tisti, ki mu je kozarec počil, naj bi v novem letu umrl – oziroma kdo od njegovih najbližjih.

Dandanes je seveda čisto drugače. Zadnja desetletja so se po zahodnem svetu pojavila javna silvestrovanja na prostem, nekateri Slovenci so se jih začeli – s pomočjo turističnih agencij – udeleževati tudi na Dunaju, v Berlinu ...

Pravilno pometanje

In »staremu letu« vedno sledi novega leta dan. »Čarodejne moči, ki jih sproži

podobnost (analogija), so ob novem letu posebej žive. Če se jim prepustiš, odločajo tako ali drugače o tvoji usodi; če jih vprežeš v svoje namene, ti lahko koristijo. Za magijo te vrste je primerov ničkoliko,« je obrazložil dr. Niko Kuret.

Ljudje so verjeli – in še verjamejo – da bo tisti, ki bo zgodaj vstal na novega leta dan, zgodaj vstajal celo leto. In tisti, ki bo vstal pozno, bo pozno vstajal celo leto ... Naši predniki so verjeli še marsikaj. Tisti, ki je v novem letu najprej zagledal veliko žival, naj bi bil celo leto močan, ter tisti, ki je zagledal majhno, naj bi bil len in slab V Prekmurju so celo verjeli, da je treba za zdrave noge na novoletni dan stopiti s postelje na železo. Vraževerni smo bili – in smo še – tudi na Štajerskem: ponekod so Štajerci verjeli, da bo človek, ki bo na ta dan padel, v novem letu umrl. Prav tako so verjeli – in še verjamejo – da ženska, ki prva vstopi v hišo, prinaša nesrečo. Na Dobrni so imeli

zato glavna hišna vrata na novega leta dan celo dopoldne zaprta. V Laškem so celo že zgodaj zjutraj na vrata hleva pribili križ.

Celo pometati je bilo treba na poseben način. »S pometanjem sprožiš neznane moči. Dekle mora na novo leto pomesti sobo trikrat in odnesti smeti na vrt ter jih tam raztrositi, da bo v novem letu sadje bolje rodilo,« še našteva dr. Kuret. Predpisano je bilo celo pometanje v pravi smeri. Pometati je bilo treba od praga proti mizi in ne v obratni smeri, saj bi lahko dekle pometlo srečo čez hišni prag.

Darovanje vodi

Vedeževanja ni manjkalo niti na novega leta dan. Marsikje so prerezali in posolili dvanajst glav čebule ter tako ugotavljali, kakšno naj bi bilo vreme v novem letu. Za Štajersko je bila značilna še ena šega. »Med najzanimivejšimi šegami, ki so se za novo leto ohranile prav do današnjih dni, sta darovanje vodi ter krašenje studencev in vodnjakov,« je pred pol stoletja zapisal Niko Kuret. Ponekod so štajerska dekleta vrgla v studenec novc ali rdeče jabolko in izrekla: »Ljuba voda, jaz te darujem od dna do dna,

sem za moža že dosti godna.« »Dar vodi naj ne zagotovi samo dekletom moža, ampak naj ohrani tudi vodo celo leto čisto in obilno,« je obrazložil Kuret. Drugod po Slovenskem so to počeli na drugačne načine. Ponekod na Štajerskem ali v Prekmurju so studenec ali vodnjak celo okrasili, na primer s smrečico.

Zaradi verovanja v čudodelno moč »novoletne« vode so se ponekod v njej umivali. Nekje na Štajerskem so že na božični večer položili v vodo rdeče jabolko in se šele na novega leta dan z njo umili. Tisti, ki je to počel, naj bi nato imel celo leto rdeča lica. V Poljanski dolini so

celo verjeli, da bo dobil tisti, ki se bo v novem letu prvi umil, zlate zobe. Dr. Kuret pripominja, da so se zato nekateri umivali že takoj po tistem, ko je odbila ura polnoč.

Drugi kraji, drugi običaji ... V Porabju na Madžarskem so na novega leta dan – takoj po polnoči – celo tepežkali. Pre-

bili so se do kamric, kjer so bila dekleta pod odejami, ter jih tepežkali in polivali z vodo. Pomembne so tudi lepe želje. Ob novem letu si ljudje že od nekdaj voščijo srečo, zdravje in zadovoljstvo. V modernem času so si tako začeli pošiljati voščilnice, ohranili so se tudi – in ponekod se še ohranja-

jo – koledniki in njihove kolednice. Niko Kuret omenja med drugim, da so novoletne kolednike na našem območju poznali v Laškem in njegovi okolici, Špitaliču, šoštanjski okolici, Savinjski dolini ...

Foto: slikovna zbirka
Knjižnice Mirana
Jarca Novo Mesto

Akademik dr. Niko Kuret

Najpomembnejši slovenski etnolog dr. Niko Kuret (1906–1995) je deloval dolga leta v Inštitutu za slovensko narodopisje pri Znanstveno-raziskovalnem centru Slovenske akademije znanosti in umetnosti. Inštitut je nekaj časa tudi vodil. Kuretovo življenjsko delo je knjiga Praznično leto Slovencev – starosvetne šege in navade od pomladi do zime, ki je izšla v štirih delih in to na 1.400 straneh. Obsežno raziskovalno delo je najprej izdala Celjska Mohorjeva družba.

Kuret se je rodil v Trstu, kjer je bil njegov oče zaposlen v osrednjem poštnem uradu. Med prvo svetovno vojno se je skupaj s starši umaknil na celjsko območje, na Kozjansko. Gimnazijo je obiskoval v Celju. Pozneje je bil njegov drugi dom v okolici Dobja na Kozjanskem. Zaradi svojega izjemnega raziskovalnega dela je postal član slovenske in evropske akademije znanosti in umetnosti, prejel je tudi Herderjevo nagrado. Med pomembnimi Kuretovimi deli sta tudi knjigi Jaslice na Slovenskem ter Maske slovenskih pokrajin.

Novo leto v drugih kulturah

Judje praznujejo svoje novo leto roš hašana septembra ali oktobra. Za svoje novo leto se spominjajo ustvarjenja sveta. Po judovskem štetju so letos obeležili novo leto 5781. Pravoslavno novo leto je vsakega 14. januarja, saj uporablja pravoslavna cerkev – za razliko od katoliške – julijanski koledar. Muslimani štejejo leta po hidžri, to je po prerokovi selitvi iz Meke v Medino. Muslimani tako letos obeležujejo leto 1442. Zelo bučno je praznovanje kitajskega leta z zmaji in s petardami, ko ljudje množično potujejo in se obiskujejo. Kitajci praznujejo v letu 2020 leto podgane, to je bogastva. Njihovo novoletno praznovanje je vedno na dan, ki je med 21. januarjem in 20. februarjem.

Kdo je posebna deklica s čudovitimi modrimi očmi?

»Verjamem v drugačne sanje«

»Na dan, ko se leto skoraj neslišno dotakne konca, se je rodila zelo posebna Deklica,« so uvodne besede posebne pravljice, ujetе v knjigo, ki bo izšla že čez nekaj dni. Zgodba o skrivnosti osebne moči in ustvarjanju drugačnih sanj je zapisana po resnični zgodbi družine, ki sledi svojemu srcu in na to pot vabi tudi bralca. Z nami jo deli Alja Pak Storjak, mamica čarobne deklice.

LEA KOMERIČKI KOTNIK

Alja že približno leto z mo-žem in s tremi otroki živi v enem najstarejših mest na Novi Zelandiji, v Nelsonu. Kot pravi, jo ta zelena dežela na drugem koncu sveta že od nekdaj privlači. Zanj se je zanimala že kot deklica in v osnovni šoli je pri geografiji vselej komaj čakala, da so »prilistali« do zadnjih strani atlasa, kjer je občudovala karto Nove Zelandije. Ta je zdaj postala njena druga domovina. Lahko bi rekli, da živi svoje sanje. A takrat si zagotovo ni predstavljala, kako posebno, drugačno, težko, a hkrati srčno in ljubeče bo njeno potovanje skozi življenje. In ne, njena knjiga ne govori o lepotah zelene dežele, temveč o ustvarjanju drugačnih sanj prav posebne deklice, ki s svojo nežnostjo povabi v čarobnost zvezdnatega neba tudi bralca.

»Nekega poznega večera, ko so vsi trije otroci zaspali in medtem ko se je ves svet za

nekaj časa ustavil, sem začela pisati. Njeno zgodbo, našo zgodbo in pravljico za vse vas. O skrivnosti osebne moči in o ustvarjanju drugačnih sanj,« razkrije avtorica ozadje knjižnega prvenca in dodaja, da je knjiga namenjena vsem – je dragoceno darilo otroku ali najdražjim, predvsem pa naj bo darilo sebi. Z močnim sporočilom nas usmeri k odkrivanju lastnih želja in nakazuje pot novih možnosti. Sama jo je podarila za rojstnodnevno darilo svoji deklici Niki, ki praznuje ravno danes, na silvestrovo. »Vse najboljše, Niki!«

Rojstvo čarobne deklice

Pisalo se je leto 2012. Pravzaprav se je poslavljalo. In takrat, na zadnji dan leta, se je rodila Niki. Deklica s posebno energijo in z izjemno milino, ki bije drugačne bitke življenja.

»Ime Niki pomeni zmago. In zanj je vsak dan borba. Vsak dan zmaguje v našem malem svetu, ki si ga prizadevamo zgraditi in postaviti na novih temeljih, da bi zanj bil karseda lep in nasmejan,« pravita srčna starša.

Ko je bila Niki stara tri leta, so specialisti ocenili, da ima manj kot dva odstotka vida. »Predmetom ni sledila, v oči nas ni pogledala, svojih čudovitih modrih oči tudi na najbolj zanimivih stvareh ni mogla zadržati, da bi si jih bolje ogledala. Kako in koliko vidi, nismo vedeli,« razlaga Alja in v nadaljevanju opiše pomemben dan, ko ji je Niki na svojstven način sporočila, kaj ji je všeč: »Spomnim se dneva v začetku poletja, ko sem jo peljala v umetniško galerijo v domačem kraju. V nekem trenutku, se je zagledala v rumeno in se iz srca nasmehnila. Prišli sva domov in vsem povedali, da bomo pobarvali njeno steno v sobici na rumeno.«

Alja Pak Storjak je po poklicu psihologinja in svetovalka za wellbeing v organizacijah. A kot pravi, je najprej mama. Mama dvojčkov Alexa in Mili ter čarobne deklice Niki, glavne junakinje resnične pravljice Verjamem v drugačne sanje.

Ko se je Niki rodila ni nič kazalo na to, da bo njena pot polna preprek. A še preden se je uspela družinica dobro ustaliti v svojem domu v domači Rogaški Slatini, sta starša pri dva tedna stari prvorojenki opazila blage tresljaje. Mirili so ju, da ti večinoma, v 99 odstotkih primerov, izzvenijo sami. A starša sta imela globoko v sebi občutek, da je pri Niki drugače, zato so se naslednji dan oglasili na nevrološkem oddelku, kjer so jih obdržali na opazovanju. Predviden nekajdnevni obisk se je podaljševal v dol-

»Niki je resnično izjemna, čudovita deklica. Želim si, da bi kdaj lahko uresničili njene najtežje izzive, drugačne sanje in da bi pozneje lahko z možem opazovala, kako lahko sama uresničuje svoje.«

»Ničesar ni, kar bi te pripravilo na življenje z otrokom s posebnimi potrebami. In vse-kakor te nič ne more pripraviti na življenje s CDKL5,« pravita starša deklice Niki, ki je na letošnje silvestrovo dopolnila osem let.

ge mesece. Zdravniki so skušali s številnimi preiskavami, meritvami in pregledi dognati, kaj krati spanec mali Niki, a brez uspeha, vsakodnevni napadi so se vrstili. Deklici so najprej postavili napačno diagnozo, pri čemer so se epileptični napadi stopnjevali in prehajali v različne

ter močnejše oblike, vendar zdravila oziroma kombinacije zdravil, ki bi jih ustavila ali vsaj ublažila, niso našli. Psihični in fizični napor je bil preprosto prevelik in starša sta se odločila, da bosta odpeljala Niki domov. Potrebovala je mirno, ljubeče in varno okolje.

»V življenju si nisem postavljala večjih načrtov, a na to, kar mi je namenilo življenje, se nikoli ne bi mogla pripraviti. Še vedno padam, se pobiram in ga na novo odkrivam.«

Črke, ki so za vedno spremenile njihov svet

Diagnozo so prejeli, ko je bila Niki stara skoraj pet mesecev, na oblačen in deževen majski torek. »CDKL5. Črke, izrečene v trenutku, in diagnoza, ki je zamrznila naš svet,« je trenutek seznanitve opisala Alja. Gre namreč za izjemno težko in redko bolezen, ki je zaradi redkosti poimenovana kar z oznako gena CDKL5. Gre za spontano gensko mutacijo, ki prinaša popolno odvisnost od drugih na vseh področjih življenja in ob tem še mnoge druge bitke in prepreke.

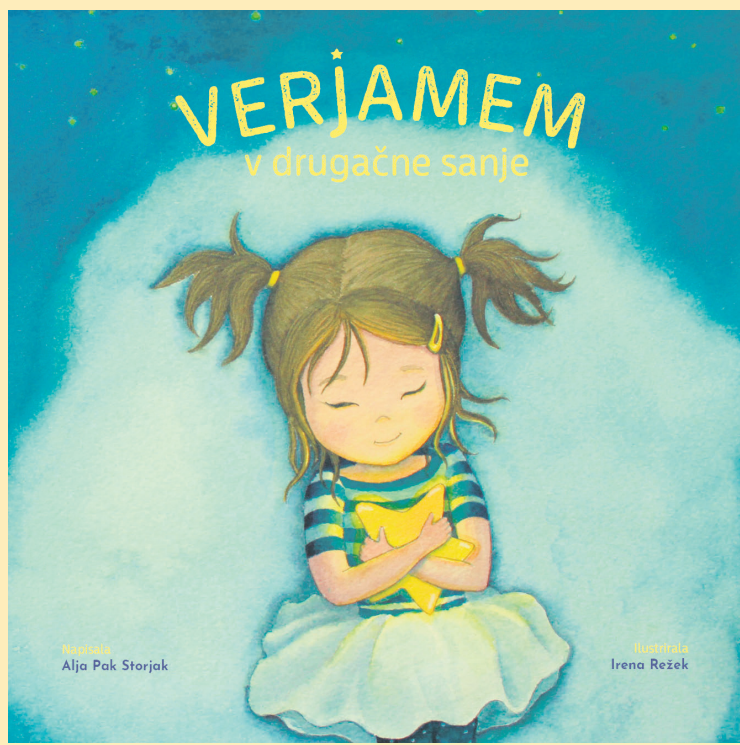
Niki je v Sloveniji edina s potrjeno diagnozo genske mutacije kromosoma X CDKL5. V svetovnem merilu je bila registrirana kot 198. Do danes ni znano, kaj povzroča CDKL5-mutacije, tudi zdravila za zdaj še ni.

»Ne bom pozabila dneva, ko sem vse skupaj dojela, ko sem kriče jokala in vse skupaj z bolečino »zaprla«. Potrebovala sem leta, da sem zadihala. In potem leta, da sem se sestavila in spet zažarela. Vmes mi je

Družina Storjak

Nikina zgodba se je mnogih dotaknila. Kljub veliki razdalji ob selitvi na Novo Zelandijo jo v domačem kraju mnogi še vedno spremljajo in jo imajo radi. Tako je letos družino presenetila pošiljka pisem učencev I. osnovne šole Rogaška Slatina, ki jih je v lanskem šolskem letu učila Lidija Sinkovič. Učiteljica, ki je pred leti učila tudi Aljo. »Življenjsko zgodbo o Niki učenci poslušajo z odprtimi usti. Vsi ji želijo pomagati po svojih najboljših močeh, zato ji s svojimi veselo obarvanimi balončki in srčki v pisemcih prenašajo pozitivno energijo. Z Niki želijo biti povezani, čeprav jih geografsko loči ocean. V sebi čutijo in hranijo njeno bližino,« je pred časom dejala Sinkovičeva. Kot učiteljica želi v svojih učencih spodbuditi empatijo, ki zelo pozitivno vpliva na razredno klimo, odnose ter vedenje, predvsem pa sprejemanje drugačnosti. Pravi, da bodo pisma še naprej z veseljem pošiljali.

Verjamem v drugačne sanje je čisto posebna pravljica, zapisana po resnični zgodbi družine, ki bije težke bitke življenja in premaguje premnoge izzive. A kljub vsemu ali ravno zato verjame v drugačne sanje in sledi svojemu srcu. Na tej poti se je družinica preselila iz Slovenije, dežele, ki v svojem imenu nosi ljubezen, na Novo Zelandijo, deželo dolgega belega oblaka. Res drugačna slikanica je namenjena aktivnim sanjalcem vseh starosti, bralca z močnim sporočilom in s skrbno zastavljenimi podobami usmeri k odkrivanju lastnih želja in nakazuje pot novih možnosti.

V knjižnem prvencu žarijo skrbno zastavljene podobe v izjemnih ilustracijah Irene Režek. Njene ilustracije so z izbranimi podrobnostmi pričarale resnično pokrajino, poseben svet, ki si ga boste tudi vi želeli umestiti v svoj dom. Več o ozadju knjige in njenem nastajanju si lahko ogledate na Facebookovi strani Verjamem v drugačne sanje.

pisi na strani so na nek način zdravilni, izjemna podpora so tudi vsi, ki nas spremljajo,« pri- znavajo Alja, ki si ni mislila, da bo približno sedem let kasneje še vedno delila zapise.

Sledili so srcu, našli so pot

»Z možem sva si vedno želela veliko družino in druga nosečnost je prišla, ko smo bili mirni in pripravljeni, dvojčka sta najina uresničena želja,« pove Alja. Pred več kot desetimi leti sta z možem že živela na Novi Zelandiji in želja, da bi se tja vrnila z otroki, je ostala. Kljub skoraj nemogočemu podvigu, mnogim omejitvam in zaprtim vratom zaradi Nikine diagnoze jim je lansko poletje uspelo. Sledila sta srcu, našla sta pot. »Pustiti varnost domačega kraja z vso podporo, ki smo jo imeli,

in se preseliti na drug konec sveta, kjer je treba vse ustvariti na novo in kjer smo zdaj že nekaj časa zaprti za vse obiske in zunanji svet, je skoraj nepredstavljivo. Začetki so bili zelo težki, ampak smo dobro in Niki se veliko smeji,« pove mamica. Življenje petčlanske družine se po vihnih letih počasi umirja. Alja je še vedno v prvi vrsti mama, ob čemer se kot psihologinja počasi vrača v delovno okolje. Dvojčka sta zakorakala v vrtec, kjer spoznavata angleščino in maorsko kulturo, Niki navdušuje in zadovoljno napreduje v šoli. Vključena je v posebni oddelek šole, kjer je vsak dan objeta z ustvarjalno raznolikostjo programa, sošolcev in srčne ekipe. Ob njej je

trenutno tudi spremljevalka iz Slovenije, s katero imata prav posebno vez. Temni grmeči velikani, ki skrajšajo premnoge noči, so še vedno z njimi, a pogled družinice je usmerjen naprej. »Niki nam je marsikaj razkrila, porušila okvirje mogočega, okrepila notranjo moč in intuicijo,« nam je zau-pala mamica Alja. »Ne bomo odnehali, potrebuje nas.« Njihova Facebookova stran, kjer še vedno delijo delček svojega življenja, se je ob selitvi in prihodu dvojčkov preimenovala, najdete jo pod imenom »Kind of Perfect Upside Down«, kar v prevodu pomeni »Po svoje popolno in obrnjeno na glavo«. Foto: osebni arhiv

»Diagnoza bolj malo pomeni in ne določa Niki. Odprla nam je vpogled v popolnoma nov svet, vrednote in mogočnost življenja,« pravi srčna in pogumna mamica.

Knjiga Verjamem v drugačne sanje, kjer spoznate delček sveta deklice Niki, je že na voljo v predprodaji. Na dom ali kot posebno darilo jo lahko naročite pri Založbi Chiara.

podarjala vedno več nasme-hov, zdaj me lahko objame,« z žarom in s posebno mehko-bo pripoveduje Alja. »Naš svet se je razbil na premnoge koščke, a vsi koščki so še vedno celi.« Kljub vsem težavam družina izžareva neverjetno moč in poskuša iskati rešitve, kjer se zdi nemogoče. Pred časom je bil že dnevni obisk na pregled v Ljubljano precejšen izziv, a je kasneje Niki dosegla nekaj, kar je bilo najprej nepredstavljivo. Za sabo ima 12 poto-vanj v New York, kjer je bila zadnja leta vključena v raziskavo. Z zadnjim potovanjem, s selitvijo na Novo Zelandijo, je obkrožila ves svet.

Posebna moč in pogum

»Bil je čas, ko sem zaupa-la, da smo v dobrih rokah.

Tako so mi govorili, to sem ta-krat slišala. In potem je prišel čas, ko so mi povedali, naj ne upam več, naj se sprijaznim, naj samo sprejemem. A vsakič, ko sem pogledala njene velike modre oči, sem v objemu z njo čutila brezpogojno ljubezen. Čutila sem popolno nežnost, mir in brez vsakršnega dvoma vedela, da moram dalje,« raz-kriva pogumna mamica. »Niki ima neopisljivo notranjo moč. Čarobna je. Kljub vsakodnevnim težkim izzivom me ves čas s posebno nežnostjo vodi,« po-mirjeno in ponosno pove Alja. Ko je Niki dopolnila deset mesecev, sta njena starša Alja in Siniša zapisala zanjo deset drugačnih sanj – da bi lahko slišala svoj glas, brezskrbno pomežiknila soncu, z najljub-šimi barvami prepleskala stene in podobno. Med njimi je tudi,

da bi rada rekla hvala komu, ki bo zmešal prave sestavine, da bo umaknil ovire s poti, da bo lahko vsa bolečina izginila. Ta-krat sta ustvarila Facebookovo stran »A Different dream 4 Niki« s katero sta »odprla vrata v nji-hov drugačen svet«, predstavi-la Niki in osveščala o diagnozi, predvsem pa sta svetu pokaza-la brezpogojno ljubezen, ki je povezovala in še povezuje dru-žino. »Niki ne govori, ne sedi, ne hodi, ne vemo, koliko in kaj vidi, ne more prijeti žličke. A v sebi nosi izjemno nežnost. Njene roke so se okrepile in zdaj nas lahko objame, ima pa tudi najbolj čaroben nasme-h, na katerega smo čakali tri leta,« razlaga Alja. »Včasih napišem kaj težkega. Večinoma pa je na strani predstavljena njena moč z majhnimi zmagami in izzivi, ki jih vsak dan premaguje. Za-

Niki je posebna deklica s čudovitimi modrimi očmi in skrivnostno čarobnostjo. Ima zelo redko diagnozo in številne dnevne izzive, a hkrati z nepredstavljivo nežnostjo postavlja močne temelje družini. Predobro pozna viharje in grmeče oblake, a se vsako jutro zbudi z nasmehom in neopisljivo milino. Je deklica, ki je v zadnjih treh letih obkrožila ves svet in zdaj z družino živi na Novi Zelandiji. Deklica, ki navdihuje. V knjigi Niki v objemu puhastega oblaka kot glavna junakinja riše rumene zvezdice – drugačne sanje – in verjame vanje.

Peter Simoniti je legenda celjskega ljubiteljskega odra

Dedek Mraz s pol stoletja »delovne dobe«

Peter Simoniti, ki je nastopal skoraj pol stoletja kot celjski in okoliški dedek Mraz, je praznoval letos 90-letnico. Kot dedka Mraza so ga spoznali otroci v Celju, Savinjski dolini, na Kozjanskem in Koroškem, najbolj znan pa je kot dolgoletni gledališčnik. Kot ljubiteljski igralec je nastopil v več kot petdesetih vlogah, prav tako je režiral. Kdo se ga ne spomni kot župnika v Cankarjevem Hlapcu Jerneju ter Kralju na Betajnovi, kot zlodeja v Pohujšanju v dolini šentflorjanski, kot zdravnika v Mollierovem Namišljenem bolniku, kot Bonaventure v Župančičevi Veroniki Desiniški, kot Piccolominiu v Celjskih grofi ...

BRANKO JERANKO

Nekdanji otroci, ki jih je obiskoval Peter Simoniti kot dedek Mraz, so danes lahko že stari starši ... »Spomini so zelo lepi, tudi kaj kritičnega je bilo vmes. Vse sem ohranil v srcu,« se spominja dolgoletni dedek Mraz – Simoniti. Zadnja leta živi v domu za starejše občane, v Martini hiši Doma sv. Jožefa v Celju. Pred letošnjimi božično-novoletnimi prazniki sem se z njim pogovarjal na daljavo, saj velja v Martini hiši stroga karantena. Spomnil se je, da je obiskoval kot decembrski dobri mož predvsem vrtce, razveseljeval je tudi po šolah. Našel mi je nekaj krajev, kjer je poskrbel za veliko otroško veselje: Podčetrtek, Bistrica ob Sotli, Pristava pri Mestinju, Šentjur, Slovenske Konjice, Žalec, še prej Slovenj Gradec ... Vabila so ga tudi podjetja. Kot decem-

brski dobri mož je deloval tudi po pol meseca skupaj, včasih celo po cele dneve. Tudi kaj neprijetnega se mu je zgodilo ... Peter Simoniti je veren in je bil po tistem, ko je ob neki priložnosti z otroki kot dedek Mraz molil, celo zaslišan. To so bili časi, ko je prisegala državna oblast na drugačne vrednote in je nekatere stare dajala v nič.

Pred spremembo političnega sistema, tik pred osamosvojitvijo, je začel nastopati še kot Miklavž. V tej vlogi je nato nastopal dolga leta v celjski kapucinski župniji, na Jožefovem hribu, v Šentrupertu nad Laškim in še marsikje. Kot Božiček ni nastopil nikoli. V starih časih, v obdobju pred drugo svetovno vojno, so otroci namreč poznali le Miklavža, po njej se mu je pridružil še dedek Mraz. Božiček, ki za-

Peter Simoniti kot dedek Mraz pred pol stoletja, leta 1970. Tako je obdaril otroke zaposlenih v Stanovanjskem podjetju Celje. (Vir: portal Kamra, prispevala Vida Škedelj)

dnja leta prevladuje, pri nas nima dolge tradicije. Niti dedek Mraz je nima. Novi časi, novi dobri moške ...

Osemletni režiser

Dolgoletni Celjan Peter Simoniti izvira iz Goriških brd in mu je bila kultura tako rekoč položena v zibelko. Po očetovi

strani je v sorodu s skladateljem Radom Simonitjem in po materini z Marico Oštirjevo.

Ko se je Peter rodil, so bili na Primorskem težki časi fašističnega preganjanja in poitalijancovanja slovenskega prebivalstva. Kot otrok je postal s starši begunec iz fašistične Italije. Njegovo prvo domo-

vanje tostran rapalske meje je bilo v Zvirčah pri Tržiču. Ko je dobil Petrov oče tik pred drugo svetovno vojno službo v Topolšici, se je družina preselila na Štajersko. Po šolanju se je Peter najprej zaposlil v Slovenj Gradcu, in sicer v banki. Tam je tudi začel nastopati kot dedek Mraz. Leta 1957 se je preselil v

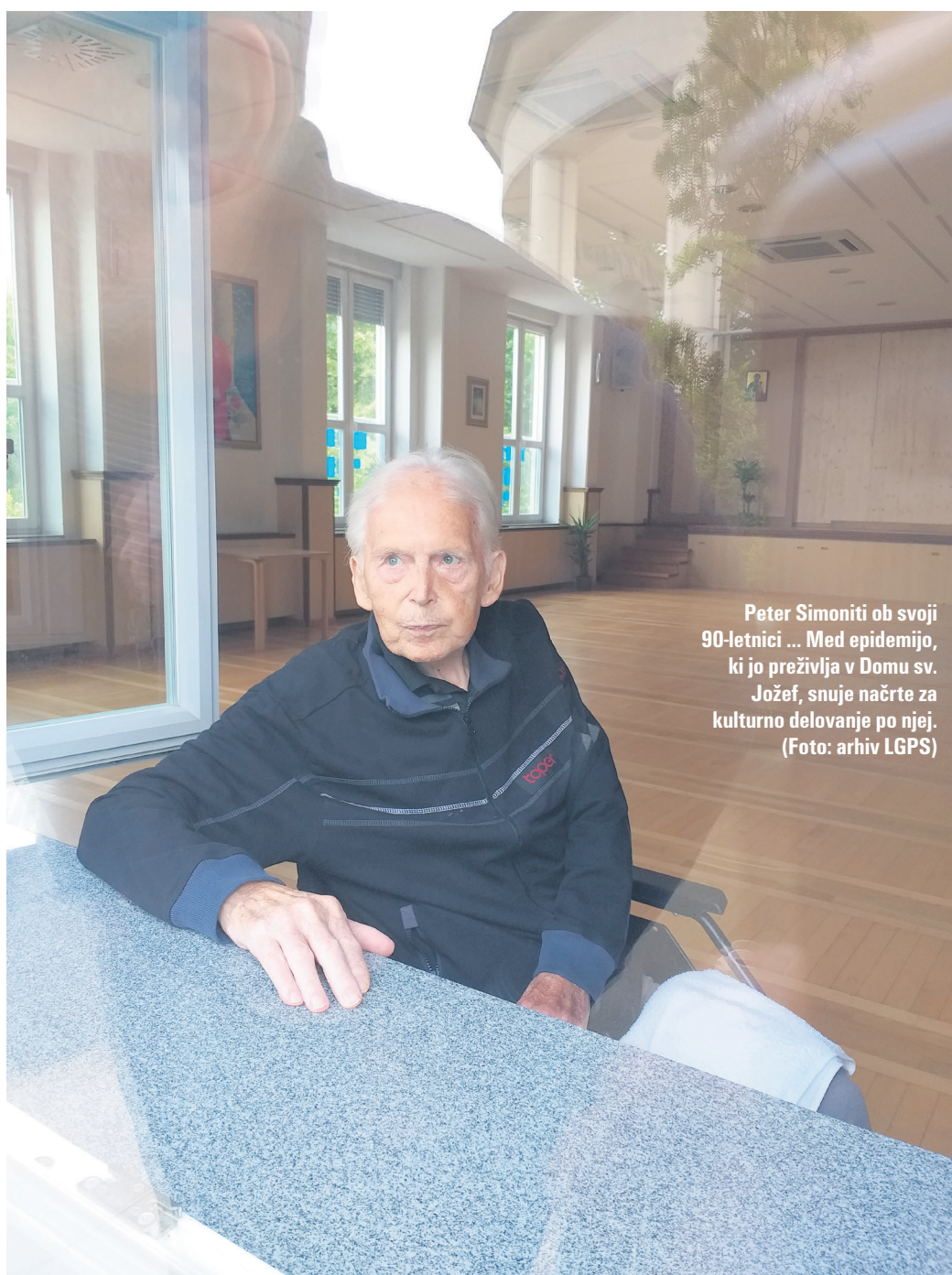
Celje, kjer je postal dolgoletni decembrski dobri mož. Tako kot v Slovenj Gradcu – in nekaj časa v Šoštanju – je bil tudi v Celju dolga leta zaposlen na področju bančništva.

Tisti, ki hoče razveseljevati otroke kot decembrski dobri mož, mora biti dober igralec. Peter Simoniti je kot igralec seveda zelo nadarjen, nastopil je v več kot petdesetih vlogah. Že kot osemletni deček je pripravil v neki drvarnici igrice o deklici, ki se je izgubila v gozdu. V tej igrici je nastopil s štirimi soigralci – tako v igralski kot v režiserski vlogi. Ljubezen do odra ga je zasvojila ... Kot odrasel je najprej igral nekaj let med bivanjem v Slovenj Gradcu. Nadaljeval je v celjskih gledaliških Zarja in Delavski oder ter v gledališki sekciji Kulturnega društva Svoboda Celje. Pozneje se je pridružil Amaterskemu gledališču Štore in bil več kot tri desetletja umetniški vodja ter gonilo Ljubiteljskega gledališča Teharje – Celje. Ob tem je pripravil v celjski javni knjižnici različne pesniške literarne večere. V kulturno življenje se je prav tako vključil v celjskem Domu sv. Jožefa in to v igrah, na pesniških večerih ... Trenutno razmišlja, da bi pripravil na Jožefovem hribu večer poezije pesnika Goriških brd Alojza Gradnika. »Seveda, če bo še mogoče nastopati. Moje delo še ni končano,« je pristavil.

Preimenovanje gledališča

Pomembno je seveda tudi Simonitijevo režisersko delo. Že kot osemnajstletni fant je režiral v domači Biljani v Goriških brdih Nušičevo delo Analfabet ter po prihodu v Celje igro Bog z vami, mlada leta. V tej igri so sodelovali kar trije Petrovi sorodniki; oče, sestra in brat.

»Najuspešnejši režijski opus Petra Simonitija zago-

Peter Simoniti ob svoji 90-letnici ... Med epidemijo, ki jo preživlja v Domu sv. Jožef, snuje načrte za kulturno delovanje po njej. (Foto: arhiv LGPS)

Peter Simoniti lani, po stoti uprizoritvi drame Leta nič, en dan potem. Gre za delo pisatelja Zorka Simčiča. (Foto: arhiv LGPS)

Deček Peter Simoniti, skupaj z mamo Hilarijo, očetom Romanom ter sestro Ivanko (Vir: portal Kamra, prispeval Muzej novejšje zgodovine Celje)

Od ruskega mužika do slovenskega očaka

Dedek Mraz, ki smo ga posvojili takoj po drugi svetovni vojni, je nastal po zgledu iz Sovjetske zveze, Rusije (po rusko »djed Moros«). Po prelomu Jugoslavije s Stalinom smo začeli dedka Mraza sloveniti ... »Nekritični uvoz sovjetske šare nam je navrgel še ruskega mužika, ki naj bi razveseljeval, vzgajal in nagrajeval naše otroke,« se je hudoval časopis Slovenski poročevalec leta 1952, skupaj z nekaterimi drugimi časniki. Predlog, da bi dedka Mraza preimenovali v »očo Triglava«, kljub vsemu ni bil sprejet. Prav tako ne predlog, da naj bi nastala »babica Zima«.

Slikar Maksim Gaspari je upodobil leta 1952 slovenskega dedka Mraza s slovensko polhovko na glavi.

Pet let pozneje je določila Zveza prijateljev mladine zunanjo in notranjo podobo lika slovenskega dedka Mraza: »Tako lahko danes že v glavnih obrisih orišemo podobo specifično slovenskega dedka Mraza: dedek je prikupen gorenjski očak, odet s kožuhom in drugimi deli narodne noše.« Etnolog dr. Janez Bogataj ga je v novih razmerah – po osamosvojitvi – nič kaj prijazno opisal kot umeten konstrukt ruskega telesa, slovenske obleke in amerikanističnega paradnega nastopa ter izmišljene mitologije. Kljub takšnim pomislekom iz narodopisne stroke se je dedek Mraz med ljudmi priljubil. (Vir: Damjan J. Ovsec, monografija Trije dobri možje).

tovo predstavljajo predstave, ki so postale železni repertoar našega gledališča. To so dramatizirana novela Pod Košatim očesom Alme M. Karlin, recital Venec spominčič možu na grob Ljubke Šorli ter gledališka igra Leta nič, en dan potem Zorka Simčiča,« poudarja **Lovro Tacol**, član Ljubiteljskega gledališča Petra Simonitija Celje, to je dosedanjega Ljubiteljskega gledališča Teharje – Celje. Letos je minilo že trideset let, odkar uprizarjajo omenjeno delo Alme Karlin, delo Ljubke Šorli petindvajset let ter delo Zorka Simčiča več kot dvajset let. Lani decembra je bila že stota uprizoritev tega Simčičevega dela. Zamejska pesnica Ljubka Šorli je posvetila sonetni venec Venec spominčič možu na grob svojemu pokojnemu možu Lojzetu Bratužu, ki so ga usmrtili fašisti v mirnem času.

Peter Simoniti ima nasploh velike kulturne zasluge, ki jih javnost zna prepoznati. Na letošnjem občnem zboru Ljubiteljskega gledališča Teharje – Celje se je to preimenovalo

v Ljubiteljsko gledališče Petra Simonitija Celje. Slovesno preimenovanje je bilo oktobra v celjskem Narodnem domu. »Peter Simoniti ostaja gledališki duhovni oče, ki še vedno prefinjeno vodi in usmerja naše delovanje, predvsem pa mu postavlja visoka umetniška merila. Zato si bomo s ponosom nadeli njegovo ime,« je preimenovanje utemeljil Lovro Tacol. Poudarja Simonitijev neizmeren žar in ljubezen do življenja na odru, kjer se je zapisal kot igralec, režiser, scenograf, kostumograf, idejni oče ter nasploh skrbnik in vodnik slehernega podviga gledališke skupine. Tacol pripominja, da se je v preteklosti velikokrat zgodilo, da je najširša javnost to gledališko skupino manj poznala po njenem imenu kot po tem, kdo jo vodi.

Večna ljubezen

Devetdesetletnica je vsekako čas, ko hitijo spomini v mlada in manj mlada leta. V pogovoru z menoj se je legenda celjskega ljubiteljskega odra med drugim spominjal

nekdanjega Celja. Ko se je leta 1957 priselil, je bilo to razmeroma majhno, vendar kulturno bogato mesto. »Bilo je zelo, zelo majhno,« pripominja. Stanoval je v Trubarjevi ulici, kjer je bilo pri gimnazijski stavbi že konec mesta. Številnih blokov na Otoku takrat še ni bilo, zgrajeni so bili pozneje.

»Celja sem se hitro navedil. Zelo mi je drago,« je med drugim povedal. V knežjem mestu si je ustvaril družino z soprogo Nado. V zakonu sta se rodila hči in sin, danes ima Peter že vnuke in pravnukke. V Martino hišo Doma sv. Jožefa se je preselil z bolno ženo Nado pred desetletjem. Soprogo, ki se je za vedno poslovila pred dvema letoma, je spoznal med seminarjem v Ljubljani. »Takrat je nastala ljubezen, ki je dolgo trajala in seveda še traja!« se je spomnil ljubljene osebe, ki jo zelo pogreša.

»V Domu sv. Jožefa sem zelo zadovoljen. Tu sem dobil vse možnosti, da sem lahko deloval na področju igre in režije,« je povedal o

kulturni »hrani«, ki jo potrebuje s številnimi sodelavci. Po padcu in zlomu na odru ne more več igrati. Zaradi letošnje epidemije je za stanovalce domov za starejše občane zelo hudo leto. »Upam, da bom lahko takrat, ko bo minila epidemija koronavirusa, spet sodeloval

pri predstavah kot režiser,« je poln upanja. Zaradi izogibanja morebitni okužbi z virusom preživlja dneve v svoji sobi sam, brez obiskov. »Čakamo na to, da se bo epidemija podela,« je povedal Peter Simoniti, ki si krajša čas med drugim z branjem in s pripravljanjem dveh

novih režiserskih projektov. Na cepivo proti covidu-19 že težko čaka in se želi čim prej cepiti. »Ob letošnji 90-letnici bi se seveda bistveno bolje počutil, če tega virusa ne bi bilo. Upam, da bom to preživel,« je dejal mož, ki mu načrtov ne manjka.

Foto: osebni arhiv

Pred petimi leti ... Peter Simoniti v vlogi sreskega načelnika v Nušičevi komediji Analfabet. Na fotografiji je skupaj z igralcem Žarkom Conradijem. (Foto: Valentin Steblovnik)

Srečanje dobrih mož ... Peter Simoniti, ki je več desetletij nastopal kot dedek Mraz, med predlanskim srečanjem z Miklavžem. (Foto: Miha Lokovšek, Dom sv. Jožef Celje)

Z uprizoritve srednjeveškega misterija Slehernik, na celjskem Starem gradu. Peter Simoniti je nastopil v vlogi Boga.

Peter Simoniti med recitalom Doma sv. Jožef, pred petimi leti (Foto: Miha Lokovšek, Dom sv. Jožef Celje)

Fotografski pregled

Naj se takšno leto ne ponovi!

Leto 2020 – kako se ga spomnim, kako sem ga preživel? Ne sprašujte, verjetno tako kot vi. Upam, da bo neponovljivo, in neverjetno srečo imam, da vam o tej pandemični bolezni ne pišem iz prve roke. Vsaj za zdaj še ne in naj tako tudi ostane. Srčno si to

želim. Toliko zdravja kot sem letos zaželel ljudem, še nisem nikoli. Želim si tudi, da se takšno leto ne bi ponovilo. Čeprav se zavedam, da so ljudje izkusili še mnogo večje grozote in katastrofe, to leto ni bilo enostavno.

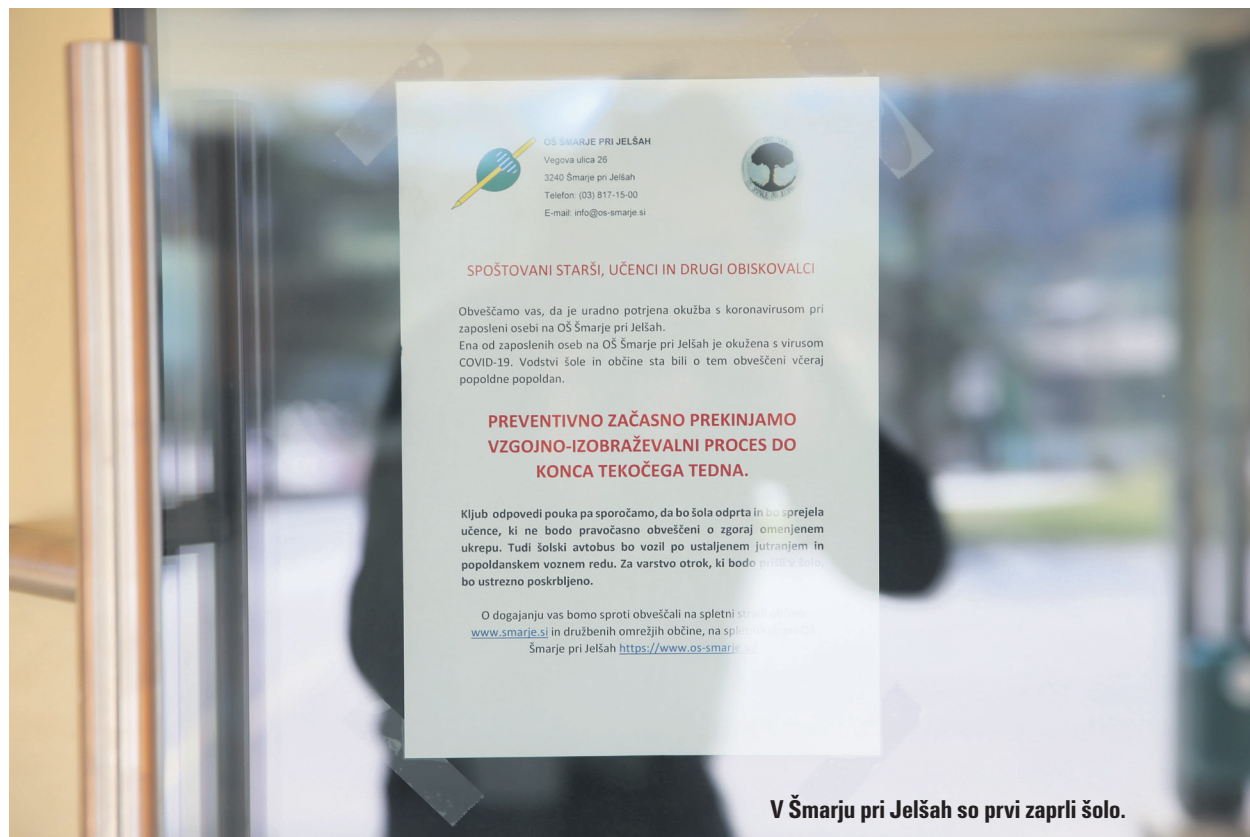
ANDRAŽ PURG – Grupa

Silvestrski prvi poljub

Začetek razkuževanja

V Šmarju pri Jelšah so prvi zaprli šolo.

Izolacijsko kosilo pri mami

Nora kombinacija – spomladanski »lockdown« in puščavski pesek

To je nekaj, kar nam manjka.

Kolektivna izolacija

Jesenski užitki v hribih in začetek gradnje novega doma na Okrešlju

Smisel za humor ostaja.

Skok v Savinjo

Brezbrižni užitek kljub zimi, ki je ni.

Pust Vransko

Ampak se prepričujem, da mi je bilo odvzeto leto – ali mi bo morda še eno – in potem se bodo stvari uredile. In čez nekaj let se ga bom spominjal, kot bi film na hitro prevrtel.

In vendar je nekaj trenutkov, ki sem jih imel čast ovekovečiti, doživeti, preživeti. Tukaj so na hitro izbrani. S temi decembrskimi dnevi ne bom izgubljal časa. Raje se spominjam

neverjetno lepih trenutkov zadnjih nekaj prejšnjih let. Spominjajmo se jih skupaj. Vsaj letos. V prihodnje pa jih ustvarjajmo skupaj, tako kot smo jih nekoč.

Srečno, mnogo zdravja vam želim. Predvsem bolj družabno in zabavno novo leto!

Foto: Andraž Purg – Grupa

Nov posel za nekatere

Nova realnost družinskega druženja

NK Celje je državni prvak!

Šolska realnost za nekaj časa

Novi tednik je z vami že 75 let!

Za praznike bomo doma.

Lepo, ampak drugačno kot prejšnja leta.

Zgodba o Nigerijki Sophie Jite Gbemuotor, ki igra košarko v Celju in želi nastopati za slovensko reprezentanco

Najprej jo je zanimalo, ali skozi Celje teče reka

Kako napisati zgodbo, ki se pravzaprav še dobro začela ni? A vendar: srčna Sofi iz Nigerije je v Sloveniji, igra košarko, soigralke, sošolke in sošolci jo imajo zelo radi. Stara je šestnajst let. Še preden je pripotovala pred poltretjim letom, jo je zanimalo, ali skozi Celje teče reka. Takrat je bila zaskrbljena, kako bo prala perilo ...

DEAN ŠUSTER

Zdaj se nasmeji ob tem vprašanju in navihano odvrne, da jo je to zanimalo predvsem zaradi ribolova. To je zgodba o dekletu, ki ne vidi najbolje, o obetavni košarkarici, ki je presrečna, da je tukaj, čeprav neskončno pogreša starše, sestre in brate, o Nigerijki, ki obožuje vampe, o nekdanji osnovnošolki, ki še nekaj dni pred plesom na valeti ni imela čevljev, o srednješolki, ki je izjemno hvaležna za vsako stvar, s katero ji ljudje pomagajo, o ženski, ki to še ni, a kmalu bo, in tedaj bo skušala žogo zabiti v koš.

Jasno izražena namera

Leta 2016 so v Yaunde, glavno mesto Kameruna, odpotovali trije predstavniki Ženskega košarkarskega kluba Cinkarna Celje, predsednik Borut Kop, športni direktor Uroš Kranjc in trener članic

ter selektor Slovenije Damir Grgić. Sprejeli so vabilo tamkajšnje nogometne akademije, ki je podpisala partnersko sodelovanje z Nogometnim klubom Rijeka, obenem je iskala tudi partnerja v evropski ženski košarki. Želja celjskega kluba je bila pridobiti mlado košarkarico z zelo razvitimi atletskimi sposobnostmi, s primerno telesno višino in zlasti takšno, ki še ni bila nikjer registrirana kot košarkarica.

Enoletni boj za vizo

Potem so Afričani začeli pošiljati fotografije in videoposnetke. Po približno letu so poslali tudi videoposnetek, na katerem je bila Sophie. Na šolskem treningu in tekmovalju je v oči padla nigerijskemu trenerju Innocentu Bizjamesu iz agencije G2G Basketballacademy, ki je preko Kamerunca, pri katerem so bili predstavniki celjskega

kluba na obisku, vzpostavil stik z njimi. »Po ogledih več posnetkov smo se odločili, da bomo Sophie pripeljali v naš klub,« se spominja športni direktor Uroš Kranjc. »Toda nismo vedeli, da je pridobivanje vize takšna težava. Eno leto smo se borili za vizo in na koncu nam je pomagal poslovni partner našega nogometnega agenta, Celjana Ambroža Krajnca, doma iz Budimpešte, ki je na koncu

»Najraje jem riž z omako. V Zagrebu mi je Uroš omogočil, da sem kupila sestavine iz Nigerije. Zato lahko skuham jed iz rib, jajc in paradižnika ter še iz česa. In s pekočimi začimbami.«

tudi odpotoval v Nigerijo in jo pripeljal v Slovenijo,« dodaja Kranjc.

»Moli in veruj«

Pred treningom v osem ur vožnje oddaljenem Lagosu je Sophie poklical njen trener Innocent in ji povedal, da ji bo pomagal, saj je vzpostavil stik s klubom v Sloveniji, ki jo je pripravljen sprejeti. »Potrebovala sem dovoljenje staršev. Oba sta mi rekla, da sta ponosna name in da mi želita veliko sreče in uspeha.

Malo nas je bilo sicer strah, kaj me čaka,« je priznala Sophie. Nato se je zapletlo z vizo. Dvakrat so zavrnilo prošnjo zanjo. »Jokala sem. Postajala sem vedno bolj zaskrbljena. Mama mi je pojasnila, da bo morda slovenski klub tudi obupal. Obenem me je tolažila. »Če te resnično želijo imeti, potem se ne bodo kar tako predali. Zato moli, veruj in še naprej sledi svojemu hrepenenju. Kar ti je

da jo je bilo zelo strah, kako jo bodo sprejeli v šoli, klubu. Zakaj? »Ker sem temnopolta ...« je izustila, da sem jo komaj slišal. Imela je sklonjeno glavo, nato jo je dvignila in me ponosno pogledala. Ustnice so se ji razlezele v sramežljiv nasmešek. V madžarski prestolnici sta jo pričakala vodilna moža kluba. »Predsednik je bil zelo resen, tako da sem bila malo prestrašena. Bolj sproščena sem bila z Urošem, saj sva se že prej pogovarjala po telefonu,« je povsem iskrena Sophie. Še isti dan je hotela videti dvorano Gimnazije Celje – Center.

Dobro vidi le na eno oko

Košarkarska sezona je bila tedaj končana, približevala so se počitnice in Sophie je

Michael Gbemuotor ima dve ženi, kar dovolujeta njihova kultura in vera, tako da ima Sofija devet bratov in sester. Razmere za življenje pri njej doma so težke, saj imajo težave z vodo in elektriko. Mama je kuharica in pripravlja hrano v restavraciji. Vsak dan vstaja ob treh zjutraj. Tudi Sophie je vstajala ob istem času, saj ji je pomagala. Zaradi tega je imela veliko težav v Sloveniji, saj se je prebujala sredi noči. Njen oče je delal v termoelektrarni, ki so jo zaprli, zato je izgubil službo in je že dolgo brezposeln. Sophie pravi: »V Sloveniji je veliko bolj preprosto živeti, saj imajo ljudje vse, kar potrebujejo. Voda je na voljo povsod, z elektriko ni težav, na razpolago je internet. Doma smo prali na roke. Kako prav pride pralni stroj!«

Pod košem na igrišču v Nigeriji

Sofijina starša, Michael in Ruth Gbemuotor

Na valeti IV. osnovne šole v Celju

September 2020

S sošolkami in sošolci na začetku drugega letnika

S športnim direktorjem ŽKK Cinkarna Celje Urošem Kranjcem

Uroš Kranjc spremlja Sophie od prvega dne in skrbi za njo, kot da mu je hči. Sophie ga venomer naslavlja s: »Sir!«

Čevlji iz Amerike za Sophie

V zadnjih dneh šolske sezone je Sophie spoznala prostore IV. osnovne šole, jeseni se je vpisala v deveti razred. Vsi vpleteni v Sophiejino zgodbo so izjemno hvaležni ravnateljici Nevenki Matelič Nunčič in učitelju Bojanu Skomini, ki se ji je popolnoma posvetil in celotno šolsko leto individualno delal z njo. Pomagal ji je v tolikšni meri, da je uspela končati osnovnošolsko šolanje. Še več, ko so uvideli, da se Sophie boji vode, ji je priskrbel plavalnega učitelja Mateja Čretnika. Pred valetom se je pojavila težava. Sophie nosi zgolj športne copate, ko je prišla zima, so ji zlahka priskrbeli tople čevlje. Toda s številko noge 45 ni bilo lahko najti primernih čevljev za ples. In spet so zagato rešila klubska poznanstva. Na pomoč je priskočila nekdanja članica Cinkarne Chatrice White, ki je iz ZDA poslala dovolj velike čevlje.

Hitra in poskočna ničla

Na dresu nosi številko 0. Njen vzornik je namreč zvezdnik lige NBA Russell Westbrook, ki se zelo posveča obrambnim nalogam in atraktivno zabija žogo v koš. Sophie je visoka 186 centimetrov (na igrišču s športnimi copati 188 cm), saj je v Sloveniji zrasla za tri centimetre, po skoku seže z roko precej nad obroč. Teniško žogico že uspe zabiti, košarkarske še ne, a si to neizmerno želi. Njena hitrost je prišla do izraza tudi na derbiju članic pred tremi tedni v Kranju, kjer je najboljši igralki Triglava dvakrat vzela žogo in urno odhitela proti košu ter

Trenerja Damirja Grgića neizmerno spoštuje, a se rada nasmeji ob anekdoti. Imela je pet osebnih napak, sedela je na klopi in čakala na konec tekme, ko jo je trener nenadoma poklical. Vedela je, da ne more več v igro, a ga je ubogala. Vstala je, slekla trenirko, toda brez smeha ni zdržala. »Kaj se smejiš, pojdi na igrišče!« Nesporazum je bil hitro odpravljen, ko so trenerju pojasnili, da ima Sofi pet osebnih napak.

zadela. Prvič je za celjsko člansko ekipo zaigrala že v prejšnji sezoni, trener Damir Grgić ji je ponudil priložnost proti Domžalam in Sophie je dosegla sedem točk. V prvi sezoni v Celju je osvojila drugi mesti v državnem prvenstvu s pionirsko in kadetsko ekipo Cinkarne. Na zaključnem turnirju pionirk v Grosupljem je bila najboljša skakalka celotnega tekmovanja in obenem tudi uvrščena v najboljšo peterko turnirja. V mednarodni regionalni ligi Waba je bila s pionirkami Cinkarne druga in s kadetinjami tretja.

Želi biti slovenska reprezentantka

Lansko jesen je šolanje nadaljevala v programu medijski tehnik v Srednji šoli za strojništvo, mehatroniko in medije, ki sodi v Šolski center Celje. Tam se je za

ureditev dokumentacije zelo potrudila Mateja Zorko Pavšar. Sophie je zdaj že v drugem letniku. Ko je končevala prvega, so se nizali uspehi pod koši. Naslova državnih prvakinj je osvojila z mladinkami in kadetinjami, s slednjimi je bila najboljša tudi v Jadranski ligi (Waba). Letos je Grgić Sophie skupaj z njenimi vrstnicami priključil članski ekipi. Glede na slovensko zakonodajo bo s polnoletnostjo (10. januarja 2022) imela pravico pridobiti slovenski potni list. Njena želja je igrati za slovensko reprezentanco.

Neprecenljiva pomoč soigralk

Prve dni bivanja v Sloveniji je Sophie imela težave s prehranjevanjem. Vsa ko jed je izbljuvala. Ves čas je iskala začinje-

no hrano, spraševala je, kje naj dobi pekoče začimbe. Na Vranskem je poskusila vampe in bila navdušena. Nato jih je večkrat jedla v teharski restavraciji. Zdaj vse rada je. Še posebej ji dišijo kitajska hrana (zaradi omak), juha z rezanci, čevapčiči, piščanec, riž ... Velikokrat hrano pripravi sama v stanovanju v središču mesta, kjer živi s soigralkami Mojco Jelenc, Blažo Čeh in Leo Bartelme. Dekleta pravijo, da zelo dobro kuha. »Najraje jem riž z omako. V Zagrebu mi je Uroš omogočil, da sem kupila sestavine iz Nigerije. Zato lahko skuham jed iz rib, jajc in paradižnika ter še iz česa. In s pekočimi začimbami,« s široko razprtimi očmi razlaga Sophie. Vsi se strinjajo, da je za svoja leta zelo skrbna, odgovorna in neverjetno samostojna. Pri šolskih obveznostih sta ji v veliko pomoč predvsem Mojca in Blaža. Med prazniki jo k sebi povabijo soigralke, predlani je novo leto dočakala pri Jelenčevih, lani pri družini Ane Nuše Anžič. Del počitnic je v Splitu preživela z Marto Ostojič. »Dekleta so jo izjemno lepo sprejela, pomagajo ji na vsakem koraku,« je vesel Kranjc.

Še približno leto in ...

Slovenski košarkarski zavezančki upajo, da bo Košarkarska zveza Slovenije

(KZS) ustrezno »pritisnila« na Mednarodno košarkarsko zvezo (Fiba), naj ji dodeli košarkarsko državljanstvo brez zvezdice. To bi pomenilo, da lahko v naši izbrani vrsti igrata tako Sophie kot tudi na primer Američanka Shante Evans. Glede na to, da je bila Sophie prvič registrirana prav v Sloveniji in da tukaj živi, bi se želja lahko uresničila. Če bi KZS pravočasno predlagala spremembo novele, da lahko državljanstvo v Sloveniji pridobiš že pred šestnajstim letom (tako imajo Španci, Italijani, Rusi, Srbi ...), bi se razpletlo brez zvezdice. Za vse, ki potni list dobijo po 16. letu, generalni sekretar Fibe glede na okoliščine odloči, ali so brez tako imenovane zvezdice ali z njo. A trenutno največjo težavo za Sophie predstavlja to, da želpoltretje leto ni bila doma, da ni videla najbližjih. Zaenkrat obisk Nigerije ne pride v poštev, saj bi bil povratek v Slovenijo zelo rizičen. Nihče ne bo ponoviti mučnega pridobivanja vize. Ko bo čez približno leto polnoletna in bo imela slovenski potni list, bo začela razmišljati o snidenju z družino, po čemer tako srčno hrepeni. Sophie ima eno novoletno željo.

Foto: Andraž Purg - GrupA, osebni arhiv SOPHIE JITE GBEMUOTOR

»Doma sem pogosto igrala nogomet s fanti. Ko sem bila stara enajst let, sem se zalela v vratnico. Tedaj so se začele težave z levim očesom.«

»Mama mi je pojasnila, da bo morda slovenski klub tudi obupal. Obenem pa me je tolažila. «Če te resnično želijo imeti, potem se ne bodo kar tako predali. Zato moli, veruj in še naprej sledi svojemu hrepenenju. Kar ti je namenjeno, bo tvoje,« mi je govorila.«

Manca Ogorevc in Branko Završan ... Oddaljenost je le koronska, simbolična, v dojetanju igre pa ju povezuje bližina.

Manca Ogorevc in Branko Završan, dramska igralca Gledališča Celje

» ... no, da nam bo padla kondicija? Saj nismo nogometaši!«

V teh zapletenih časih, ko so gledališča zaprta, ko igralci delajo nekaj od doma, nekaj v gledališču, se ob usklajevanju urnika ni prav enostavno dogovoriti za hkraten pogovor z dvema igralcema gledališkega ansambla, še zlasti če živita kar oddaljeno od Celja. Ampak ob pomoči upravnice mag. Tine Kosi nam je to uspelo. Za božično-novoletni intervju z dvema vrhunskima igralcema in prepoznavnima obrazoma Gledališča Celje smo se pogovarjali na Ta veseli dan kulture, ki je bil glede na razmere prav žalosten dan kulture. A tej protislovni simboliki se v pogovoru nismo pustili preveč zmotiti in se z njo obremenjevati.

ROBERT GORJANC

Manca Ogorevc in Branka Završana v zvezi z Gledališčem Celje povezujejo vsaj tri stvari. Oba sta dolgoletna člana igralskega ansambla, oba se v Celje vozita v službo od drugod, Manca z Bleda, Branko iz Ljubljane, in obema, kot prava, vožnja ni naporna. (No, Branku je morda ta dan bila, saj je zaradi nesreče v trojanskem predoru kar podaljšal vožnjo do Celja in tudi malo zamudil na skupni intervju). Oba sta v zadnjih dveh letih tudi prejela nagrado za najboljšo žensko in moško vlogo na odmevnem mednarodnem božičnem gledališkem festivalu v Sankt Peterburgu. Manca jo je lani prejela za vlogo Maye v Večnem otroku, v predstavi Oče, kjer je bil nagrajen Branko Završan (2018), sta v nekdanji ruski prestolnici zaigrala tudi skupaj.

Kako doživljata ta čas, ko je Gledališče Celje enako kot druge kulturne ustanove že drugič moralo zapreti svoja vrata?

Manca: Res je kar žalosten čas, že ko se pripeljem v Celje, je takšno čudno ozračje. Mesto se zdi, kot da je izumrlo, ceste so prazne, parkirišč je dovolj, vse je zaprto, malo je ljudi na ulicah. Že ta prihod, ki je bil vedno vesel, živ, ki se je začel s kakšno kavo, je zdaj precej drugačen. Jasno, naše delo v gledališču se je tudi v veliki meri ustavilo, od oktobra nimamo več predstav. S svojo monodramo bi na primer morala pred zaprtjem tudi na mini turnejo po Sloveniji, ampak prišlo je do zaprtja gledališč, do ostrega reza v naše delo.

Branko: Verjetno bi bil najbolj priimeren izraz, da se počutim utesnjen. Povsem razumljivo in razumno je, da je ta bolezen prinesla nek določen diktat in da se je treba obnašati tako, kot se obnašamo, zagotovo. Kljub temu da se da racionalno dobro razložiti samo po sebi, da sta se cela država in gledališče morala ustaviti, čustveno še vedno ne gre ravno najbolj.

Kako se počuti igralec, ko lahko samo obiskuje vaje in študira vloge, a ne more nastopati?

Manca: Kljub temu najdeš veselje, ker to tako rad delaš. Vseeno najdeš nek smisel in si rečeš: »Se bomo pač prilagodili, bomo dali najboljše od sebe, se obnašali, kot da nas gleda polna dvorana.« Ker se prepričuješ, da se bo to končalo, da bomo marca in aprila spet igrali, čeprav spet le v delno zapolnjenih dvoranh, ampak občinstvo spet bo.

Branko: Ah, to še ni tako huda frustracija. Saj kar stalno nastopamo, sicer v drugem mediju, ko pripravljamo virtualne vsebine enako kot druga gledališča. V Celju smo pri tem kar produktivni. Pripravljamo interpretacije različnih besedil, kar je tudi v opisu naših del in nalog, če sem prozaičen. (smeh) Umetniška beseda je zelo plemenit prostor dejavnosti. Istočasno smo tudi filmski igralci. Torej hecati se malo s kamerami, saj to je čisto simpatično ...

Ali zaradi dolgega obdobja brez nastopov na odru, brez nastopov pred občinstvom igralec lahko pade v formi, če se izrazim v športnem žargonu, izgubi občutke, zapade v krizo?

Manca: Narava našega dela je tudi takšna, da nekatere predstave nekaj časa ne igramo, nato jo spet obnovimo. Na primer otroška predstava Maček Muri živi že več kot deset let, obnavljamo jo lahko tudi vsako leto ali vsakih nekaj mesecev.

Manca Ogorevc: »Ko smo pred zaprtjem gledališča imeli premiero Laži Floriana Zellerja in ko je na velikem odru zaradi ukrepov predstavo lahko spremljalo le malo obiskovalcev, resnično je drugače. Že akustika je drugačna, ko je dvorana tako prazna. Sploh komedija zahteva večji obisk, ki potem ponese igralce in občinstvo, da skupaj delujejo in ustvarjajo dobro predstavo.«

Dokler ni dokončne odločitve, da bo predstava šla iz repertoarja, v glavi »držiš« besedilo, energijo, imaš lik pred sabo, ki se je zapisal v tvoj spomin in je v tvoji krvi in mesu. Seveda je tekst potem spet treba prijeti v roke, ga ponoviti, se dobiti na obnovitvenih vajah. Na pobudo upravnice se pogovarjamo, da bi predstave igrali, kot se temu reče, »na temperaturi«, torej pred prazno dvorano, da potem, ko bo gledališče spet odprto, ne bo treba obnovitvenih vaj. Ker, kot pravi naša upravica, ne bo niti časa, saj bo treba odigrati ogromno predstav, tudi iz nove produkcije, ki jih zdaj ne moremo.

Branko: Da bi rekli, vau, kondicija nam bo padla, no ... Saj nismo nogometaši. Težko postavim ločnico, kaj pomeni pasti v krizo kot ustvarjalec, umetnik ali kot slehernik. Mogoče smo igralci malenkost privilegirani, ker smo tega vajeni, namreč vedno je novo obdobje, nova tematika, nova predstava. Vprašanje, ali bi lahko prišlo do igralske krize ali bomo ostali v formi, je ob vsem ostalem aktualnem dogajanju trenutno zanemarljivo. Torej se izgube forme ni treba bati, vsaj jaz se tega ne bojim.

Po prvem »lockdownu«, kot smo lahko slišali na novinarskih konferencah vašega gledališča od režiserjev, igralcev, je bila ta sla po igranju izjemna, vsi so zatrjevali, da so komaj čakali, da so lahko spet začeli nastopati na odru. Bo po drugem valu ta sla še toliko večja?

Manca: To je naša strast, to je naše življenje. Zato delamo predstave, da nalogarjamo občinstvo, ki pride v gledališče, in to se mi zdi nekaj najlepšega, česar gledališče ne sme izgubiti.

Branko: Mogoče bomo res še malo malo bolj »nadržani«, ko bomo spet pred občinstvom. Čeprav po prvem ponovnem odprtju, od maja naprej, seveda ni mogoče govoriti o tistih prstnih ali vajenih občutkih, glede na to, da bil zaradi ukrepov obisk v dvoranh zdesetkan, kar je bilo videti zelo žalostno.

Oba sta v novi, jubilejni sezoni nastopila le dvakrat, trikrat. Brane, vi v predstavi Lutza Hübnerja Marjetka, stran 89, Manca, vi v predstavi Floriana Zellerja Laž. Kako je igrati na odru pred le tretjinsko zasedeno dvorano, kot so narekovali ukrepi v obdobju pred razglasitvijo druge epidemije. Ali je težko najti motiv za takšno nastopanje, razen seveda tistega, da kot profes-

sionalec delo moraš opraviti, ker je pač treba zaslužiti za plačo?

Manca: Igralci nikoli ne rečemo, da v prvi vrsti igramo za denar, razen če to delamo za dober denar (smeh). Motivacija je enaka, delamo z enako intenzivnostjo, kot jo zahteva koncept predstave. Ravno tako lovimo energijo občinstva, se razveselimo, če se je nasmejalo ob naši igri. Zame je vseeno, ali je dvorana polna ali so v njej trije gledalci, vedno igram z enakim pristopom in dajem vse od sebe.

Branko: Psihologija mase oziroma skupine deluje tako, da če je namesto 250 v dvorani 56 ljudi in je med igralci in občinstvom ogromna razdalja, so ljudje veliko bolj diskretni oziroma smo že na polju sramu. Če je masa, potem ta diha skupaj in se tudi upa odzvati. Na predstavi na malem odru, ki ste jo omenili, je bilo vsega skupaj 16 ljudi, vse se sliši in vsak smeh je že reduciran. Tega »eha« iz dvorane torej ni. Moje zaznavanje tega stanja je bilo veliko bolj žalostno, ko sem bil med občinstvom, sicer kot gledalec v kinodvorani. Tam se mi je to zdelo še veliko bolj opustošeno.

Je pri vaju in nasploh v gledališču precej tesnobe pri delu, ko morate biti vsak trenutek pripravljeni, da lahko pride do okužbe, da

Manca Ogorevc: »Koronačas je tudi umirjen čas, ko se lahko bolj v miru posvetimo svojemu delu, ker ponavadi imamo hud tempo v gledališču, predstave, vaje, skratka norenje, hitenje ... Tudi doma je zelo lepo, ker je vse umirjeno in je mogoče imeti kakovosten čas za svoje najdražje, najljubše ljudi. Če bo tudi tega malo ostalo, bo zelo »fajn«.

bo zaradi tega predstava odpovedana? Sploh potem ko so se okužbe v gledališču zares pojavile. Manca, tudi vi ste imeli lažjo obliko covida-19.

Manca: Ves čas je bila v gledališču prisotna ta misel, da lahko zbolíš, da si morda že bolan in širiš okužbo, a sploh ne veš ... Potem se ti to zgodi, zbolíš, doživiš šok in potem je še neka psihološka borba z boleznijo, v kateri se poskušaš prepričati, češ, saj bo vse v redu. Ko se je izkazalo, da ni šlo za nič hujšega, kot je bilo to v mojem primeru, si oddahneš in si rečeš, zdaj sem vsaj za nekaj časa varen. Čeprav ne vemo, ali in kdaj lahko ponovno zbolimo.

Branko: V nekem trenutku je to treba odmisлити, ker sicer ne moreš delovati in bi se celoten proces ustavil. Vrivanja dejanskega življenja v življenje predstave ali – če hočete – v individualno življenje vloge preprosto ne sme biti. Vse te gledališke like moramo živeti, zato so vsi tujki rušilni. Hočeš nočeš moraš misel na covid postaviti na stranski tir. Je pa to iz meseca v mesec težje, sploh po tem, kar se nam je zgodilo v gledališču,

V zbirk Mančinih nagrad so tudi naziv žlahtne komedijantke Dnevov komedije, nagrada za mlado igralko festivala Zlata paličica in priznanje župana Občine Bled.

ko je naš igralski kolega umrl. Seveda je to vedno težje odmisлити, strah je vedno večji. Kako se boriti proti strahu, je velika znanost. Če bi imel recept, bi ga razširil na celotno slovensko družbo.

V kolikšni meri vama je »korona« prekrižala letošnje načrte, kar zadeva mednarodna gostovanja z gledališkimi predstavami ali sodelovanje pri drugih projektih? Za vas, Manca, vem, da bi jeseni morali sodelovati na festivalu monodrame v Jekaterinburgu in na gledališkem festivalu v Sohu v New Yorku.

Manca: Takšna povabila so nekaj sanjskega, kar se ti lahko zgodi. Za Jekaterinburg smo z ekipo že imeli vize, ampak je bilo gostovanje v začetku aprila odpovedano, enako New York, kjer bi morali gostovati oktobra. Razmere v ZDA so sicer hude in ne bi bilo posebno veselje v tem času potovati tja. Gostovanji sta prestavljeni na prihodnje leto, če bodo razmere boljše, upam, da bomo šli še kam.

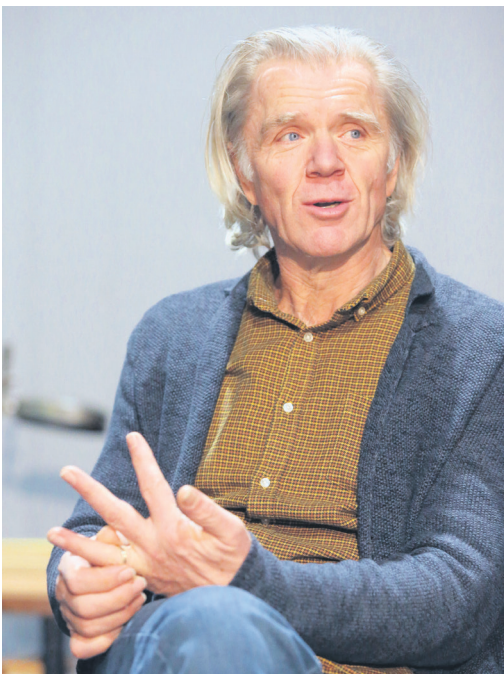
Branko, vi se ukvarjate s številnimi projekti (plesnimi, pripravljate dokumentarne filme in še marsikaj), nastopili ste tudi ob odprtju letošnjega spletnega filmskega festivala Liffe. Kako je »lockdown« vplival na vaše projekte?

Poleti bi na primer morali izpeljati šest koncertov šansonov Jacquesa Brella. Se bojim, da smo jih izgubili za vedno, da niso samo prestavljeni. Kar zadeva filmsko industrijo, blokada traja že devet mesecev, kar je nepredstavljivo in nerazumno, kar občutimo vsi, ki smo na kakršenkoli način soudeleženi pri filmski produkciji. Snemali smo televizijske nadaljevanke, ampak tudi te je bilo treba prekiniti zaradi obojenj. Lani sem celo leto pisal besedilo za naše gledališče za predstavo, ki bi morala biti uprizorjena ob 70-letnici, ampak je bila predvidena za zelo veliko zasedbo in smo se odločili, da bomo projekt uresničili drugače. Zdaj bo v obliki koncerta in zanj pišem pesmi.

Kdaj vaju bomo videli na odru, v kateri predstavi, ko bo gledališče spet odprto, ko bo konec »lockdowna«?

Manca: Pripravljam se na uprizoritev dela Joanne Adams Gorazdov voz. To je zelo zanimiva in aktualna predstava, v kateri se bodo starši lahko vprašali, kakšen odnos imajo s svojim otrokom, kako so otroci počutili v šoli. Gre za pogovor med učiteljem in mambo po neprijetni zadevi z učenecem. Menim, da ima predstava sporočilo, ki je aktualno tudi za sedanjí čas: ne glede na to, kakšne imamo vrednote in poglede, najbolj pomemben je dialog. No, vsega vam ne smem izdati ...

Branko: Če bi vedel, bi vam povedal z velikim veseljem. (smeh) Pojma nimam. Ko bo gledališče spet odprto, bomo najbrž nadaljevali predstave, ki so na repertoarju. Obstaja program in upam, da če že songe pišem, da bom potem vsaj kakšnega

Branko je nagradi Duši Počkaj, Večerovi nagradi za igralske dosežke, zlati nagradi Marc'Aurelio ter priznanju MOL, nedavno dodal Zlatega koloseja za najboljšo vlogo na festivalu kratkega filma.

odpel. Še naprej bo najbrž treba improvizirati. Vodstvo gledališča si sicer razbija glavo vsak dan in vsako uro, kako in kaj bo mogoče igrati. Mogoče bom zdaj, ko se pogovarjamo, prejel klic: »Hej, Brane, pridi, jutri začnemo.«

Kakšno bo po vajinem mnenju gledališče po »koroni«? Bo precej drugačno z vidika pristopa igralcev, gledalcev ali se ne bo kaj prida spremenilo in bomo na »korono« hitro pozabili, ko nas ne bo več ogrožala? Bo vse tako kot prej?

Manca: Želim si in sem optimistična, da bo vsega tega enkrat konec in da bo gledališče nekoč spet takšno, kot je bilo v zgodovini in kot je bilo pred »korono«. Ravno takšno je navdušujoče, ta pravo. Nekateri pravijo, da bodo v arhitekturi spremenjeni načini gradnje, organizacije prostorov, parkov, da bodo grajene stavbe, v katerih bomo hkrati delali in živeli. Ampak gledališče je ostanek nečesa primarnega, arhitektskega, klasičnega. V kulturi, umetnosti, svobodi takšne oblike človek lahko najbolje izraža sebe in to ne sme izginiti na račun spleta, čeprav smo se mu v tej situaciji kot trenutni rešitvi tudi mi morali zateči.

Branko: Ne more biti enako. Tisto, kar je najbolj označilo to obdobje in bo tudi »postobdobje«, je seveda strah. Gre preprosto za preživetje. To sicer ni kuga, kot so si nekateri želeli, da bi bilo prikazano, da bi s tem še kaj zaslužili, je pa smrtonosna bolezen. Ta šok moramo preprosto preživeti. Odločevalci v državi nam predvsem govorijo, česa ne smemo, a ne povedo, kaj lahko oziroma kaj svetujejo, da bi lahko, kaj bi bilo pametno. A bi lahko tudi stroka dobila besedo, da bo spregovorila o tem, kaj je mogoče narediti in česa ne? V redu, moramo nositi maske, ampak tudi z maskami se da kaj narediti.

Za vaju je ta praznični čas sicer kar prijeten. Kako se spominjata gostovanja na božičnem festivalu v Sankt Peterburgu, kjer sta v zadnjih dveh letih oba osvojila nagradi, za najboljšo žensko in moško vlogo?

Manca: Nepozabno je bilo doživetje, kako so me Rusi razumeli, kakor pristno je bilo to čutenje in srečanje slovanskih duš. Ko sem videla te objokane oči, kako so se ruski kolegi igralci zanimali za mojo vlogo, je bilo res nekaj posebnega. Nikoli tudi ne bom pozabila prvega vtisa, ko smo zvečer z letalom prileteli v Sankt Peterburg. Nepopisno je občutenje energije tega mesta, sicer najprej še ostankov socializma, doživljanje bogate zgodovine, obiskovanje muzejev, še posebej slovitega Ermitaža, sprehajanje po mestu ... Res je bilo izjemno in počutila sem se kot doma. Sploh ko sem lani prišla drugič in sem že kar dobro poznala mesto. Prvič je bil neverjeten mráz, lani je bilo zelo toplo in je bilo mogoče še več hoditi po mestu, ga začutiti ...

Branko: Takoj bi šel spet tja, če bi se lahko premikali med občinami (smeh). To je res lep spomin. Sploh zato, ker sem v Rusijo želel odpotovati vsaj od 18. leta. Enkrat videti Ru-

sijo. Sovjetsko zvezo, ki sem jo želel videti, sem žal zamudil. To smo bili vsi »cepljeniki«, kar zadeva Rusijo – Majakovski, Puškin, Jese-nin ... S tem smo rasli, to je bil začetek akademije, cel kup dramatike je ruske. Pa saj smo Slovani, imamo eno solzo v kotičku očesa za vsak primer. Ruščina je lep jezik, pred leti sem govoril, da se jo bom še moral naučiti. Zdaj že pretresam svoje želje, kaj bom še speljal in česa ne, mogoče bo še španščina prej kot ruščina. Češnja na torti je bila seveda še nagrada, ki sem jo prejel v Rusiji.

Oba sta že dolgo člana Gledališča Celje. Brane, vi letos praznujete desetletni jubilej, Manca, vi ste se v celjskem gledališču zaposlili leta 1999. Kako se počutita v tem okolju, v našem mestu?

Manca: Celje imam zelo rada, neskončno rada imam tudi celjsko gledališče, kamor sem prišla kot mlada igralka in se lahko gradila v njem, res mi je dalo priložnosti. Ansambel je čudovit, sposoben je delati izjemne stvari, kar smo že velikokrat dokazali. A vedno pravim, da si z vsako vlogo na nekem začetku, kljub temu da imaš izkušnje, kilometrino, vedno predstavlja novo raziskovanje, učenje ... To je zelo lepo, vznemirljivo, je tisto, kar vleče ...

Branko Završan: »Temu šoku zadnjih devetih mesecev nihče ne more uiti. Mogoče peščica ljudi živi normalno naprej, se pravi po svojih normah. Vse ostale nas je ta orkan prestavil v drugo obliko življenja. Dogaja se ogromno, zdaj so hudičev prelomni časi, mislim, da nihče ni ravnodušen.«

Branko: V Celju se imam »fajn«, sicer bi šel drugam. Tako ali tako sem bil 25 let »svobodnjak« in mislim, da bi zmogeti biti še naprej. Tudi nekaj ponudb sem imel, da bi lahko še kam šel. V Celju je »zdrav« kolektiv in je močna ansambelska igra, kar mi je všeč. Sem namreč eden tistih, ki trdijo, da je pomembna predstava, ne zgolj vložek posameznika v njej, ta miselnost je v Celju še ukoreninjena, kar je v redu. Izoblikovali smo tudi določen humor. Hočeš nočeš sem se navadil tudi na mesto. Včasih ga kar pogrešam, kakšen sprehod do Zvezde. Malo je torej tudi moje mesto, čeprav to izrazoslovje sovražim. (smeh) Celje mi je zlezlo pod kožo.

Si bosta kaj shranila za spomin na koronačas? Kakšen predmet ali kaj drugega?

Manca: (smeh) To je zanimivo vprašanje ... Spomin na koronačas ... Mogoče mi bo ostala kakšna navada iz časa, ko sem zbolela zaradi covida. Tisti, ki so že imeli nekaj izkušenj s tem, so me oskrbeli z zelo dobrimi vitaminskimi napitki, s selenom, cinkom ... Dobro spoznanje iz tega časa je, da je treba ohraniti in krepiti imunski sistem, tudi s sprehodi v naravi, kar zdaj počenjamo. Mogoče bo ostala kakšna maska, čeprav upam, da jih bomo nekoč lahko odvrgli.

Branko: Hm, da bi si kaj shranil ...? Se bojim, da je v shrambi že preveč spominov na to obdobje. Uh, kakšno vprašanje, sploh nisem pomislil, da bi obdržal kaj koronskega ... Eno corona pivo si bom kupil in ga bom hranil naslednjih dvajset let. (smeh) Si bom pa arhiviral, čeprav si česa takšnega nisem nikoli želel shraniti, pesem, ki sem jo v slovo napisal kolegu igralcu Igorju Žužku, ki je žal umrl zaradi koronavirusa.

Na koncu še eno nehvaležno vprašanje, vsaj predvidevam, da je. Kaj menita drug o drugem kot o soigralcu, soigralki?

Manca: Brane je krasen igralec, zelo mehek in subtilen. Je zelo delaven, prizadeven, raziskujoč. Z njim imam lepo izkušnjo, ko sva igrala hčerko in očeta v predstavi o demenci (v predstavi Oče Floriana Zellerja, op. p.). V tej predstavi je res izjemen. Zelo je tudi širok, obvlada veliko področij, veliko ga zanima, glasba, film, zelo je razgledan. Igralec ... No, saj to ni nehvaležno vprašanje. (smeh)

Branko: Manca je zelo odzivna, delavna. Pri čemer moram biti zelo jaseen, kaj pomeni biti delavna. Vsak igralec si ustvari svoj sistem dela, ampak se mi zdi, da za Manco lahko rečem, da sva si blizu, ker podobno gradi vlogo, po stopnjah, podrobnostih. Ima tudi smisel za humor, kar je zelo pomembno. Brez tega res ne gre. No, z lepimi gospemi se pa tudi rad družim. (smeh)

Foto: Andraž Purg - GrupA

Branko Završan: »Gledališče in druge kulturne ustanove so prav v takšnih časih pomembne ustanove in zdaj bi bilo treba najbolj plemeniti ter in se prestaviti v neko drugo polje razmišljanja kot zgolj eksistencialistično in podobno. Seveda obžalujem to situacijo, kaj pa zdaj rabimo še ta prekleti virus in vse posledice, ki jih prinaša. Seveda sta po pomembnosti pred nami še celotno gospodarstvo, infrastruktura. Vse trpi, celotna družbena ureditev.«

Kaj smo pisali ob koncu starega leta?

Slovo od (koronskega) jubileja, nasvidenje novi jubilej

S tokratno številko Novega tednika, ki je izšla prav na zadnji dan tega leta, končujemo rubriko zgodovinskih pregledov pisanja, ki smo jo pripravljali skoraj sedem mesecev in smo jo posvetili letošnji 75-letnici našega časopisa. Za slovo od rubrike, da bo nekaj simbolike, smo pripravili prispevek o tem, kako smo v Novem tedniku v prejšnjem stoletju pisali o slovesu od starega leta.

ROBERT GORJANC

Kot je nekoliko drugačna tokratna zadnja številka Novega tednika v koronskem letu, od katerega se poslavljamo, so bile drugačne tudi zadnje številke našega časopisa v posameznem koledarskem letu v različnih zgodovinskih obdobjih. Sploh so se razlikovale naslovnice, če morda že na notranjih straneh vsaj v prvih letih izhajanja časopisa ni bilo mogoče opaziti pomembnejših razlik.

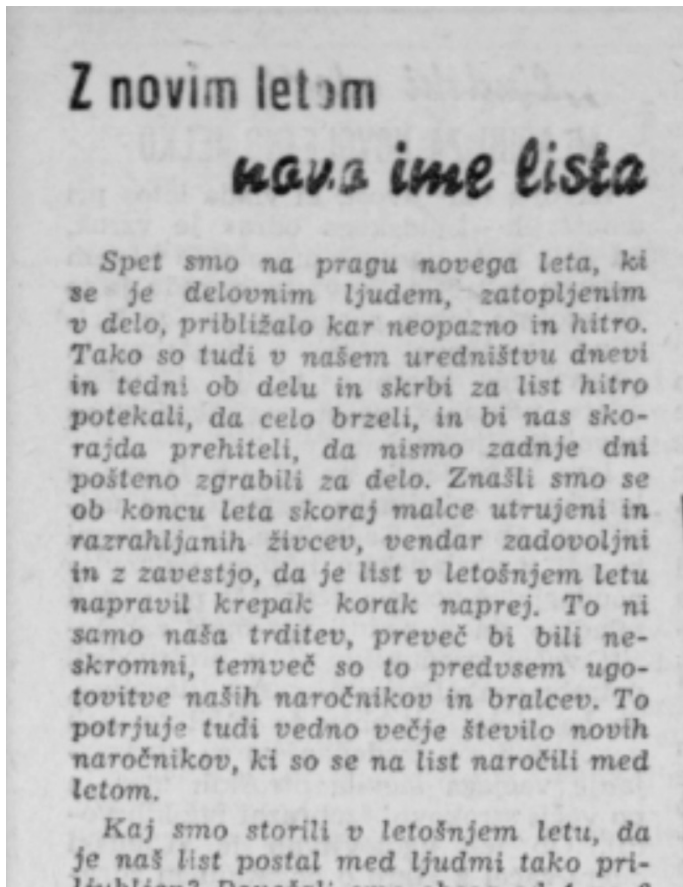
V zadnjih nekaj desetletjih je v pripravi zaključne številke leta praksa, da ustvarjalci časopisa še s prav posebno pozornostjo izbiramo zgodbe, pripravljamo pregled in ocene leta, več prostora je na račun aktualnega dnevopolitičnega dogajanja namenjenega tudi bolj sproščenim temam. Seveda to ne pomeni, da res pomembne dogodke izpustimo.

Zadnja številka v letu je čas za objavo voščilnice uredništva, a tudi za napoved kakšne prelomnice v prihodnjem letu. Je primerna priložnost, da uredništvo napove kakšno spremembo, do katere bo prišlo v letu,

ki bo sledilo, kot je na primer napoved spremembe imena našega časopisa, kot je to bilo v zadnji številki Savinjskega vestnika leta 1954. Potem je nekaj naslednjih let med bralce vsak teden prihajal Celjski tednik. Prav tako je bilo novo leto prelomnica za večje uredniške spremembe, nove rubrike ...

Ko že govorimo o prelomnicah, upajmo, da bo prihodnje leto tudi prelomno, v katerem bomo dokončno obvladali nevaren koronavirus, ki nam je tako nenadejano spremenil življenje. Le kdo si je lani ob tem času upal pomisliti na takšno leto 2021, kot smo ga preživeli? Da se bomo na takšen način, v ozkem socialnem mehurčku, v karanteni in brez tradicionalnih bučnih zabav na prostem, morali posloviti od starega leta.

To posebno leto se bo s pandemijo, ki jo ustavila svet, zapisalo v zgodovino človeštva. Tudi pisanje Novega tednika v tem letu bo šlo v zgodovino kot posebno, v katerem smo veliko prostora namenjali spopadanju s korovinarisom in z

bolezni covid-19. Upamo in želimo si, da je to bilo tudi zadnje leto, da smo morali temu

namenjati toliko pozornosti, in da bomo prihodnje leto lahko pisali, da smo virus in bolezen,

ki jo povzroča, s cepivom, ki je tudi v Slovenijo prišlo ob koncu leta, dokončno obvladali.

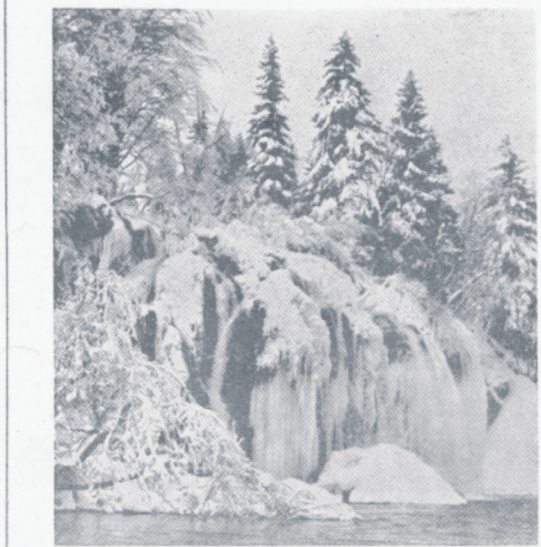
Nove generacije ustvarjalcev Novega tednika, ki bodo čez desetletja pisale o še bolj častitljivih jubilejih našega časopisa, pri pregledih o tem, kaj smo pisali v preteklosti, zgotovito ne bodo mogle obiti leta koronačasa in koronakrize.

Drage bralke in bralci Novega tednika, upamo, da vam je bila naša jubilejna rubrika všeč in da ste v njej našli zanimive zgodbe iz preteklosti, obudili lepe spomine in nostalgijo. Saj veste, starejši kot smo, bolj živimo od spominov.

Pa lep arhivski NT pozdrav in vse dobro do našega naslednjega jubileja!

Srečno novo leto 1959

Tale novoletni motiv je vprašanje zase. Sopačda v leto 195...? Vse kaže, da nas Novo leto ne bo pričakalo z opojno belino. Vendar je najkrajši dan za našo zima pa... Zima bo brez dvoma tudi še prišla. Ne koledarska, ki je že tu, marveč resnična, bela in ledena.

zanimivosti

Neumnosti leta 1958

Pravijo da proti neumnostim ni zdravila. Najbrž bo držalo, da večini kaka prismojarska poplava svet kot kuga. Kot po navadi, domisla zakonitost je, da vse stvari, ki znožijo potem večji del sveta, se začnejo v Ameriki.

Pohod Hula hop v Parizu je bil uprizorjen kar na ulici. Da bo bolj očite od kod prihaja nova »pridobitev kulture«, je za mišljen dekletom z obročem godba v ameriških nošah.

Stripcase je popularen tudi na Japonskem. Odkar so Amerikanci prisotni na Japonskem otočju, je Japonska postala dežela nasprotij. Z ene strani naravnost asketska konservativnost, na drugi pa na primer »Stripcase«.

Avtomobilna delavnica
GAJSEK ANTON
Celje, Mariborska 5
bilo najnovejši avtomobilski stroji in oprema
poboljšala Novo leto

Želje novoletnega krokarja

Oči odpiram v novo leto...
Kaj si že tukaj, blede dan?
A meni zdeha se presneto
še sredi neprespanih sanj.

Geometer: — Nikar se več ne trudi, ta cesta je že izmerjena! —

Smo pili, peli, se vrteli,
dokler vzdržale so noge,
smo dosti sreče si želeli
pri zdravju in še marsikje.

— Oprosti Katra... hik... zmotila si se... hik... jaz sem naš pes... hik... hov, hov, hov... hik!

Da bomo večji optimisti,
krepko utripaj nam srce!
Solit se pojte, egoisti!
Kdor dela, ta naj tudi je!

Naj dobro je in si natoči
kozarec vina tudi kdaj,
naj greje se v ljubezni vroči,
ki ga z dekletom zveže naj!

Nikdar denarja naj ne strada,
kdor ga pošteno pridobi!
Naj miga mu bleščeča nada,
da hišico si kdaj zgradi!

Se dalje raste naj nam Celje,
širokih blokov svetli kraj,
Celjanom tistim na veselje,
ki pridejo pod streho naj!

... Naj me vzame vrag, če nisem zopet podnajemnik! —

Naj plini več nas ne morijo,
poplave več nam ne grože
in cene naj se tal držijo,
da nas preveč ne uježe!

Še mnogi drugi so problemi,
ki razvozlani bodo vsi
ob zvezi in pogumni vnemi,
ki v sreči nam ne zrodeni.
Kdor na Silvestrovo zdrtjal je
in danes glava ga boli,
si nanjo kak obkladek dal je,
da si občutke pomiri.

Ze jutri vstal bo čvrst docela,
tako koristno bo in prav,
in pela mu bo pesem dela,
ki spet ob njej bo najbolj zdrav.

1968

To leto, astronomsko gledano, bilo je eruptivno, vojsko – agresivno, družbeno – eksplozivno, politično – konsultativno, kulturno – depresivno, moralno – ekskluzivno, denarno – negativno, seksualno – perverzivno, kongresno – produktivno...

Za vse nadihope in nadloge so odgovorne sončne pape! Imamo znanstveni dokaz, da s sončnimi papeži je Zemlja v postopni, da splitajo na nas vse kosmične menjave in da zato neredkodelo počenja kaj brez glave.

Tako rečimo so erupcije povzročile korupcije, pa spekulacije, nerado, samomero, zločine in umore... in demonstracije... So nam protuberanc, pokvarile bilanco – o človek turist! so pregule, prej kot je kazal plan, je našla polja, strela, spot naša pravila... je manj druz, bo moka manj, celotna amala imel bo državljan. Ni v kosmosu neopode, ki tako nam nasode, da kdaj malit, ti se brez deklaracij in resolucij, ridajši, ali solucij, da bi bili bres smernice in ameri. A to je srčali Ciničar – nemika firma, dom Narodni grebelj, ko da bila bi bima... Pred polito semajorji se ob, priprajo, brne motorji, ljudje prireajo in opazujejo in preskušajo... »No, zdaj smo polemiste! Zdaj bo le pokrbeti, da luč nam sedno svetlo, da ne zavreli, bo upisali numeracijo... Bolt obilno glava avrari ZTP, ki hoče prapo tu, kjer je, modernizirati, ker pa načrt postavlja je drage, finančna snar je to za ZTP – na more drugje se sojmanstvari in se zaimevstvari. Kdo spora nas odreši?...

1969

Bogat ne bo, kdor bogat ni, ker je morda amali ali se ni potrdili, kdor se ima, kar skratka zna, le bogati, obogati, bo se imel in bogati. Stopili vsem, ki bogatijo in se presed radijo, le s prsti imo na prste, zazdeli je Problem – vstopko vzpenjajo se vrste.

V obdanem organizmem posebej daveči mehanizem: naj solidarno tudi da – za popopredelne grehe, za družbene pregrehe, za mutinacije, za deformacije in za napake, na primer take, kot je kak EKK, ki nas kolia... kolia... in se kolia kolia... in se kolia in bodo breme vseh dolgoce nosile rame le rodno. Če nas oprema klia, kot zanesljivo ni še, med staro bo šelezo, in nje naj vlijejo dereco, ki odgovorji krivič si naj na noge jo pripnejo in z njo še vilo (na polobesje) se pomnajejo!

Zgodilo na Gladi novembra vse se vsi natančno po prognozi, če prej že ne, za praznik dela na tiah bo viselo... (e ne smo obilja – to bi bila popaba!) Dobi morda Kojinje vod denarja, na vrhu zdaj imo svojoega sekretarja... Bo Stieraka, kot kolia, bres hile ceste! Nit ne pomate naj vesje se je se pojavit nehak dejavnik v odobru banke verjetno manjka kak štaterski predstavnik?

Ko postavimo od stieraja se leta, si vsi želimo, da v novem doletimo, kar nam najljepšega obeta. Naj vsakomur se izpolni, kar pričakuje, naj vsakdo dela in živi na bolje, ne za hujše!

Vas soseskud la Vost tešnik Drago Hribar

SREČNO 1982

Zopet je leto naokoli. Tudi za nas in za vas splošno: vani bralec! Novega tednika in poslušalca Radia Celje. Kot še leta poprej smo se tudi v letu, ki se izteka, trudili svoje poslanstvo opraviti korektno in predvsem pisati tako, da bi bilo branje zanimivo in aktualno.

Prepričani smo, da nam je to v veliki meri uspelo, čeprav vsi skupaj s vsem še vedno nismo zadovoljni. Zato se bomo v prihodnjem letu trudili pisati še bolje, da bosta Nova tednik in Radia Celje še bolj vala.

Vsem bralcem Novega tednika in poslušalcem Radia Celje se za zvestobo v letu 1981 zahvaljujemo in vas vabimo, da ostanejo skupaj tudi v novem letu.

Veliko zdravia, sreče in zadovoljstva v letu 1982 vam želimo.

UREDNIŠTVO NOVEGA TEDNIKA
IN RADIA CELJE

CELJE, 30. DECEMBER 1981 – ŠTEVILKA 52 – LETO XXXV – CENA 8 DIN

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, MOZIRJE,
SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ZALEC

35 LET NOVEGA TEDNIKA

Prejlni tedni v sredo je bila v motulu Merx v Sentjur slovesnost ob 35-letnici Novega tednika, pokrajinskega lista občinskih konferenc SZDL, Celja, Laškega Mozirja, Šentjura, Šmarja pri Jelšah, Slovenskih Konjic, Zaleca. Na skupnem srečanju članov kolektiva Novega tednika, vseh nekdanjih zaposlenih, zaposlenih, stavljenikov občin ustanoviteljev in medobčinskih družbenopolitičnih organizacij, je uvodni govor podal namestnik glavnega urednika Jure Kralovec in kronološko opisal razvojno pot Novega tednika od prvih posvjetnih dni do danes. O širši družbeni vlogi v sistemu družbenega in javnega obveščanja je govoril predsednik Medobčinskega sveta SZDL, Jože Veber in dejal, da je Novi tednik opravil na doslej prebrani poti pomembne naloge na področju obveščanja na celjskem območju in mu lakirna naloga ostaja tudi v bodoče.

Kulturni program jubileja je svestarost je izvedel Kmetijski muzej ob pod vodstvom prof. Vida Marenc. Koletni Novega tednika je v teh dneh prejel številne čestitke in postdravna pisma, na tudi pozdrave nekdanjih novinarjev, ki se slovesnosti žal niso mogli udeležiti. Hvala vsem, ki ni-

KRONIKA 1981 NE HVALI NEVA PRED NOČJO IN PREKONCEM LETA NE!

Letos mi oči uprte niso v bodoče dni. Kdo bi se prekleta delal, če še VECERJA gvisen ni.

Če so ZVEZNIKI edini plačani pri nas naprej; se zgledujmo po večini: Naprej! služj, potlej je!

Ne hvali dneva pred nočjo

Kmečke žene in dekle sio z nami k slani luči. V Zalecu združili spomine gasilstva so stoletnice.

APRIL – MALI TRAVEN

Na dan dal popis začet

JULIJ – MALI SRPANJ

Laščani, Žalčani, Celjani, so svoje pravnice slavili, svojega velenjski župani. Da se za tuji kaj ostane iz milijoni ton castili.

Se v SIPU nova hala svet. V Rečici laški pa kar dve. In Celju v Novi in

OKTOBER – VINOTOK

Velenje Titovo postane! Na tanko ročno ročno. Da se za tuji kaj ostane izberajo si manjšo žlico.

Mekirana na pomlad spočeta se skisala je na jeseni. Po pošah, tron gobarjev leta

[illegible]

ZGODBE IZ DOMOZNANSKE KAMRE

750 let prve posredne omembe Velenjskega gradu

Grad Velenje, ki leži na strmi skalni kopi nad najmlajšim slovenskim mestom, je ena najlepše ohranjenih slovenskih renesančnih grajskih stavb. Prvič je bil omenjen leta 1270, ko se je v listini Ota Kunšperškega z datumom 14. maj 1270 kot priča pojavil dominus Gundacherus de Welen, torej Gundaker Velenjski. Omemba plemiča z Velenjskega gradu skupaj z omembo velenjskih tržanov leta 1264 nastanek naselja in gradu Velenje umešča v sredino 13. stoletja.

Grad in naselje pod njim sta ime prevzela po srednjeveški vasi, prvotnem Velenju, ki je nastalo na območju današnje Stare vasi. Nastanek »prvega Velenja« povezujemo z razvojem bližnje vasi Škale, kjer je konec 10. ali vsaj v začetku 11. stoletja že stala prazupnij-

ska cerkev sv. Jurija. Zaradi rasti se je ena naselitvena

celota začela počasi deliti v dve. Mlajše naselje je dobi-

lo ime Velenje, kar pomeni krčevina, laz.

Velenje v 17. stoletju

Vir: Georg Matthäus Vischer: Topographia ducatus Stiriae, 1681. Hrani Muzej Velenje.

www.kamra.si

Rubriko pripravlja
Osrednja knjižnica Celje.

Dokument, ki prvič posredno omenja Velenjski grad, je nastal na gradu Kunšperk, na njem je kot priča zapisan dominus Gundacherus de Welen, torej Gundaker Velenjski. Koliko je Velenjski grad res star, je nemogoče natančno določiti. Lahko pa, glede na to, da je leta 1264 obstajal trg Velenje, sklepamo, da je takrat že stal tudi Velenjski grad.

Ob 750. obletnici prve posredne pisne omembe Velenjskega gradu je Muzej Velenje pripravil kar tri razstave, ki so na ogled na prostem, tako da so javnosti dosegljive tudi v času, ko mora biti muzej za obiskovalce zaprt.

V vitrinah Podjetniškega centra Standard so na ogled manj znane fotografije iz muzejskega arhiva, na katerih je Velenjski grad postavljen v vlogo nemega opazovalca dogajanja v mestu pod njim. Ker je Velenjski grad viden s skoraj vseh točk v mestni občini Velenje, je močna veduta, dominanta v prostoru, ki se je skozi stoletja močno spreminjal. Na izbranih fotografijah, nastalih v pet-

desetih, šestdesetih, sedemdesetih in osemdesetih letih 20. stoletja, je mogoče videti tudi nekaj stavb, ki so nekdanje pomembno sooblikovale podobo Velenja, a so se morale umakniti hitro rastočemu mlademu mestu.

Ob pešpoti na Velenjski grad, v razstavišču, poimenovanem 233 stopnic v zgodovino, si sprehajalci lahko ogledajo razstavo, ki odstira zanimive drobece iz preteklosti enega najlepših in najbolje ohranjenih slovenskih gradov. Predstavljeni so z besedami, s sodobnimi fotografijami in starimi razglednicami ter tako, da današnje podobo gradu povezujejo z njegovo preteklostjo.

V galeriji na prostem pri glavni velenjski pošti je na ogled razstava, ki gledalcem predstavi nekaj dragocenih podrobnosti Velenjskega gradu, njegove zgodnje upodobitve, redke fotografije, ki pričajo o nekdanji notranji podobi gradu, ter tudi listino, v kateri je bil grad Velenje prvič posredno omenjen.

Pripravila: Mojca Ževart, direktorica Muzeja Velenje

Rudolf Maister Vojanov: Poezije

Ko močno ljubi general

Moj pokojni oče se je spominjal, da je moral v jugoslovanski kraljevi vojski vsak vojak znati naštetih junake, ki jih je takratna država postavljala najvišje. Med njimi je bil slovenski general Rudolf Maister (1874–1934), ki ga je poznejša socialistična Jugoslavija manj cenila. V novih razmerah je general spet zelo spoštovan mož, o katerem vemo pravzaprav veliko premalo.

Danes mora vsak šolar vedeti, da je Maister za Slovence zaslužen, da je na Štajerskem državna meja tam, kjer je. In kaj je bilo temu za slovensko zgodovino pomembnemu možu ljubo, ko ni opravljal vojaške dolžnosti? Tisti, ki jih Maistrovo življenje bistveno bolj zanima, vedo, da je bil tudi pesnik, slikar ter lastnik ene največjih zasebnih knjižnic na Slovenskem. V njej je med drugim hranil Slavo vojvodine Kranjske, Dalmatino Biblijo, Prešernov rokopis, pol tisočletja star Goriški rokopis ... Maistrovi zasebni knjižnici je med drugo svetovno vojno grozilo uničenje, saj so si jo hoteli prisvojiti nacisti. Italijanska okupacijska oblast v Ljubljani je – po posredovanju Otona Župančiča – na srečo zahtevala vračilo Maistrove knjižnice, ki je bila pred nacisti skrita v Zagrebu. Maistrovi potomci so namreč bivali na območju, ki ga je zavzela Italija. Po drugi svetovni vojni je bila Maistrova knjižnica spravljena do leta 1988 v 62 zabojih mariborskega muzeja. Šele predlani je bila razglašena za kulturni spomenik državnega pomena. Njena prva omemba je znana iz leta 1913, iz časa Maistrovega bivanja v Celju. V knežjem mestu je deloval kot vodja vojaške izpostave.

General je bil prava umeetniška duša. Na kulturnem področju je celo ustvarjal

kot slikar in bil organizator likovnih razstav v Mariboru. Med slikarji je prijateljeval z Rihardom Jakopičem, Matijem Jamo in Matejem Sterne- nom. Najbolj znan je po svojem pesniškem ustvarjanju, po svojih pesniških zbirkah Poezije (iz leta 1904) ter Kitica mojih (iz leta 1929). Že kot gimnazijec je ustanovil in urejal dijaški list, z Dunaja je pod psevdonimom Vuk Slavić pisal za celjsko Vesno, leta 1898 je začel kot Vojanov objavljati v Ljubljanskem zvonu ... »Moje srce so mi gosli, / strune na njih pa upi. / Ko sem ubiral sinoči / strune pod okencem tvojim, / vse so popokale tožno ...« To je odlomek iz Maistrove pesniške zbirke Poezije iz leta 1904, kjer je sklop posvečen Marici, pesnikovi izvoljenki Mariji Maister, rojeni Stergar (1885–1938). Z njo – z dvajsetletno hčerko ljubljanskega zdravnika – se je leto po izidu Poezij poročil. V sklopu Marici Maister kar kipi od zaljubljenosti, ne manjka niti erotičnega naboja. »Zakaj me tako vprašuješ, / če ljubim te vedno srčno, / ti mala, ti žametna mačica, / ti sladke ljubezni beračica?« je zapisal Maister v pesmi Ne boj se. Med štirimi sklopi Poezij so še Balade in romance, Fantovske in Soneti. Med slednjimi opeva pesnik na primer stolp cerkve sv. Marka v Benetkah: »Stoletja bal se nisi časa pile!

/ Porok si bil, / stražnik ponosni že, / ko Benečan je vojeval vojski / in barke dože slavne so vozile.«

Maistrovo pesniško ustvarjanje me je močneje pritegnilo pred kratkim, ko sem se z nekom pogovarjal o tem slovenskem generalu. Zelo dobro sem vedel, da je bil tudi pesnik, vendar njegovih pesmi podrobneje nisem poznal. »Nikoli ni pisal mnogo in zdržema, njegovo delo je nastajalo sporadično, morda bolj iz ljubezni literarnega uživalca ko iz notranje nujnosti, vendar se temu delu tudi nikoli ni popolnoma izneveril, kakor se ni izneveril ljubezni do knjige,« je o Maistrovem pesniškem ustvarjanju zapisal literarni zgodovinar Janko Glaser. Poezije so izšle, ko je bil Maister 30-letnik, poznejša pesniška zbirka Kitica mojih pa že po njegovem srečanju z abrahamom. Slednjo poznavalci označujejo kot izraz zrele moške lirike in epike.

Pet let po izidu zadnje pesniške zbirke je general in pesnik umrl. Med prevozom njegove krste z Notranjskega v Maribor ga je v Ljubljani in Celju počastila množica ljudi. Po Celju se je vil poslovilni spreved od pravoslavne cerkve pri gledališču – skozi središče mesta – vse do mestne meje na Mariborski cesti (Nova doba, 3. avgusta 1934). V knežjem mestu spominja na njegovega nekdanjega prebivalca zaenkrat odročna ulica, velika spomenika so mu postavili celo na Ptuj (od koder je bil Maistrov oče) in v Ljutomeru.

BRANE JERANKO

ALBUM S CELJSKEGA

Celjski inštrumentalni kvintet s pevko Brigito Petre, 1997

Pevka Brigita Petra (roj. Cmok) se je z glasbo srečala že v otroštvu, ko je ob poslušanju Avsenikovih melodij in pevke Eme Prodnik ter ob očetu harmonikarju vzljubila narodnozabavno glasbo. Ob prehodu iz osnovne v srednjo šolo je usvojila osnovno znanje igranja na kitaro in njena glasbena kariera se je začela. Že kot dijakinja je nastopila z lastno skladbo Spomin v javni radijski oddaji Radia Celje pod pokroviteljstvom RTC Unior na Rogli leta 1984. V tem času je postala pevka v

cerkvenem mešanem pevskemu zboru v Novi Cerkvi, kjer prepeva še danes.

Leta 1996 se je pridružila Celjskemu inštrumentalnemu kvintetu, ki ga je leta 1965 ustanovil Milan Djakušič. V tem času je kvintet že petnajst let vodil njen cinkarniški sodelavec, nekdanji Celjan, od leta 1974 pa Vitanjčan Mirko Polutnik. Njuno sodelovanje se še vedno nadaljuje v ansamblu Zreški kovači, ki je ponovno zaživel z namenom ohranjanja kulturne dediščine z oživljanjem pesmi, ki so jih igrali Zreški kovači pred 60 leti.

V minulih 40. letih Brigitinega ustvarjanja je ob navedenem nastala vrsta glasbenih projektov. V sodelovanju z Jožico Žibret je ustanovila Duet Biser, s katerim so se zvrstili številni nastopi in nastali zgoščenki z naslovom Biser sen našla in Toplo je v našem domu. Med mnogim je treba izpostaviti še sodelovanje pri Vitezih polk in valčkov, Vokalni skupini Cvet in skupini Kitarakon, ki jo je pred leti ustanovil Jože Žlaus.

V minulem nadvse neobičajnem letu je kljub težki bolezni, ki jo spremlja v zadnjem času, dokončala zgoščenko z naslovom Dotikaj se me, sonce. Ker je spomladi predviden jubilejni koncert in predstavitev zgoščenke »odnesla korona«, je kot dolgoletna pevka v cerkvenem zboru v sodelovanju z organisti izvedla vrsto solističnih nastopov pri mašah in vrsto predstavitev zgoščenke v domači Novi Cerkvi, na Frankolovem, v Vojniku, Šmartnem v Rožni dolini in na Ljubečni.

Dušan Štarkl – bariton, Miran Majcen – trobenta, pevka Brigita Petre in pevec Andrej Zeme, vodja ansambla Mirko Polutnik – harmonika, Beno Pečar – kitara, Jure Hladnik – klarinet.

Uporabljena vira:

Sivec, Ivan: Vsi najboljši muzikanti, 1. del, ICO Mengeš, 1998.

Sreš, Lea: Brigita Petre, 40 let predana petju, vir: Ogledalo, glasilo Občine Vojnik, št. 130, 16. 7. 2020.

Pripravil: Srečko Maček

Rubriko pripravlja: Domoznanski oddelek Osrednje knjižnice Celje

Info: srecko.macek@knjiznica-celje.si

Medijski pokrovitelj: Novi tednik

Vir: www.kamra.si, Album Slovenije – osebni spomini 20. st.

Razglasili »face« leta 2020

Ekipa edinega spletnega časopisa za mlade je tudi letos podelila nagrade otrokom, ki so bili v tem letu zgled in so vlivali moč ter upanje vrstnikom in tudi odraslim. Čeprav večkrat slišimo, da je današnja mladina brezbržna, je kopica mladih nadobudnih otrok s široko odprtimi očmi in srci dokaz, da se odrasli lahko motijo.

Komisija, ki jo sestavljajo predsednica Zveze prijateljev mladine Slovenije (ZPMS) Darja Groznik, pisatelj Primož Suhodolčan, psihologinja Mateja Štirn, devetošolka Taja Zidanšek in odgovorna urednica Časorisa dr. Sonja Merljak Zdovc, je celo leto izbirala »face« meseca in pri tem imela res težko delo. Vsak mesec je bilo kar nekaj otrok, ki so izstopali. Letos pa so prvič podelili še posebno priznanje.

Tradicionalne prireditve in druženja letošnjih mesečnih zmagovalcev zaradi znanih razmer ni bilo. A to ne pomeni, da so letošnje »face« ostale brez slavnostne prireditve in zasluženih priznanj. Tako kot večina šolskih in obšolskih dejavnosti se je tudi ta prireditev preselila na splet. »Otroci smo neizčrpen vir navdiha, a vendar so naša navihanost in srčnost, razigranost in predanost pogosto spregledani ali razumljeni kot samoumevni,« je ob začetku prireditve dejala voditeljica, devetošolka Taja Zidanšek.

Zaključna Časorisova podelitev priznanj otrokom, ki so nas učili kreativnosti, izvirnosti, iznajdljivosti, poguma, odločnosti, sočutja, nesebičnosti in delavnosti, je posebna tudi zato, ker ob izteku leta med mesečnimi nagradenci komisija ne izbira zmagovalca. Ustanoviteljica in urednica Časorisa Sonja Merljak Zdovc pojasnjuje, zakaj: »Odgovor je preprost. Izbor

»face« leta ni tekmovalnega značaja. Prepričani smo, da si vsi izbrani otroci zaslužijo, da jih predstavimo tudi najširši javnosti in da se jim za njihova prizadevanja ustrezno zahvalimo.«

»Face« kot svetle točke upanja

Častni pokrovitelj izbora je bil tudi letos predsednik Republike Slovenije Borut Pahor, ki je v nagovoru med drugim dejal: »Res ste prave face – s svojimi posebnimi talenti izstopate, navdihujete drug drugega in nas vse in tako spreminjate svet okoli sebe na boljše. Razvijate se v odgovorne posameznike in delate družbo, v kateri živimo, boljše. Verjamem, da ste veliko vrstnikov spodbudili, da so se po vašem zgledu opogumili in pri sebi odkrili lastnosti, ki jih osrečujejo in povezujejo z drugimi. Tako je krog navdiha sklenjen in trden.«

Članica komisije in predsednica ZPMS Darja Groznik je dejala, da so vse »face«, ki jih je predstavil Časoris, svetla točka našega življenja, ki ga je koronavirus obrnil na glavo. »Meni so zgled, ker tudi v drugačnih razmerah razmišljajo pozitivno, nadaljujejo dejavnosti, ki jih razveseljujejo, in so prilagodljivi. Predvsem pa mi je všeč, da jim ni vseeno za sovrstnike.« Psihologinja Mateja Štirn meni, da s širjenjem dobrih zgodb o uspehih, dejanjih prijaznosti, hvaležnosti, solidarnosti, empatije pridobimo vsi – otroci, ki so mesečni junaki in junakinje, njihovi vrstniki in vrstnice, a tudi odrasli. Pisatelja Primoža Suhodolčana so mladi navdušili z inovativnostjo in vztrajnostjo. »Vsi vemo, da na mladih že danes svet stoji, brez njih pa v prihodnosti ne bo prišel daleč.«

LKK, foto: Časoris

»Od odraslih pričakujem, da pozabijo na samozaverovanost, sebičnost in koristoljubnost ter na stara pravila. Zdaj ni čas za tekmovanje v vlečenju vrvi, postanite sodelavci za skupno dobro. Prosim vas, da delujete milo, odgovorno in spoštljivo, da se odločate iz ljubezni in se trudite po svojih najboljših močeh. Drobna dobra dejanja nas bodo popeljala v svetlo prihodnost,« odraslim sporoča »face« januarja Maks Lenart Černelč.

Kdo so face« leta 2002?

Maks Lenart Černelč, »face« januarja, je vsestranski umetnik, ki bi rad postal znanstvenik. Njegova bolezen, ima namreč spinalno mišično atrofijo, ga ne ovira, da ne bi s svojimi umetninami in razmišljanji ter s sodelovanjem v različnih pobudah poskusil spremeniti sveta na bolje.

Amalja Veger Poles, »face« februarja, na pomembno trajnostno naravnane mode med drugim opozarja tako, da reciklira pustne kostume.

Žana Primc, »face« marca, veliko prostega časa namenja vključevanju otrok v družbo.

Ul Zorc-Rupnik, »face« aprila, želi biti youtuber. Ampak ker starši običajno nad to idejo niso navdušeni, je z mamo sklenil kompromis. Na Youtubu je začel predstavljati filmčke, s katerimi je najprej slovenščino in kasneje še matematiko približal tistim, ki imajo težave s šolanjem na daljavo.

Adrijan Islamaj, »face« maja, je med prvim valom epidemije sošolce povezal in spodbudil, da so običajno »korona« domačo nalogo, izživ oziroma medrazredno tekmovalje v okviru športne vzgoje Podaj žogo naprej osmislili s sporočilom o pomenu povezanosti v koronaciših.

Anita Shehu, »face« junija, je zarepala v videu o delu prostovoljk z učenci v OŠ Koper in tako prikazala, kako koristno in pomembno je aktivno in načrtno delo z otroki priseljenci za njihovo dobrobit in tudi za širšo skupnost.

Neža Kunič, »face« julija, je poskrbela, da so se devetošolci njene šole z valetom poslovili od osnovnošolskega izobraževanja.

Lovci na lažne novice **Aleksandra Zdovc**, **Gašper Dovšak**, **Lovro Sternad**, **Stela Sternad**, **Valentina Zdovc** in **Živa Dovšak**, »face« avgusta, so posneli filmček, v katerem vrstnikom na slikovit način razkrivajo, kako ločiti med pravimi in lažnimi novicami.

Metka Dolanc, »face« septembra, je dolgo žalovala za mlajšim bratom, ki je umrl v prometni nesreči. V času, ko se je zaprla v svoj svet, je napisala knjigo Želvice, ki je njej in njeni družini pomagala k ponovni povezanosti.

Ranya Waleed Mugalli Zorman, »face« oktobra in mlada ambasadorica Unicefa, je z mladoletniki brez spremstva izvedla delavnico #PrisluhniSpoznajSpremeni: Upaj si spreminjati svet.

Jakob Vogrinec, »face« novembra, se je na filmskem festivalu Enimation predstavil s kar tremi kratkimi filmi.

»Faco« decembra bo komisija razglasila januarja.

Izjemni uspehi na fotografskem natečaju Pogled 2020

Tudi letos smo v Srednji šoli za strojništvo, mehatroniko in medije ŠCC nestrpnopričakovali rezultate vseslovenskega mladinskega fotografskega natečaja Pogled 2020, na katerem sodelujejo dijaki in njihovi mentorji ter ostali profesionalni in amaterski fotografi.

Na letošnjem natečaju je sodelovalo 242 avtorjev s 1.698 fotografijami. Tokratne okoliščine so zahtevale še posebno zavzetost in trud dijakov ter njihovega mentorja Davida Korošca. Rezultati so nas navdušili, saj so naši dijaki dosegli izjemen uspeh.

V starostni kategoriji od vključno 15 let je dijak Luka Utroša, M-1. d, osvojil diplomu.

V kategoriji od 16 do 29 let smo dosegli zelo dobre rezultate v vseh treh razpisanih temah.

Tema A (Igra): drugo mesto je zasedel Gašper Rebernik, M-2. e, diplomu je osvojila Lara Bosnar, M-2. e.

Tema B (Bližina): prvo mesto je osvojil Dejan Romih, M-4. e, druga je bila Julia Pristovnik, M-2. d, diplomu je osvojila Lara Furman, M-4. d.

Tema C (prosta): zmagala je Lucija Turnšek, M-2. e.

Njihov mentor David Korošec je na natečaju Pogled 2020 osvojil 1. mesto med mentorji.

TK

Puberteta, avtor Dejan Romih, M-4. e

Oči upanja, avtorica Lucija Turnšek, M-2. e

Povezava z morjem, avtorica Julia Pristovnik, M-2. d

Pri spovedi

»Oče, grešil sem.«
 »Bog ti bo oprostil, povej mi, kaj je bilo ...«
 »Včeraj sem vzel v avto mlado avtoštoparko. Bila je pomanjkljivo oblečena, vablivo se mi je smejala ... Pritisnil sem na plin in jo hitro odpeljal, kamor je želela.«
 »In kako si grešil?«
 »V mislih, oče.«
 »V redu. Naslednji mesec boš vsako jutro in vsak večer spil pet litrov vode in Bog ti bo odpustil.«
 »Ampak oče, zakaj toliko? Kdo pa sploh lahko spi toliko vode?«
 »Osel, sine, osel.«

Prvi lastnik

»Kako ti je bilo všeč na prvem zmenku z novim fantom?«
 »Grozno, pripeljal se je z rolls-roycem iz leta 1946.«
 »To je pa zelo drag avto! In kaj ti ni bilo všeč?«
 »On je prvi lastnik!«

Neverjetno naključje

»Gastarbajter« je iz Švice prišel domov na počitnice in šel k domačemu frizerju.
 »In koliko stane striženje pri vas v Švici?« ga vpraša frizer.
 »Sto evrov,« odgovori dopustnik.
 »Neverjetno, to je točno toliko kot pri meni!« vzkligne frizer.

Rada imam sobote, ko lahko delam, kar hočem: perem, likam, sesam. Če mi počim film, lahko tudi okna umijem!

Nori teroristi

Razumni ljudje

Moje telo vsebuje toliko mila in razkužila, da ko lulam, avtomatično čistim straniščno školjko.

Kakšna je razlika med vznemirjenostjo in stresom?

Vznemirjen si, če je noseča tvoja žena. V stresu si, če je noseča tvoja ljubica.

Mladič je zelo prehlajen in gre k zdravniku. Zdravnik mu predpiše zdravilo, a je po enem tednu še vedno bolan.

"Takole se bova zmenila," reče zdravnik, "pojdite domov in zlezite v vročo kopel. Nato pa odprite vsa okna in stojite na prepihu nekaj minut."

"Potem bom dobil pljučnico," ugovarja pacient.

"Res je in to znam pozdraviti..."

Oven

Prav poskočni boste in veseli dni, ki so pred vami. Dogodki bodo dinamični, zato včasih ne boste vedeli, ne kam in kako. Opravkov bo veliko in ne glede na omejitve boste imeli občutek, da se v vaše življenje vračata dinamika in akcija. Vaš vladar v vašem znamenju bo pomagal, da boste situacije obrnili sebi v dobro in s tem povzročali občutek zmage ter si istočasno odpirali nove poti.

Bik

Bivanje vaše vladarice v znamenju strelca bo za vas odlična priložnost, da boste opravili vse naloge. Ugotavljali boste, da ni nič dokončnega, da ima vse svojo dinamiko in čas, zato ne boste zamujali. Zavihali boste rokave kljub mrazu in naredili preobrate ter spremembe. Prav nostalgijo se boste počutili ob spominu na pretekle najdaljše noči. Res bo tokrat nekoliko drugače, pozitivno pri tem bo, da boste mirni.

Dvojčka

Delali boste eno, a čutili čisto nekaj drugega, zato lahko s svojimi dejanji sprožite nezadovoljstvo predvsem pri sebi. Naredili boste vse, da ne bo dolgočasno, in se spretno premikali skozi ovire in težave, ki se vam postavljajo na pot. Z razumom boste sprejemali situacije, kar bo vaša prednost, pri čemer ne boste po nepotrebnem izgubljali energije. Nekdo vas lahko prijetno preseneti.

Rak

Presenečeni boste nad odzivi okolice zaradi vašega dejanja. Muzali se boste in zabavali ob nenavadnih dogodkih. Prav posebej se boste veselili najdaljšega večera, ne glede na to, da ga boste preživeli nekoliko drugače kot sicer. Zadnja polna luna v znamenju strelca vam bo dvignila raven energije in vam pomagala, da boste uskladili nasprotja. Toplo vam bo pri srcu zaradi nekega posebnega voščila, ki ga boste prejeli.

Lev

Preveč dinamike lahko škodi vašemu ugledu, saj včasih brezglavo tekate naokoli. Za podrobnosti nimate časa, zato se vam lahko predvsem v komunikaciji kaj zalomi. Pridni, delavni in potrpežljivi boste, zlahka boste usklajevali nasprotja, želje in potrebe. Posebnih pričakovanj ne boste imeli, vendar se bo na koncu pokazalo, da je lahko prav prijetno in veselo. To vam bo v veliko veselje.

Devica

Veselili se boste in s prav posebnim pričakovanjem zrl naprej. Domišljija bo delovala z vso močjo, zato se nikar ne ustavljajte. Skušali boste narediti iz vsega skupaj najboljšo, vendar kljub temu ne imajte prevelikih pričakovanj. Prav posebej se boste potrudili za najdaljšo noč v letu in prve minute pričakali v prijetni družbi.

Tehtnica

Preveč podrobno se zazirate v nepomembne zadeve, zato imate lahko razpršeno energijo. Vaša vladarica bo v strelcu, zato dinamike in raznolikosti dogodkov ne bo manjkalo. Skrbno boste preučili, kako najbolj izkoristiti urice, ki vam bodo omogočile nekoliko drugače preživet čas. Najraje bi poleteli med zvezde in tam ostali dlje, kot vam bo to dovoljeno.

Škorpion

Opozicija Sonca in Lune bo usodno vplivala na čustveno razmerje. Veliko boste razmišljali, kaj čutite in katere korake morate narediti, da boste uskladili nasprotja. Vaše počutje se bo iz dneva v dan izboljševalo, tudi pretok energije se bo povrnil. Zadal si boste mnoge obljube, kako bo naslednje leto vse drugače. Prav je, da ste optimist, vendar pri tem upoštevajte, da zmorete še več od tega.

Strelec

Bivanje Venere v ognjenem, vašem znamenju bo odlična priložnost za vse, kar morate opraviti. Polni boste zanosa in energije, zato vas nič ne bo moglo ustaviti. V teh dneh boste v dilemi, kako se obrniti, da bi kar najbolj izkoristili najdaljšo noč v letu. Priložnosti boste imeli kar nekaj in ne glede na odločitve se boste odlično imeli.

Kozorog

Počasi boste uresnili svoje načrte in bili prav zadovoljni ob rezultatih. Pred vami so dnevi, v katerih se bo zgodilo veliko lepih reči. Nekoliko drugače, a vendar sproščeno in polni obljub boste preživeli najdaljšo noč v letu. Obljube bodo predvsem poudarjene na poslovnem in finančnem področju.

Vodnar

Presrečni boste zaradi nedavnih sprememb, ki ste jih tako pogrešali in hrepeneli po njih. Energija se vam bo kot po čudežu obnovila, zato boste prav srečni in zadovoljni. Prehod Saturna in Jupitra v vaše znamenje vam prinaša sunkovite spremembe, ki jih boste občutili prav vsak dan. Predvsem je pomembno, da se umirite in dobro premislite, kam boste usmerili moč in energijo, kje boste spreminjali stvari.

Ribi

Čustva se bodo ponovno z vso močjo aktivirala v vašem življenju, zato boste plavali na oblaku sreče. Svoje obveznosti boste kljub zasanjanosti odlično opravili. Drugače bo preživet konec leta, vendar boste z nekoliko spretnosti pričarali praznično vzdušje in se ob tem počutili odlično. Dobil boste prijetno povabilo in se nasmehnil ob iskrenosti ter iznajdljivosti nekoga.

HOROSKOP JE PRIPRAVILA ASTROLOGINJA GORDANA.

Astrologinja **GORDANA** je dosegljiva na **041 404 935** in na Facebookovi strani **Astrologinja Gordana**.

Astrologinja **DOLORES** je dosegljiva na **041 519 265, 090 64 30** in na Facebookovi strani **Dolores Astro**.

novi tednik

radio celje

1945 1946 1947 1948 1949 1950 1951
1952 1953 novi tednik 1957 1958
1959 1960 1964 1965

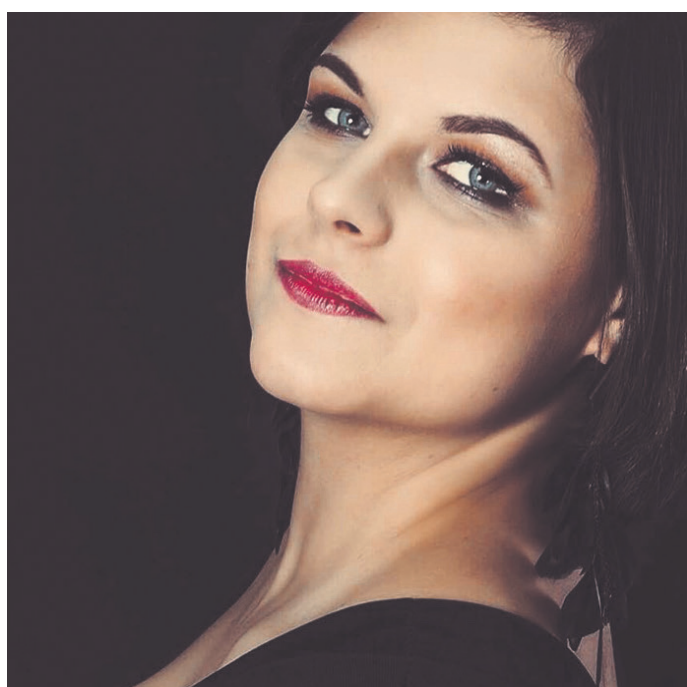
Prvi v regiji!

fb Novi tednik www.novitednik.si

novi tednik radio celje

2020 →

Več kot 75 razlogov za odlično branje o dogajanju v Savinjski regiji

Sabrina Janežič, pevka in učiteljica petja:

»Pomen Novega tednika kot pomembnega lokalnega medija sem nekako čutila že kot otrok, ko sem pri dedku in babici prebiralala zanimivosti. Zavedanje se je z leti še okrepilo, ko sem tudi sama stopila na pot novinarskega izobraževanja in tovrstnega dela. Lokalni mediji so in bodo izjemno pomembni. Dajejo težo tam, kjer bi kaj hitro ostalo prezrto. Menim, da so manjše zgodbe prednost lokalnega medija. Kot kulturnica še posebej cenim vložek na področju kulture in lokalnih ustvarjalcev. Čutim, da v tem drobcu časa, v katerem živimo, ljudje vedno bolj iščejo zgodbe, ki se dotikajo človeka. V lepoti, dobrih rečeh in čutnih dejanjih. Menim, da lovi Novi tednik tukaj dobro ravnotežje in se vedno bolj nagiba k bralcu, ga izobražuje, seznanja in navdihuje.« (Foto: Metka Majcen)

Nande Korpnik, arhitekt:

»V digitalni dobi, ko so nam dostopne informacije in vesti o dogodkih iz celega sveta tako rekoč v trenutku, se mogoče zdi lokalni tiskani Novi tednik spomin preteklosti, ki se še upira današnji medijski resničnosti. A se naš časopis nič ne ozira na globalno konkurenco. Od njegovega nastanka zanj pod soncem ni nič novega. Še vedno piše predvsem o nas, ki smo tu in delamo tu, se bolj ali manj tudi poznamo in znamo biti tudi zato bolj pozorni na časopisno pisanje. Meni veliko pomeni kontekst prostora, kjer živim, v katerem delam in sem vesel vsake pozornosti Novega Tednika, ki prenese moje misli mojim prijateljem, znancem in sploh vsem, ki živimo in delamo tu in zdaj.« Še posebej, ko se piše o arhitekturi, je lepo brati stavke na tiskani obliki, na papirju, ki je otipljiv in še diši po tiskarskih barvah. Nenazadnje je tudi arhitektura materialna in se rada reprezentira na klasični tiskani format. Ne gre samo za nostalgijo, gre tudi za moč dobrega starega otipljivega časopisa. Pa še iskrene čestitke ob jubileju in še na veliko let!« (Foto: lastni arhiv)

Barbara Pokorny, direktorica Festivala Velenje:

»Vrsta lepih spominov je povezanih z izrezanimi članki iz Novega tednika na naši oglasni deski. Festival Velenje že vrsto let lepo in uspešno sodeluje z Novim tednikom. Lokalni mediji so za našo dejavnost še posebej pomembni in kulturniki ter zagotovo tudi vsi ostali si medijske krajine brez njih ne predstavljamo. Novi tednik je lokalni kulturi izjemno naklonjen, spomin na vse novinarke, ki so v preteklih letih sodelovale z nami, je čudovit. Verjamete, da na naši oglasni deski še vedno visi komentar Barbare Gradič Oset, ki je v svojem prispevku leta 2017 pisala o tem, kako zelo so pomembne lepo oblikovane knjižice sezon kulturniških hiš, in ob tem zapisala, da je pri tem Festival Velenje daleč pred ostalimi in da vsak naš izdelek presega lanskega, tudi knjižico ponudb Cankarjevega doma. Novemu tedniku želimo še veliko dobrih zgodb in naj v svoji zavesti in poslanstvu ostane pokončen ter odločen!« Foto: arhiv NT (Andraž Purg - Grupa)

novi tednik